Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 98 (2100) ♦ Середа, 2 червня 1999 року ♦ Ціна договірна

Парламентська хроніка

Фініш у жовтні. Грубі порушення законності — вже сьогодні

Ранкове та денне засідання 1 червня

На відкритті сесії депутати хвилиною мовчання вшанували пам'ять шахтарів, загиблих під час аварії на шахті імені Засядька. Ця траурна нота, однак, не вплинула на хід обговорення питань порядку денного.

Надійшла пропозиція працювати тиждень у такому режимі: перша половина дня — пленарні засідання, друга — робота в комітетах. Але депутатський загал не відгукнувся на неї. Тож буде, як визначено регламентом: народні депутати працюватимуть у комітетах весь день.

Депутат Олександр Єльяшкевич поінформував сесію про утворення спеціальної комісії Верховної Ради, яка має стояти на сторожі неухильного дотримання законності в ході кампанії з виборів Президента України. Необхідність такої авторитетної комісії викликана вже тим, що нині весь апарат виконавчої влади і підпорядкованих їй засобів масової інформації спрямовано на забезпечення перемоги на виборах однієї особи — нині діючого Президента Л. Кучми.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

(Закінчення на 2-й стор.).

Журналістське розслідування

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Відразу прошу вибачення у Людмили Миколаївни Добровольської за те, що тривожу пам'ять про Вадима Мішуру. Велике її горе, непоправна втрата — безглуздо загинув єдиний 23-річний син, надія та опора матері. Його не повернути...

Але живим — жити! І Володимиру Сичову, який узяв гріх на душу, — теж. Йому, хто стріляв в односельця, хочеться дожити віку в ладах із совістю. Тому він кається, благаючи прощення у матері загиблого, і серцем волає:

— Я не хотів убивати!

(Закінчення на 14-й стор.).

У номер

Цьому немає пояснення...

В Україні з болем сприйняли звістку про трагедію, що сталася в мінському метро, йдеться в телеграмі-співчутті Голови Верховної Ради України Олександра Ткаченка на ім'я Голови палати представників Національного Зібрання Республіки Білорусь.

Унаслідок стихійної тисняви в підземному переході метрополітену столиці Білорусі загинуло 54 особи, здебільшого молодь, і понад сто п'ятдесят отримали травми. Занадто багато було бажаючих сховатися від травневої зливи... За фактом масової загибелі людей прокуратурою порушено кримінальну справу.

Президент України Леонід Кучма також висловив свої співчуття народу Білорусі з приводу трагедії.

Гроші на відпочинок

Кабінет міністрів виділив 9 мільйонів гривень для фінансування літнього відпочинку та оздоровлення дітей, передусім дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківської опіки, інвалідів, з малозабезпечених і багатодітних сімей.

Крім того, на реалізацію програми «Оздоровлення студентів» спрямовано 2,5 млн. гривень, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

«Світле майбутнє» у темному сьогоденні

Першого дня літа Україна відзначала Міжнародний день захисту дітей. Дорослі згадали про малюків. У столиці їм дозволили один день безплатно покататися в громадському транспорті, у Центральному парку культури і відпочинку організували свято «Діти України —майбутнє України». А напередодні, у День Києва, столичних дітлахів без квитків пускали в зоопарк, а там роздавали морозиво...

На жаль, таке свято дитинства буває лише раз на рік. А решта днів наше «світле майбутнє» ходить у неопалювані дитсадки і школи, сопе над задачками, а у вільний від навчання час займається суспільно корисними справами — миє машини, збирає пляшки, продає газети і хот-доги.

(Закінчення на 2-й стор.).

Врожай-99

Без сапи — і ні сюди і ні туди

Більш як 30 тисяч чоловік виходять щоденно на бурякові плантації із сапками — формують густоту рослин, виполюють бур'яни. Всього в області цукрові буряки посіяно на 85 тисячах гектарів, з яких 16 тисяч пошкодили травневі приморозки. Загалом на всіх полях уже завершено міжрядний обробіток і за сприятливих погодних умов урожай може бути не гірший, ніж торік.

2 червня

- *1652 р. Переможна битва військ Б. Хмельницького з поляками під Батогом. Повернення України до умов Зборівського договору 1649 р.*
- *1944 р. Державний комітет оборони ухвалив постанову про виселення з Криму болгар, вірмен і греків.*
- *1992 р. Верховна Рада України ухвалила заяву стосовно рішень Верховної Ради Росії з питання про Крим.*

Закон України «Про виконавче провадження»

4-8

«Сліпу демократію не можна втиснути в економічні рамки»

12-13

Спробуй і виграй!

Триває передплата газети «Голос України» на друге півріччя 1999 року. Традиційно «ГУ» проводить серед своїх передплатників розіграш заохочувальних призів. Тим, хто зробив свій вибір і передплатив нашу газету на 6 місяців — до кінця року, необхідно надіслати до редакції копію передплатної квитанції. На конверті обов'язково зробіть позначку «Передплата-99». Розігруватимуться найрізноманітніші призи. І все це завдяки нашим спонсорам:

13. Обласному об'єднанню «Полтаваліс» (генеральний директор Олександр Яресько) — сувеніри з дерева.
14. КП Фірма «Крокуль», м. Полтава (генеральний директор Дмитро Момот) — взуття жіноче, чоловіче.
15. ВАТ «Керамік», м. Полтава (голова правління Анатолій Гурник) — сувеніри з кераміки.

Нагадуємо, що в розіграші заохочувальних призів візьмуть участь і ті, хто передплатив «ГУ» одразу на весь рік (копії їхніх передплатних квитанцій зберігаються у редакції). Поспішіть зробити свій вибір на користь «Голосу України». Строки передплати обмежені. Спробуйте своє щастя і в розіграші заохочувальних призів. Стежте за наступними номерами «ГУ», де буде продовжено список призів і наших спонсорів. Нехай вам щастить!

Передплата-99

- *В Одесі засновано щорічну муніципальну премію імені Паустовського.*
- *У санаторії «Медобори» Тернопільської області захворіли на сальмонельоз 105 дітей і 10 вихователів.*
- *На одній зі станцій харківського метрополітену під поїзд кинувся чоловік похилого віку.*

P.S.

У номер

✔ Київ

Гаряче парламентське літо

Двадцять один робочий день і вісімнадцять пленарних. Стільки залишилося до закінчення третьої сесії парламенту, — наголосив на нараді голів комітетів, лідерів депутатських фракцій і груп Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко. Для достойного завершення сесії він запропонував колегам визначитися з найважливішими законопроектами, які конче треба встигнути розглянути до канікул.

Парламентарії зійшлися на тому, що найважливіші нині законопроекти — Податковий і Бюджетний кодекси, зміни до держбюджету-99. Останній з документів вирішено обговорити в середу. Над проектом Бюджетного кодексу нині працює профільний комітет, щоб до кінця червня винести на розсуд сесії узгоджені пропозиції. Дещо складніше з проектом Податкового кодексу, бо, як зазначив голова Комітету ВР з питань фінансів і банківської діяльності Валерій Альошин, погодити з урядом багато питань поки що не вдається.

Із важливих економічних законопроектів цього тижня парламент розгляне: зміни до закону про ПДВ з пропозиціями Президента; про місцеві податки і збори (видано відповідний президентський указ); про акцизний збір; про оподаткування нерухомості. Депутати також намагатимуться подолати вето Президента на зміни до закону про оподаткування прибутку підприємств стосовно амортизаційних відрахувань та про Нацраду з питань телебачення і радіомовлення.

8 червня відбудеться день уряду з фінансування науково-технічної сфери в державі.

✔ Донецьк

Вистачило однієї іскри

Список жертв аварії на донецькій шахті імені Засядька сягнув уже 48.

...Завершила свою роботу експертна група з розслідування причин трагедії. Аварію спричинив раптовий викид метану, повідомив голова урядової комісії, перший віце-прем'єр-міністр Володимир Куратченко. Через несправне обладнання електровоза виникла іскра, яка призвела до вибуху і загибелі людей.

Комісія встановила: всі захисні й рятувальні засоби в шахті були справні. Проте жоден із датчиків не зафіксував підвищення рівня метану. Експерти стверджують, що критичною концентрація газу стала за 15 мілісекунд, а вибух умить випалив увесь кисень на значній відстані під землею. Кількість жертв могла б бути значно більша, якби до вибуху домішався вугільний пил. На щастя, спрацювали сланцеві заслони, встановлені відповідно до вимог безпеки робіт під землею.

✔ Київ

«Світле майбутнє» у темному сьогоденні

(Початок на 1-й стор.).

Діти намагаються вижити разом з батьками. Або без них. Нація, схоже, втратила ще одне покоління, змирившись з новим явищем нашого життя — соціальним сирітством. Відкупитися і ощасливити дитинство одним днем турботи неможливо. На жаль, наші діти передчасно дорослішають. А ми — впадаємо в дитинство...

Фото С. КУЗНЕЦОВА.

Фініш у жовтні. Грубі порушення законності — вже сьогодні

Ранкове та денне засідання 1 червня

Парламентська хроніка

(Початок на 1-й стор.).

При цьому влада безоглядно йде на грубі порушення чинного законодавства. Численні факти цього вже зафіксовано у різних регіонах країни і деякі наведено в сесійному залі.

У зв'язку з тим, що 1 червня є Міжнародним днем захисту дітей, народний депутат України Катерина Самойлик та інші депутати у своїх виступах показали жахливе становище сотень тисяч дітей України, приречених на безпритульність, хвороби, злочинність, відлучення від навчання і фактично позбавлених дитинства.

З питань, внесених до порядку денного сесії, першим розглянуто проект закону про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні. Проект закону прийнято в першому читанні.

Наступним розглянуто проект про внесення доповнень до Закону «Про підприємство в Україні».

Обговорено законопроекти про внесення змін до закону «Про державну статистику» та відповідних змін до Кодексу про адміністративні порушення. Голосуванням сесія визначилася: законопроекти про вдосконалення державної статистики прийняти у першому читанні. Схвалення дістали й відповідні зміни до Кодексу про адміністративні порушення.

Одностайні були депутати в голосуванні проекту закону про Всеукраїнський перепис населення.

Проте різні точки зору виявили законодавці стосовно проекту про економічний експеримент на підприємствах легкої та деревообробної промисловості Чернівецької області. Співдоповідач народний депутат Валерій Альошин від імені Комітету з питань фінансів і банківської діяльності виклав низку критичних зауважень. Законопроект не прийнято.

Іван ДМИТРЕНКО.

Не бігати по світу з простягнутою рукою — власною працею добиватися процвітання

Як уже повідомлялося, Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко 26—28 травня ц. р. здійснив робочу поїздку в Одеську область та Автономну Республіку Крим.

У завершальний день поїздки в Ялті відбулося засідання Координаційної ради з питань місцевого самоврядування при Голові Верховної Ради, на якому обговорено проект Національної програми відродження України.

Свої думки щодо проекту програми на засіданні висловили 23 голови обласних рад, голови комітетів Верховної Ради. За підсумками обговорення прийнято рішення схвалити проект програми і доопрацювати з урахуванням зауважень і пропозицій.

1. Мети досягне той, хто цього прагне

Власне, це було перше представлення розробки вітчизняних науковців широкому загалу: трохи менш як рік тому Олександр Ткаченко після обрання його на високу посаду висловив думку про необхідність розробки такої програми. Адже «невидима рука ринку» за Адамом Смітом, на яку покладали надії реформатори протягом останнього десятиріччя, лише загострила суспільні виразки, проклала вододіл між купкою надбагатих людей і рештою суспільства. Перерозподіл суспільної власності на користь приватного власника не тільки не стимулював виробництво, але й привів до його спаду.

Уже підсумки роботи народного господарства за перший квартал цього року засвідчили черговий спад промислового виробництва. Не лише українські, а й іноземні економісти вважають, що в «тіні» ховається дві третини офіційного внутрішнього валового продукту.

Однак таке становище, схоже, мало непокоїть мешканців владних будинків на вулицях Грушевського та Банковій. Де, в якій країні уряд може працювати майже два роки, навіть не подаючи, всупереч Конституції, на розгляд народних депутатів програми своєї діяльності?

Отже, комусь потрібно було стати ініціатором розробки програми розвитку держави. Адже для того, щоб кудись рухатися, потрібно знати орієнтири, прокласти маршрут, а не борсатися у баговинні то лібералізації, то приватизації, то стабілізації, творячи віртуальну економіку, віртуальну політику, віртуальну державу. Тим паче відомо: мети досягне той, хто цього прагне.

(Закінчення на 11-й стор.).

Вибори як всенародна рада

Голова мандатної комісії третього з'їзду Селянської партії України народний депутат Іван Баранчик оголосив офіційні дані: на з'їзд обрано одного делегата від 200 членів партії. До Києва прибули 428 делегатів, 4 — відсутні.

Доповідач — голова СелПУ народний депутат України Сергій Довгань сказав, що зараз народ чекає простих і ясних дій. Такими діями є оприлюднена концепція Національної програми відродження України, що забезпечить прорив у лідери світового розвитку, звеличить український народ. Для її виконання необхідна сильна команда, очолювана вольовою, наполегливою, розумною людиною. Таким є Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко. Доповідач вніс пропозицію підтримати ініціативу сотень партійних осередків, трудових колективів і висунути Олександра Ткаченка претендентом на кандидата в Президенти України.

Пропозицію голови партії з'їзд вітав стоячи. Олександру Ткаченку піднесли великий букет червоної та білої півонії.

Олександр Ткаченко нагадав, що вперше про роботу над Національною програмою відродження він оголосив на урочистому засіданні під час святкування річниці незалежності й закликав взятися за цю справу всім разом. Кабмін спішно видав свою програму на рівні реферату студента третього курсу економічного факультету.

Однак і тепер треба шукати компроміси, домовлятися з лівими і центристськими силами. Доповідач попередив, що вибори загрожують перетворитися на змагання грошових мішків. Звідки беруться гроші, які щоденно витрачаються на «війну компроматів»? Він хотів би, щоб президентські вибори перетворилися на всенародну раду, а не на «війну компроматів».

Делегати з'їзду в своїх виступах, оцінюючи стан держави та завдання членів партії в передвиборній кампанії, одностайно підтримали пропозицію Сергія Довганя і просили Олександра Ткаченка дати згоду балотуватися на президентських виборах.

З'їзд одноголосно висунув Олександра Ткаченка претендентом на кандидата в Президенти, а також прийняв низку заяв і резолюцій.

У роботі з'їзду взяли участь представники багатьох громадських організацій, політичних партій, дипломати, зарубіжні гості, а також другий секретар КПУ Адам Мартинюк.

Анатолій КАРАСЬ.

Не компромати, а домовленості

— Я завжди зважую те, що хочу зробити, і ніколи не поспішаю з висновками. Це «золоте правило» будь-якого державного діяча. Гірше, коли спочатку кажуть, а потім думають, — так прокоментував Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко своє висунення претендентом на кандидата у Президенти України кореспондентові «ГУ» після традиційної понеділкової наради голів комітетів і фракцій.

На думку Олександра Ткаченка, коли претенденти визначаться зі збором підписів, остаточно стане відомо, скільки балотуватиметься кандидатів (а їх, за оцінкою Олександра Миколайовича, може бути 5—7). Саме тоді «слід сісти за стіл і домовитися між собою, а не вести передвиборну кампанію компроматами». «Це принижує не кандидатів, а державу, — сказав Олександр Миколайович. — І те, що сьогодні робиться, — мене ще не зареєстрували, а досьє вже ведуть, — це просто примітивізм. Я знаю, хто до тієї групи входить, хто її координує і навіть фінансує. Досьє треба вести на тих, хто розвалив державу».

Олександр Ткаченко також заявив журналістам, що «не допускає зняття своєї кандидатури» на майбутніх президентських виборах.

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства фінансів України
05.05.99 № 121

ДЕКЛАРАЦІЯ
про майно та доходи кандидата у Президенти України, отримані у 1998 році

РОЗДІЛ І. Загальні відомості

Ідентифікаційний номер: 2221713995

1.1 ГАБЕР (прізвище) 1.2 Микола (ім'я) 1.3 Олександрович (по батькові)

Місце проживання: 1.4 253156 (пошт.індекс) 1.5 (область) 1.6 (район)

1.7 м. Київ (нас. пункт) 1.8 Ш. Алейхема (вулиця) 1.9 6 (№ буд.) 1.10 (корп.) 1.11 148 (№ кв.)

Місце роботи: 1.12 20064120 (код ЄДРПОУ) 1.13 Верховна Рада України (найменування організації)

Контактні телефони: 1.14 2916063 (робочий) 1.15 5443140 (домашній)

РОЗДІЛ ІІ. Доходи, отримані (нараховані) з джерел в Україні та за її межами

	Перелік доходів	Розмір доходу (грн.)
1	2	3
1.1.	Загальна сума сукупного доходу, в тому числі:	10 498 грн. 25 коп
1.2.	Дивіденди, проценти, роялті	не має
1.3.	Матеріальна допомога, подарунки, пожертвування	1816
1.4.	Призи, виграші	не має
1.5.	Допомога по безробіттю	не має
1.6.	Аліменти	не має
1.7.	Спадщина	не має
1.8.	Страхове відшкодування	не має
1.9.	Доход від передачі грошей та іншого майна у позику (тимчасове користування)	не має
1.10.	Доход від відчуження майна, зазначеного у розділах ІІІ, ІУ	не має
1.11.	Авторська винагорода (гонорар)	не має
1.12.	Доход від підприємницької і незалежної професійної діяльності	не має
1.13.	Доход від відчуження цінних паперів та корпоративних прав	не має
1.14.	Заробітна плата та інші доходи, крім зазначених вище	8 682 грн. 25 коп

РОЗДІЛ ІІІ. Відомості про нерухоме майно, що знаходиться в приватній власності

	Перелік об'єктів	Загальна площа ($м^2$)
1	2	3
1.	Земельні ділянки	не має
2.	Житловий будинок	не має
3.	Квартира	62 кв.м
4.	Садовий (дачний) будинок	не має
5.	Гараж	не має
6.	Інше нерухоме майно	не має

РОЗДІЛ IV. Відомості про транспортні засоби, що знаходяться в приватній власності

	Перелік об'єктів	Марка/ модель	Об'єм двигуна ($см^3$)
1	2	3	4
1.	Автомобілі легкові	не має	
2.	Автомобілі вантажні, спеціальні і автобуси	не має	
3.	Мотоцикли	не має	
4.	Трактори	не має	
5.	Водні транспортні засоби	не має	

РОЗДІЛ V. Відомості про вклади у банках, цінні папери та інші активи

	Перелік об'єктів	Всього (грн.)	У тому числі за кордоном (грн.)
1	2	3	4
1.	Номінальна вартість придбаних цінних паперів	не має	не має
2.	Розмір внесків (паїв) до статутних (пайових) фондів підприємств, установ, організацій	не має	не має
3.	Сума грошових коштів на рахунках у банках та інших фінансово-кредитних установах	не має	не має
4.	Готівка у національній валюті України	400	не має
5.	Готівка у іноземній валюті	не має	не має

Правильність зазначених у цій декларації відомостей стверджую [підпис] (підпис) 25 травня 1999 р. (дата)

УКРАЇНА ЦЕНТРАЛЬНА ВИБОРЧА КОМІСІЯ

ПОСТАНОВА

28 травня 1999 року м. Київ № 61

Про реєстрацію претендента на кандидата у Президенти України, висунутого Патріотичною партією України 22 травня 1999 року

Розглянувши заяву Патріотичної партії України про реєстрацію претендента на кандидата у Президенти України Габера Миколи Олександровича і додані до заяви необхідні для реєстрації документи, що надійшли до Центральної виборчої комісії, та беручи до уваги, що вони відповідають вимогам Закону України «Про вибори Президента України», керуючись статтею 22, частинами першою та другою статті 25 Закону України «Про вибори Президента України», статтями 11,13 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Зареєструвати претендента на кандидата у Президенти України Габера Миколу Олександровича, 1960 року народження, громадянина України, члена Патріотичної партії України, освіта вища, народного депутата України, який проживає в місті Києві, висунутого Патріотичною партією України 22 травня 1999 року.

2. Видати уповноваженій особі Патріотичної партії України Вансовській Тетяні Іванівні довідку про реєстрацію претендента на кандидата у Президенти України Габера Миколи Олександровича та шістдесят тисяч бланків підписних листів для збирання підписів виборців на підтримку претендента.

3. Постанову опублікувати в газетах «Голос України» і «Урядовий кур'єр» та оприлюднити в інших засобах масової інформації.

Голова Центральної виборчої комісії
М. РЯБЕЦЬ.

УКРАЇНА ЦЕНТРАЛЬНА ВИБОРЧА КОМІСІЯ

ПОСТАНОВА

28 травня 1999 року м. Київ № 62

Про реєстрацію претендента на кандидата у Президенти України, висунутого Партією Зелених України 22 травня 1999 року

Розглянувши заяву Партії Зелених України про реєстрацію претендента на кандидата у Президенти України Кононова Віталія Миколайовича і додані до заяви необхідні для реєстрації документи, що надійшли до Центральної виборчої комісії, та беручи до уваги, що вони відповідають вимогам Закону України «Про вибори Президента України», керуючись статтею 22, частинами першою та другою статті 25 Закону України «Про вибори Президента України», статтями 11, 13 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Зареєструвати претендента на кандидата у Президенти України Кононова Віталія Миколайовича, 1950 року народження, громадянина України, члена Партії Зелених України, освіта вища, народного депутата України, який проживає в місті Києві, висунутого Партією Зелених України 22 травня 1999 року.

2. Видати уповноваженій особі Партії Зелених України Третьякову Дмитру Юрійовичу довідку про реєстрацію претендента на кандидата у Президенти України Кононова Віталія Миколайовича та шістдесят тисяч бланків підписних листів для збирання підписів виборців на підтримку претендента.

3. Постанову опублікувати в газетах «Голос України» і «Урядовий кур'єр» та оприлюднити в інших засобах масової інформації.

Голова Центральної виборчої комісії
М. РЯБЕЦЬ.

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства фінансів України
05.05.99 № 121

ДЕКЛАРАЦІЯ
про майно та доходи кандидата у Президенти України, отримані у 1998 році

РОЗДІЛ І. Загальні відомості

Ідентифікаційний номер: 1835416356

1.1 Кононов (прізвище) 1.2 Віталій (ім'я) 1.3 Миколайович (по батькові)

Місце проживання: 1.4 252115 (пошт.індекс) 1.5 — (область) 1.6 — (район)

1.7 м. Київ (нас. пункт) 1.8 пр. Перемоги (вулиця) 1.9 93а (№ буд.) 1.10 — (корп.) 1.11 54 (№ кв.)

Місце роботи: 1.12 20064120 (код ЄДРПОУ) 1.13 Верховна Рада України (найменування організації)

Контактні телефони: 1.14 2540907 (робочий) 1.15 4520779 (домашній)

РОЗДІЛ ІІ. Доходи, отримані (нараховані) з джерел в Україні та за її межами

	Перелік доходів	Розмір доходу (грн.)
1	2	3
1.1.	Загальна сума сукупного доходу, в тому числі:	7705,94
1.2.	Дивіденди, проценти, роялті	—
1.3.	Матеріальна допомога, подарунки, пожертвування	1816.00
1.4.	Призи, виграші	—
1.5.	Допомога по безробіттю	—
1.6.	Аліменти	—
1.7.	Спадщина	—
1.8.	Страхове відшкодування	—
1.9.	Доход від передачі грошей та іншого майна у позику (тимчасове користування)	—
1.10.	Доход від відчуження майна, зазначеного у розділах ІІІ, ІУ	—
1.11.	Авторська винагорода (гонорар)	—
1.12.	Доход від підприємницької і незалежної професійної діяльності	—
1.13.	Доход від відчуження цінних паперів та корпоративних прав	—
1.14.	Заробітна плата та інші доходи, крім зазначених вище	5889,94

РОЗДІЛ ІІІ. Відомості про нерухоме майно, що знаходиться в приватній власності

	Перелік об'єктів	Загальна площа ($м^2$)
1	2	3
1.	Земельні ділянки	—
2.	Житловий будинок	—
3.	Квартира	31,3
4.	Садовий (дачний) будинок	—
5.	Гараж	—
6.	Інше нерухоме майно	—

РОЗДІЛ IV. Відомості про транспортні засоби, що знаходяться в приватній власності

	Перелік об'єктів	Марка/ модель	Об'єм двигуна ($см^3$)
1	2	3	4
1.	Автомобілі легкові	—	—
2.	Автомобілі вантажні, спеціальні і автобуси	—	—
3.	Мотоцикли	—	—
4.	Трактори	—	—
5.	Водні транспортні засоби	—	—

РОЗДІЛ V. Відомості про вклади у банках, цінні папери та інші активи

	Перелік об'єктів	Всього (грн.)	У тому числі за кордоном (грн.)
1	2	3	4
1.	Номінальна вартість придбаних цінних паперів	—	—
2.	Розмір внесків (паїв) до статутних (пайових) фондів підприємств, установ, організацій	—	—
3.	Сума грошових коштів на рахунках у банках та інших фінансово-кредитних установах	—	—
4.	Готівка у національній валюті України	—	—
5.	Готівка у іноземній валюті	—	—

Правильність зазначених у цій декларації відомостей стверджую [підпис] (підпис) 24 травня 1999 р. (дата)

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства фінансів України
05.05.99 № 121

ДЕКЛАРАЦІЯ
про майно та доходи
кандидата у Президенти України,
отримані у 1998 році

РОЗДІЛ І. Загальні відомості

Ідентифікаційний номер: 2108315134

1.1 Кармазін (прізвище) 1.2 Юрій (ім'я) 1.3 Анатолійович (по батькові)

Місце проживання: 1.4 270009 (пошт.індекс) 1.5 Одеська (область) 1.6 ____ (район)

1.7 м. Одеса (нас. пункт) 1.8 Тімірязєва (вулиця) 1.9 7 (№ буд.) 1.10 ____ (корп.) 1.11 32 (№ кв.)

Місце роботи: 1.12 20064120 (код ЄДРПОУ) 1.13 Верховна Рада України (найменування організації)

Контактні телефони: 1.14 2915610 (робочий) 1.15 2538126 (домашній)

РОЗДІЛ ІІ. Доходи, отримані (нараховані) з джерел в Україні та за її межами

	Перелік доходів	Розмір доходу (грн.)
1	2	3
1.1.	Загальна сума сукупного доходу, в тому числі:	14543,80
1.2.	Дивіденди, проценти, роялті	—
1.3.	Матеріальна допомога, подарунки, пожертвування	3000
1.4.	Призи, виграші	
1.5.	Допомога по безробіттю	
1.6.	Аліменти	
1.7.	Спадщина	
1.8.	Страхове відшкодування	
1.9.	Доход від передачі грошей та іншого майна у позику (тимчасове користування)	
1.10.	Доход від відчуження майна, зазначеного у розділах ІІІ, IV	
1.11.	Авторська винагорода (гонорар)	
1.12.	Доход від підприємницької і незалежної професійної діяльності	
1.13.	Доход від відчуження цінних паперів та корпоративних прав	
1.14.	Заробітна плата та інші доходи, крім зазначених вище	11543,80

РОЗДІЛ ІІІ. Відомості про нерухоме майно, що знаходиться в приватній власності

	Перелік об'єктів	Загальна площа ($м^2$)
1	2	3
1.	Земельні ділянки	1500
2.	Житловий будинок	—
3.	Квартира	65 $м^2$
4.	Садовий (дачний) будинок	—
5.	Гараж	20 $м^2$
6.	Інше нерухоме майно	—

РОЗДІЛ IV. Відомості про транспортні засоби, що знаходяться в приватній власності

	Перелік об'єктів	Марка/ модель	Об'єм двигуна ($см^3$)
1	2	3	4
1.	Автомобілі легкові	Хюндай Акцент 1996р.	1500
2.	Автомобілі вантажні, спеціальні і автобуси	—	—
3.	Мотоцикли	„Восход-2"	110
4.	Трактори	—	—
5.	Водні транспортні засоби	—	—

РОЗДІЛ V. Відомості про вклади у банках, цінні папери та інші активи

	Перелік об'єктів	Всього (грн.)	У тому числі за кордоном (грн.)
1	2	3	4
1.	Номінальна вартість придбаних цінних паперів	облігації 1990р. на автомобіль ВАЗ-2109, 9500 руб.	нема
2.	Розмір внесків (паїв) до статутних (пайових) фондів підприємств, установ, організацій	нема	нема
3.	Сума грошових коштів на рахунках у банках та інших фінансово-кредитних установах	нема	нема
4.	Готівка у національній валюті України	500 грн.	нема
5.	Готівка у іноземній валюті	нема	нема

Правильність зазначених у цій декларації відомостей

стверджую ____ (підпис) 25 травня 1999 р. (дата)

ПОСТАНОВА

28 травня 1999 року м. Київ № 63

УКРАЇНА ЦЕНТРАЛЬНА ВИБОРЧА КОМІСІЯ

Про реєстрацію претендента на кандидата у Президенти України, висунутого Партією захисників Вітчизни 22 травня 1999 року

Розглянувши заяву Партії захисників Вітчизни про реєстрацію претендента на кандидата у Президенти України Кармазіна Юрія Анатолійовича і додані до заяви необхідні для реєстрації документи, що надійшли до Центральної виборчої комісії, та беручи до уваги, що вони відповідають вимогам Закону України «Про вибори Президента України», керуючись статтею 22, частинами першою та другою статті 25 Закону України «Про вибори Президента України», статтями 11, 13 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Зареєструвати претендента на кандидата у Президенти України Кармазіна Юрія Анатолійовича, 1957 року народження, громадянина України, члена Партії захисників Вітчизни, освіта вища, народного депутата України, Голову Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності та боротьби з організованою злочинністю і корупцією, який проживає в місті Одесі, висунутого Партією захисників Вітчизни 22 травня 1999 року.

2. Видати уповноваженій особі Партії захисників Вітчизни Чернікову Володимиру Олександровичу довідку про реєстрацію претендента на кандидата у Президенти України Кармазіна Юрія Анатолійовича та шістдесят тисяч бланків підписних листів для збирання підписів виборців на підтримку претендента.

3. Постанову опублікувати в газетах «Голос України» і «Урядовий кур'єр» та оприлюднити в інших засобах масової інформації.

Голова Центральної виборчої комісії М. РЯБЕЦЬ.

Про виконавче провадження

ЗАКОН УКРАЇНИ

Цей Закон визначає умови і порядок виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), що відповідно до закону підлягають примусовому виконанню у разі невиконання їх у добровільному порядку.

Глава 1
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Виконавче провадження

Виконавче провадження — це сукупність дій органів і посадових осіб, зазначених у цьому Законі, спрямованих на примусове виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), які здійснюються на підставах, у спосіб та в межах повноважень, визначених цим Законом, іншими нормативно-правовими актами, виданими відповідно до цього Закону та інших законів, а також рішеннями, що відповідно до цього Закону підлягають примусовому виконанню (далі — рішення).

Стаття 2. Органи і посадові особи, які здійснюють примусове виконання рішень

Примусове виконання рішень в Україні покладається на Державну виконавчу службу, яка входить до системи органів Міністерства юстиції України.

Відповідно до Закону України «Про державну виконавчу службу» примусове виконання рішень здійснюють державні виконавці районних, міських (міст обласного значення), районних у містах відділів державної виконавчої служби (далі — державні виконавці).

Інші органи, організації і посадові особи здійснюють виконавчі дії у випадках, передбачених цим Законом, у тому числі відповідно до статті 6 цього Закону на вимогу чи за дорученням державного виконавця.

Стаття 3. Рішення, що підлягають виконанню Державною виконавчою службою

Відповідно до цього Закону підлягають виконанню:

1) рішення, ухвали і постанови судів у цивільних справах;

2) вироки, ухвали і постанови судів у кримінальних справах у частині майнових стягнень;

3) вироки судів у частині позбавлення права займати певні посади або займатися певною діяльністю;

4) постанови судів у частині майнових стягнень у справах про адміністративні правопорушення;

5) мирові угоди, затверджені судом;

6) рішення, ухвали, постанови арбітражних судів;

7) виконавчі написи нотаріусів;

8) рішення Конституційного Суду України у випадках, передбачених законом;

9) не сплачені в строк платіжні вимоги, акцептовані платником;

10) рішення третейських судів відповідно до законів України;

11) рішення комісій по трудових спорах;

12) постанови, винесені органами (посадовими особами), уповноваженими законом розглядати справи про адміністративні правопорушення у випадках, передбачених законом;

13) рішення іноземних судів і арбітражів у передбачених законом випадках;

14) рішення державних органів, прийняті з питань володіння і користування культовими будівлями та майном;

15) рішення Антимонопольного комітету України та його територіальних відділень у передбачених законом випадках;

16) постанови державного виконавця про виконавчий збір та накладання штрафу;

17) рішення інших державних або недержавних органів у випадках, передбачених законом.

Стаття 4. Заходи примусового виконання рішень

Заходами примусового виконання рішень є:

1) звернення стягнення на майно боржника;

2) звернення стягнення на заробітну плату (заробіток), доходи, пенсію, стипендію боржника;

3) вилучення у боржника і передача стягувачеві певних предметів, зазначених у рішенні;

4) інші заходи, передбачені рішенням.

Стаття 5. Обов'язки і права державних виконавців

Державний виконавець зобов'язаний вживати заходів примусового виконання рішень, встановлених цим Законом, неупереджено, своєчасно, повно вчиняти виконавчі дії.

Державний виконавець:

здійснює необхідні заходи щодо своєчасного і повного виконання рішення, зазначеного в документі на примусове виконання рішення (далі — виконавчий документ);

надає сторонам виконавчого провадження та їх представникам можливість ознайомитися з матеріалами виконавчого провадження;

розглядає заяви сторін та інших учасників виконавчого провадження та їх клопотання;

заявляє в установленому порядку про самовідвід за наявності обставин, передбачених цим Законом;

роз'яснює сторонам їх права і обов'язки.

Державний виконавець при здійсненні виконавчого провадження має право:

одержувати необхідні для проведення виконавчих дій пояснення, довідки, іншу інформацію;

здійснювати перевірку виконання юридичними особами рішень стосовно працюючих у них боржників;

входити до приміщень і сховищ, що належать боржникам або зайняті ними, проводити огляд зазначених приміщень і сховищ, при необхідності примусово відкривати їх в установленому порядку, опечатувати ці приміщення і сховища;

накладати арешт на майно боржника, вилучати, передавати таке майно на зберігання та реалізовувати його в порядку, встановленому законодавством;

накладати арешт на грошові кошти та інші цінності боржника, в тому числі на кошти, які знаходяться на рахунках та вкладах в установах банків, інших кредитних установах, на рахунки в цінних паперах;

використовувати за згодою власника нежилі приміщення, що є в комунальній власності, та інші приміщення — для тимчасового зберігання вилученого майна, а також транспорт стягувача або боржника для перевезення майна;

звертатися до органу, який видав виконавчий документ, за роз'ясненням рішення, порушувати клопотання про зміни порядку і способу виконання, відстрочку та розстрочку виконання рішення;

звертатися до суду з поданням про розшук боржника або дитини;

викликати громадян та посадових осіб з приводу виконавчих документів, що знаходяться у виконавчому провадженні;

залучати до проведення виконавчих дій понятих, інших осіб у встановленому порядку, а також експертів, спеціалістів, в тому числі для оцінки майна;

накладати стягнення у вигляді штрафу на громадян і посадових осіб у випадках, передбачених законом;

здійснювати інші повноваження, передбачені цим та іншими законами.

Стаття 6. Обов'язковість вимог державного виконавця

Вимоги державного виконавця щодо виконання зазначених у статті 3 цього Закону рішень є обов'язковими для усіх органів, організацій, посадових осіб, громадян і юридичних осіб на території України.

Державному виконавцю у встановлений ним строк повинні бути надані безкоштовно документи або їх копії, необхідні для здійснення його повноважень.

Невиконання законних вимог державного виконавця тягне за собою відповідальність згідно з законом.

Стаття 7. Гарантії прав громадян і юридичних осіб у виконавчому провадженні

Державний виконавець зобов'язаний використовувати надані йому права у точній відповідності із законом і не допускати у своїй діяльності порушення прав та законних інтересів громадян і юридичних осіб.

Особам, які беруть участь у виконавчому провадженні або залучаються до проведення виконавчих дій, повинні бути роз'яснені державним виконавцем їх права відповідно до вимог цього Закону.

Дії державного виконавця, його відмова від вчинення певної виконавчої дії, зволікання з вчиненням виконавчих дій, а також відмова у задоволенні заяви про відвід державного виконавця можуть бути оскаржені особами, які беруть участь у виконавчому провадженні або залучаються до виконання виконавчих дій у встановленому цим Законом порядку.

Стаття 8. Контроль і нагляд за законністю виконавчого провадження

Контроль за своєчасністю, правильністю, повнотою виконання рішень державним виконавцем здійснюють начальник відділу Державної виконавчої служби, якому безпосередньо підпорядкований державний виконавець, та керівник вищестоящого органу.

Нагляд за законністю виконавчого провадження здійснюють органи прокуратури в порядку, передбаченому законом.

Стаття 9. Виконання рішень іншими органами

У випадках, передбачених законом, рішення судів та інших органів щодо стягнення коштів виконуються податковими органами, установами банків, кредитно-фінансовими установами. Рішення вказаних органів відповідно до закону можуть виконуватися також іншими органами, організаціями, посадовими особами та громадянами.

Органи, організації та особи, зазначені у частині першій цієї статті, не є органами примусового виконання, крім органів та посадових осіб, які виконують рішення про притягнення до кримінальної чи адміністративної відповідальності.

Глава 2
УЧАСНИКИ ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Стаття 10. Учасники виконавчого провадження та особи, які залучаються до проведення виконавчих дій

Учасниками виконавчого провадження є державний виконавець, сторони, представники сторін, експерти, спеціалісти, перекладачі.

Для проведення виконавчих дій державним виконавцем у необхідних випадках залучаються поняті, а також працівники органів внутрішніх справ, предстаники органів опіки і піклування, інших органів і установ у порядку, встановленому цим Законом.

Стаття 11. Сторони виконавчого провадження

Сторонами у виконавчому провадженні є стягувач і боржник.

Стягувачем може бути фізична або юридична особа, на користь чи в інтересах якої видано виконавчий

документ. Боржником може бути фізична або юридична особа, яка зобов'язана за рішенням вчинити певні дії (передати майно, виконати інші обов'язки, передбачені рішенням) або утриматися від їх вчинення.

У виконавчому провадженні можуть брати участь кілька стягувачів або боржників. Кожен з них щодо іншої сторони має право брати участь у виконавчому провадженні самостійно або може доручити участь у виконавчому провадженні одному із співучасників.

У разі вибуття однієї з сторін державний виконавець зобов'язаний своєю постановою здійснити заміну цієї сторони її правонаступником, визначеним відповідно до закону. Для правонаступника усі дії, вчинені до його вступу у виконавче провадження, обов'язкові в тій мірі, в якій вони були б обов'язковими для сторони, яку правонаступник замінив.

Стаття 12. Представництво сторін у виконавчому провадженні

Сторони можуть реалізовувати свої права і обов'язки у виконавчому провадженні самостійно або через представників. Особиста участь громадянина у виконавчому провадженні не позбавляє його права мати представника, за винятком випадку, коли боржник зобов'язаний згідно з рішенням вчинити певні дії особисто.

Неповнолітні та особи, визвані судом недієздатними, здійснюють свої права та виконують обов'язки у виконавчому провадженні відповідно до вимог закону.

Якщо стороною виконавчого провадження є особа, визнана судом безвісно відсутньою, державний виконавець залучає до участі у виконавчому провадженні особу, яка є опікуном її майна.

Участь юридичних осіб у виконавчому провадженні здійснюється їх керівниками чи органами, посадовими особами, які діють в межах повноважень, наданих їм законом, або через представників юридичної особи.

Повноваження представника мають бути підтверджені довіреністю, виданою і оформленою відповідно до вимог закону.

Стаття 13. Особи, які не можуть бути представниками у виконавчому провадженні

Представниками у виконавчому провадженні не можуть бути:

1) особи, які не досягли 18 років, крім випадків, передбачених законом;

2) особи, над якими встановлено опіку чи піклування;

3) судді, слідчі, прокурори, державні виконавці, крім випадків, коли вони діють як законні представники або як уповноважені особи відповідного органу, що є стороною виконавчого провадження;

4) інші особи, які відповідно до закону не можуть здійснювати представництво.

Стаття 14. Участь у виконавчому провадженні експерта або спеціаліста

Для з'ясування та роз'яснення питань, що виникають при здійсненні виконавчого провадження і потребують спеціальних знань, державний виконавець з власної ініціативи або за заявою сторін призначає своєю постановою експерта або спеціаліста, а при необхідності — кількох спеціалістів або експертів.

Як експерт або спеціаліст може бути запрошена будь-яка дієздатна особа, яка має необхідні знання, кваліфікацію, досвід роботи у відповідній галузі.

Експерт або спеціаліст зобов'язаний дати письмовий висновок з питань, що поставлені йому державним виконавцем, а також давати усні рекомендації щодо дій, які виконуються в його присутності.

Експерт або спеціаліст має право на винагороду за надані ним послуги, розмір якої визначає начальник відповідного органу Державної виконавчої служби. Ця винагорода та інші витрати на проведення експертизи належать до витрат, пов'язаних із провадженням виконавчих дій.

За відмову або ухилення від дачі висновку чи за дачу завідомо неправдивого висновку експерт несе відповідальність, передбачену законом, про що він має бути попереджений державним виконавцем.

Стаття 15. Участь у виконавчому провадженні перекладача

У разі необхідності під час провадження виконавчих дій державний виконавець або сторони (їх представники) можуть запросити перекладача. Перекладачем може бути будь-яка дієздатна особа, що володіє мовами, знання яких неохідно для перекладу. Особі, якій потрібні послуги перекладача, державний виконавець надає строк для його запрошення. У випадку, коли зазначена особа не забезпечить участі перекладача у визначений строк, його може призначити своєю постановою державний виконавець.

Перекладач має право на винагороду за виконану роботу, що належить до витрат, пов'язаних із провадженням виконавчих дій.

У разі завідомо неправильного перекладу, а також за відмову виконати обов'язки перекладача особа несе відповідальність відповідно до закону, про що вона має бути попереджена державним виконавцем.

Стаття 16. Залучення понятих до провадження виконавчих дій

Виконавчі дії можуть провадитися у присутності понятих.

Присутність понятих обов'язкова при вчиненні виконавчих дій, пов'язаних із примусовим входженням до нежилих приміщень і сховищ, в яких зберігається майно боржника, на яке звернено стягнення, або майно стягувача, яке має бути повернено йому в натурі; примусовим входженням до жилих будинків, квартир для забезпечення примусового виселення та вселення в них; примусовим входженням до будинків, квартир та інших приміщень, в яких знаходиться дитина, яка має бути передана іншим особам відповідно до рішення суду; при проведенні огляду, арешту, вилучення і передачі майна.

Як поняті можуть бути запрошені будь-які дієздатні громадяни, які не мають особистої заінтересованості в провадженні виконавчих дій і не пов'язані між собою або з учасниками виконавчого провадження родинними зв'язками, підлеглістю чи підконтрольністю. Кількість понятих при вчиненні виконавчих дій не може бути менше двох.

Понятий має право знати, для участі в провадженні яких виконавчих дій його запрошено, на підставі якого виконавчого документа вони здійснюються, а також робити зауваження з приводу вчинення виконавчих дій. Зауваження понятого підлягають занесенню до акта відповідної виконавчої дії. Понятий зобов'язаний засвідчити факт, зміст і результати виконавчих дій, під час провадження яких він був присутній. Перед початком виконавчих дій, в яких беруть участь поняті, державний виконавець роз'яснює їх права і обов'язки.

Поняті мають право на компенсацію витрат, пов'язаних із виконанням обов'язків понятих. Зазначені витрати належать до витрат на проведення виконавчих дій.

Стаття 17. Відводи державного виконавця, експерта, спеціаліста, перекладача

Державний виконавець, експерт, спеціаліст, перекладач не можуть брати участі у виконавчому провадженні і підлягають відводу, якщо вони є близькими родичами сторін, їх представників або інших осіб, що беруть участь у виконавчому провадженні, або заінтересовані в результаті виконання рішення, або є інші обставини, що викликають сумнів у їх неупередженості.

За наявності обставин для відводу зазначені особи зобов'язані заявити самовідвід. З тих же підстав відвід цим особам може бути заявлений стягувачем, боржником або їх представниками. Відвід має бути вмотивованим, викладеним у письмовій формі і заявленим у будь-який час до закінчення виконавчого провадження.

Питання про відвід державного виконавця вирішується начальником відповідного відділу Державної виконавчої служби, про що виноситься постанова.

Питання про відвід експерта, спеціаліста чи перекладача вирішується вмотивованою постановою державного виконавця, яка затверджується начальником відповідного відділу.

У разі відводу державного виконавця виконавчий документ передається у встановленому порядку іншому державному виконавцеві або до іншого підрозділу Державної виконавчої служби.

Відмова у задоволенні відводу державного виконавця може бути оскаржена до відповідного суду у 10-денний строк, а відводу експерта, спеціаліста, перекладача — у той же строк начальнику відповідного відділу Державної виконавчої служби, а у разі його відмови — до суду.

Глава 3
ВІДКРИТТЯ ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Стаття 18. Підстави для відкриття виконавчого провадження

Державний виконавець відкриває виконавче провадження:

1) за заявою стягувача або його представника про примусове виконання рішення, зазначеного в статті 3 цього Закону, на підставі виконавчого документа;

2) за заявою прокурора у випадках представництва інтересів громадянина або держави в суді;

3) в інших передбачених законом випадках.

Стаття 19. Вимоги до виконавчого документа

У виконавчому документі повинні бути зазначені:

1) назва документа, дата видачі та найменування органу, посадової особи, що видали документ;

2) дата і номер рішення, за яким видано виконавчий документ;

3) найменування стягувача і боржника, їх адреси, дата і місце народження боржника та його місце роботи (для громадян), номери рахунків у кредитних установах (для юридичних осіб);

4) резолютивна частина рішення;

5) дата набрання чинності рішенням;

6) строк пред'явлення виконавчого документа до виконання.

Виконавчий документ має бути підписаний уповноваженою посадовою особою і скріплений печаткою.

Законом можуть бути встановлені також інші вимоги до виконавчих документів.

Стаття 20. Місце виконання рішення

Виконавчі дії провадяться державним виконавцем за місцем проживання, роботи боржника або за місцезнаходженням його майна. Якщо боржник є юридичною особою, то виконання провадиться за місцезнаходженням його постійно діючого органу або майна.

Виконання рішення, яке зобов'язує боржника вчинити певні дії, провадиться державним виконавцем за місцем здійснення таких дій.

Якщо у процесі виконавчого провадження змінилося місце проживання чи місцезнаходження боржника, місце його роботи або з'ясувалося, що майно боржника, на яке можна звернути стягнення, відсутнє чи його недостатньо, державний виконавець негайно складає про це акт і не пізніше наступного дня надсилає виконавчий документ разом з копією цього акта до відділу Державної виконавчої служби за новим місцепроживанням боржника, місцем його роботи чи місцем знаходження майна боржника, про що одночасно повідомляє стягувача та орган, який видав виконавчий документ.

Якщо зволікання вчинення виконавчих дій створює загрозу невиконання рішення, державний виконавець має право вчиняти виконавчі дії на території, на яку не поширюються його функції, або передати виконавчий документ відповідному підрозділу Державної виконавчої служби в порядку, встановленому Міністерством юстиції України.

Стаття 21. Строки пред'явлення виконавчих документів до виконання

Виконавчі документи можуть бути пред'явлені до виконання в такі строки:

1) виконавчі листи та інші документи, протягом трьох років;

2) накази арбітражних судів — протягом трьох місяців;

3) посвідчення комісій по трудових спорах — протягом трьох місяців;

4) постанови органів (посадових осіб), уповноважених розглядати справи про адміністративні правопорушення, — протягом трьох місяців;

5) інші виконавчі документи, протягом року, якщо інше не встановлено законом.

Строки, зазначені у частині першій цієї статті, встановлюються:

1) для виконання рішень і вироків судів у частині майнових стягнень — з наступного дня після набрання рішенням законної сили чи закінчення строку, встановленого у разі відстрочки чи розстрочки виконання рішення, а у випадках, коли рішення підлягає негайному виконанню, — з наступного дня після його постановлення;

2) Для виконання рішень арбітражних судів — з наступного дня після набрання рішенням законної сили;

3) для виконання рішень комісій по трудових спорах — з дня видачі посвідчення на примусове виконання рішення;

4) для виконання рішень, зазначених у пункті 4 частини першої цієї статті, — з дня винесення відповідної постанови.

По інших виконавчих документах строк пред'явлення їх до виконання встановлюється з наступного дня після їх видачі, якщо інше не встановлено законом.

Рішення про стягнення періодичних платежів (у справах про стягнення аліментів, про відшкодування шкоди, заподіяної каліцтвом чи іншим ушкодженням здоров'я, втратою годувальника тощо) можуть бути пред'явлені для виконання протягом усього періоду, на який присуджені платежі.

Строки пред'явлення виконавчих документів до виконання встановлюються для кожного платежу окремо.

Стаття 22. Переривання строку давності пред'явлення виконавчого документа до виконання

Строки пред'явлення виконавчого документа до виконання перериваються:

а) пред'явленням виконавчого документа до виконання;

б) частковим виконанням рішення боржником.

Після переривання строку пред'явлення виконавчого документа до виконання перебіг строку поновлюється. Час, що минув до переривання строку, до нового строку не зараховується.

У разі повернення виконавчого документа стягувачу у зв'язку з неможливістю повного або часткового виконання рішення строк пред'явлення виконавчого документа до виконання після перерви встановлюється з дня повернення виконавчого документа стягувачу.

Стаття 23. Поновлення пропущеного строку для пред'явлення виконавчого документа до виконання

Державний виконавець відмовляє у прийнятті до провадження виконавчого документа, строк пред'явлення для примусового виконання якого минув, про що вносить відповідну постанову.

Стягувач, який пропустив строк пред'явлення виконавчого документа до виконання, має право звернутись із заявою про поновлення пропущеного строку до суду, який видав відповідний документ, або до суду за місцем виконання. Суд розглядає таку заяву у 10-денний строк, якщо інше не встановлено законом.

По інших виконавчих документах пропущені строки поновленню не підлягають.

Стаття 24. Прийняття виконавчого документа до виконання

Державний виконавець зобов'язаний прийняти до виконання виконавчий документ і відкрити виконавче провадження, якщо не закінчився строк пред'явлення виконавчого документа до виконання і цей документ відповідає вимогам, передбаченим цим Законом.

Державний виконавець у 3-денний строк з дня надходження до нього виконавчого документа виносить постанову про відкриття виконавчого провадження. В постанові державний виконавець встановлює строк для добровільного виконання рішення, який не може перевищувати семи днів, а рішень про примусове виселення — п'ятнадцяти днів, та попереджає боржника про примусове виконання рішення після закінчення встановленого строку зі стягненням з нього виконавчого збору і витрат, пов'язаних з провадженням виконавчих дій, передбачених цим Законом.

Копія постанови про відкриття виконавчого провадження не пізніше наступного дня надсилається стягувачу, боржнику та органу (посадовій особі), який видав виконавчий документ.

За заявою стягувача з метою забезпечення виконання рішення по майнових стягненнях державний виконавець одночасно з винесенням постанови про відкриття виконавчого провадження описує майно боржника і накладає на нього арешт, про що зазначається в цій постанові.

Постанова про відкриття виконавчого провадження може бути оскаржена сторонами начальнику відповідного відділу Державної виконавчої служби або до відповідного суду у 10-денний строк.

Стаття 25. Строки здійснення виконавчого провадження

Виконавець зобов'язаний провести виконавчі дії та виконати рішення, не пов'язані з реалізацією майна боржника, не пізніше ніж у двомісячний строк з дня надходження виконавчого документа.

Продовження зазначеного строку можливе лише у випадках, передбачених цим Законом.

Негайному виконанню підлягають рішення:

1) про стягнення аліментів, заробітної плати в межах платежів, вирахуваних за один місяць, а також про стягнення усієї суми боргу по цих виплатах, якщо рішенням передбачено її негайне стягнення.

2) про поновлення на роботі чи на попередній посаді незаконно звільненого або переведеного працівника;

3) в інших випадках, якщо негайне виконання передбачено рішенням або законом.

Якщо рішення підлягає негайному виконанню, державний виконавець відкриває виконавче провадження не пізніше наступного дня після одержання документів, зазначених у статті 18 цього Закону, і в той же день проводить відповідні виконавчі дії.

Стаття 26. Відмова у відкритті виконавчого провадження

Державний виконавець відмовляє у відкритті виконавчого провадження у разі:

1) пропуску встановленого строку пред'явлення документів до виконання;

2) неподання виконавчого документа про виконання рішення, зазначеного у статті 3 цього Закону;

3) наявності інших обставин, передбачених законом, які виключають здійснення виконавчого провадження.

Про відмову у відкритті виконавчого провадження державний виконавець виносить постанову, яку не пізніше наступного дня надсилає заявникові.

Постанова про відмову у відкритті виконавчого провадження може бути оскаржена заявником начальнику відповідного відділу Державної виконавчої служби або до відповідного суду в 10-денний строк з моменту її одержання.

Стаття 27. Відкладення виконавчого провадження

Державний виконавець у разі невідповідності виконавчого документа вимогам, передбаченим статтею 19 цього Закону, повертає виконавчий документ у 3-денний строк органу, який його видав, про що виносить постанову про відкладення відкриття виконавчого провадження та повідомляє заявника.

У постанові зазначається, на якій підставі повертається виконавчий документ, і встановлюється строк для усунення порушень. Копія постанови надсилається заявнику та органу, який видав цей документ.

У разі усунення допущених порушень у встановлений строк виконавчий документ вважається поданим у день первісного надходження. Порушення встановленого строку не перешкоджає повторному направленню виконавчого документа державному виконавцю в загальному порядку.

Постанова про відкладення відкриття виконавчого провадження може бути оскаржена начальнику відповідного відділу Державної виконавчої служби або до відповідного суду заявником у 10-денний строк з моменту її одержання.

Стаття 28. Роз'яснення рішень, які підлягають примусовому виконанню

У разі якщо резолютивна частина рішення, викладена у виконавчому документі, є незрозумілою, державний виконавець має право звернутися до суду або іншого органу (посадової особи), який видав виконавчий документ, із заявою про роз'яснення відповідного рішення чи змісту документа.

Суд або інший орган (посадова особа), який видав виконавчий документ, зобов'язаний розглянути заяву державного виконавця у 10-денний строк з дня її надходження і при необхідності дати відповідне роз'яснення рішення чи змісту документа, не змінюючи їх змісту.

Глава 4
ПОРЯДОК ТА УМОВИ ЗДІЙСНЕННЯ ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Стаття 29. Права і обов'язки сторін та інших осіб у виконавчому провадженні

Сторони та інші учасники виконавчого провадження мають право знайомитися з матеріалами виконавчого провадження, робити з них виписки, знімати копії, подавати додаткові матеріали, заявляти клопотання, брати участь у провадженні виконавчих дій, давати усні і письмові пояснення в процесі виконавчих дій, висловлювати свої доводи, міркування з усіх питань, що виникають в ході виконавчого провадження, заперечувати проти клопотань, доводів та міркувань інших учасників виконавчого провадження, заявляти відводи у випадках, передбачених цим Законом, оскаржувати дії (бездіяльність) державного виконавця з питань виконавчого провадження та користуватися іншими правами, наданими цим Законом.

Стягувач має право подати заяву про видачу дубліката виконавчого документа, про поновлення строку пред'явлення виконавчого документа до виконання, про відмову від стягнення і повернення виконавчого документа.

Сторони мають право укласти мирову угоду, яка затверджується судом, оспорювати належність майна і його оцінку, подавати письмові заперечення проти розрахунку державного виконавця щодо розподілу коштів між стягувачами.

Особи, які беруть участь у виконавчому провадженні, зобов'язані сумлінно користуватися усіма наданими їм правами з метою забезпечення повного і своєчасного вчинення виконавчих дій.

Стаття 30. Добровільне виконання рішень

Державний виконавець, починаючи виконувати рішення, повинен пересвідчитися, чи отримана боржником копія постанови про відкриття виконавчого провадження і чи здійснені ним дії, спрямовані на добровільне виконання рішення у встановлений постановою строк відповідно до статті 24 цього Закону.

Постанова про відкриття виконавчого провадження вважається врученою боржнику за адресою, зазначеною у виконавчому документі, за умов, передбачених для вручення судових повісток.

У разі добровільного повного або часткового виконання рішення боржником державний виконавець складає про це акт, який підписується стягувачем і боржником.

Якщо боржник у встановлений строк добровільно не виконав рішення повністю або частково, державний виконавець невідкладно розпочинає його примусове виконання у межах строку, передбаченого статтею 25 цього Закону.

Стаття 31. Час провадження виконавчих дій

Виконавчі дії провадяться виконавцем у ро-

(Продовження на 6-й стор.).

(Початок на 4—5-й стор.).

бочі дні не раніше шостої години і не пізніше двадцять другої години.

Конкретний час проведення виконавчих дій визначається державним виконавцем. Сторони виконавчого провадження мають право пропонувати зручний для них час проведення виконавчих дій.

Проведення виконавчих дій у неробочі та святкові дні, встановлені законодавством, допускається лише у випадках, коли зволікання неможливе або у разі коли вони не можуть бути здійснені в інші дні з вини боржника, і лише за погодженням із начальником відповідного відділу Державної виконавчої служби.

Проведення виконавчих дій у нічний час допускається з дозволу начальника відповідного відділу Державної виконавчої служби і лише у випадках, коли невиконання рішення створює загрозу життю чи здоров'ю громадян.

Стаття 32. Відкладення провадження виконавчих дій

Державний виконавець відкладає провадження виконавчих дій на підставі ухвали суду.

За наявності обставин, що перешкоджають провадженню виконавчих дій, державний виконавець може відкласти виконавчі дії за заявою стягувача або за заявою боржника, або з власної ініціативи на строк до 10 днів. Про відкладення провадження виконавчих дій державний виконавець виносить відповідну постанову, про що повідомляє сторони, суд або інший орган, який видав виконавчий документ.

Постанова про відкладення провадження виконавчих дій може бути оскаржена начальнику відповідного відділу Державної виконавчої служби або до суду в 3-денний строк.

Стаття 33. Відстрочка або розстрочка виконання, зміна способу і порядку виконання рішення

За наявності обставин, що ускладнюють виконання рішення або роблять його неможливим, державний виконавець за власною ініціативою або за заявою сторін, а також самі сторони мають право звернутися до суду чи іншого органу, який видав виконавчий документ, із заявою про відстрочку або розстрочку виконання, а також про зміну способу і порядку виконання.

Рішення про відстрочку або розстрочку виконання, зміну способу і порядку виконання повинно бути прийнято у 10-денний строк і може бути оскаржено у встановленому порядку.

Стаття 34. Обставини, що зумовлюють обов'язкове зупинення виконавчого провадження

Виконавче провадження підлягає обов'язковому зупиненню у випадках:

1) смерті стягувача або боржника, оголошення померлим чи визнання безвісно відсутнім стягувача або боржника, або припинення існування сторони — юридичної особи, якщо встановлені судом правовідносини допускають правонаступництво;

2) визнання стягувача або боржника недієздатним;

3) проходження боржником строкової військової служби у Збройних Силах України, передбачених законом інших військових формуваннях, якщо за умовами служби провадження виконавчих дій неможливе, чи на прохання стягувача, який проходить строкову військову службу в Збройних Силах України або інших військових формуваннях;

4) оспорювання боржником виконавчого документа у судовому порядку, якщо таке допускається законом;

5) прийняття судом до розгляду скарги на дії органів (посадових осіб), уповноважених розглядати справи про адміністративні правопорушення;

6) винесення постанови про зупинення виконання відповідного рішення посадовою особою, якій законом надано таке право;

7) подання до суду позову про виключення майна з опису;

8) порушення арбітражним судом провадження у справі про банкрутство боржника.

Стаття 35. Право державного виконавця зупинити виконавче провадження

Виконавче провадження може бути зупинено у разі:

1) звернення державного виконавця до суду або іншого органу, який видав виконавчий документ, із заявою про роз'яснення рішення, що підлягає виконанню;

2) прохання боржника, який проходить строкову службу у складі Збройних Сил України чи інших передбачених законом військових формувань;

3) перебування боржника у тривалому службовому відрядженні;

4) знаходження боржника на лікуванні у стаціонарному лікувальному закладі;

5) подання скарги на дії державного виконавця або відмову в його відводі;

6) оголошення розшуку боржника, його майна або розшуку дитини;

7) знаходження боржника або стягувача у відпустці за межами населеного пункту, де вони проживають.

Стаття 36. Порядок і строки зупинення виконавчого провадження

Державний виконавець виносить вмотивовану постанову про зупинення виконавчого провадження з підстав, передбачених у статтях 34 і 35 цього Закону, яка затверджується начальником відповідного відділу Державної виконавчої служби. Копія постанови надсилається у 3-денний строк сторонам та суду або іншому органу (посадовій особі), які видали виконавчий документ.

Виконавче провадження зупиняється:

у випадках, передбачених пунктами 1 і 2 статті 34, — до визначення правонаступників боржника або призначення опікуна недієздатному боржникові;

у випадках, передбачених пунктом 3 статті 34, пунктами 2, 3, 4, 6 і 7 статті 35, — до закінчення існування названих обставин;

у випадках, передбачених пунктами 4, 5, 6, 7 і 8 статті 34, пунктом 5 статті 35, — до розгляду питання по суті.

Постанова про зупинення виконавчого провадження може бути оскаржена до суду в 10-денний строк. Строки зупинення виконавчого провадження можуть бути скорочені судом.

Впродовж строку, на який виконавче провадження зупинено, виконавчі дії не провадяться.

Після усунення обставин, які стали підставою для зупинення виконавчого провадження, державний виконавець зобов'язаний поновити виконавче провадження за власною ініціативою або заявою стягувача.

Стаття 37. Закриття виконавчого провадження

Виконавче провадження підлягає закриттю державним виконавцем у випадках:

1) прийняття судом відмови стягувача від стягнення;

2) затвердження судом мирової угоди між стягувачем і боржником про закриття виконавчого провадження;

3) смерті або оголошення померлим стягувача чи боржника, визнання безвісно відсутнім боржника або стягувача, якщо виконання їх обов'язків чи вимог у виконавчому провадженні не допускає правонаступництва;

4) недостатності майна юридичної особи-боржника, що ліквідується, для задоволення вимог стягувача;

5) скасування рішення суду або іншого органу (посадової особи), яке підлягало виконанню на основі виконавчого документа;

6) письмової відмови стягувача від одержання предметів, вилучених у боржника при виконанні рішення про передачу їх стягувачеві, або знищення речі, яка мала бути передана стягувачеві в натурі;

7) закінчення передбаченого законом строку для даного виду стягнення.

Державний виконавець виносить у 3-денний строк з дня, коли йому стали відомі обставини, зазначені в цій статті, вмотивовану постанову про закриття виконавчого провадження, яка затверджується начальником відповідного відділу Державної виконавчої служби. Копія постанови надсилається у 3-денний строк сторонам та суду або іншому органу (посадовій особі), якими видано виконавчий документ.

Постанова про закриття виконавчого провадження може бути оскаржена сторонами начальнику відповідного відділу Державної виконавчої служби або до суду в 10-денний строк з дня її одержання.

Стаття 38. Наслідки закриття виконавчого провадження

У разі закриття виконавчого провадження припиняється чинність арешту майна боржника, скасовуються інші здійснені державним виконавцем заходи примусового виконання рішення, а також провадяться інші дії, необхідні у зв'язку з закриттям виконавчого провадження. Закрите виконавче провадження не може бути розпочате знову, крім випадків, передбачених цим Законом.

Стаття 39. Закінчення виконавчого провадження

Виконавче провадження закінчується у випадках:

1) фактичного повного виконання рішення згідно з виконавчим документом;

2) закриття виконавчого провадження відповідно до статті 37 цього Закону;

3) повернення виконавчого документа без виконання на вимогу суду або іншого органу (посадової особи), які видали виконавчий документ, або на письмову вимогу стягувача;

4) направлення виконавчого документа за належністю до іншого підрозділу Державної виконавчої служби.

Про закінчення виконавчого провадження державний виконавець виносить постанову, яка затверджується начальником відповідного відділу Державної виконавчої служби. Постанова про закінчення виконавчого провадження може бути оскаржена сторонами до суду у 10-денний строк.

Стаття 40. Повернення виконавчого документа стягувачеві

Виконавчий документ, прийнятий державним виконавцем до виконання, за яким стягнення не провадилося або було проведено частково, повертається стягувачеві:

1) за письмовою заявою стягувача;

2) якщо у боржника відсутнє майно, на яке може бути звернено стягнення, і здійснені державним виконавцем відповідно до цього Закону заходи щодо розшуку такого майна виявилися безрезультатними;

3) якщо стягувач відмовився залишити за собою майно боржника, не реалізоване під час виконання рішення, одержати певні предмети, що повинні бути передані йому від боржника згідно з рішенням;

4) у разі якщо стягувач перешкоджає провадженню виконавчих дій, незважаючи на попередження державного виконавця про повернення йому виконавчого документа.

Про наявність обставин, зазначених у пунктах 2—4 частини першої цієї статті, державний виконавець складає акт.

У разі повернення стягувачеві виконавчого документа з підстав, зазначених у пунктах 1 і 3 частини першої цієї статті, йому повністю повертається авансовий внесок, передбачений цим Законом, а при поверненні виконавчого документа з інших підстав — лише в частині, що перевищує здійснені державним виконавцем витрати на провадження виконавчих дій.

Про повернення виконавчого документа і авансового внеску стягувачеві державний виконавець виносить постанову, яка затверджується начальником відповідного відділу Державної виконавчої служби, і може бути оскаржена до суду в 10-денний строк.

Повернення виконавчого документа стягувачеві з підстав, передбачених пунктами 2—4 частини першої цієї статті, не позбавляє його права повторно пред'явити виконавчий документ до виконання в межах строків, встановлених статтею 21 цього Закону.

Стаття 41. Відновлення виконавчого провадження

У разі якщо постанова державного виконавця про закриття виконавчого провадження визнана судом незаконною, виконавче провадження підлягає відновленню. Про відновлення виконавчого провадження державний виконавець виносить постанову не пізніш як у 3-денний строк з дня винесення ухвали суду і в той же строк повідомляє стягувача і боржника, а також суд або інший орган (посадову особу), які видали виконавчий документ, про відновлення виконавчого провадження.

Стаття 42. Оголошення розшуку

У разі відсутності відомостей про місце проживання (знаходження) боржника за виконавчими документами про стягнення аліментів, відшкодування шкоди, заподіяної каліцтвом чи іншим ушкодженням здоров'ю або у зв'язку з втратою годувальника, а також дитини за виконавчими документами про відібрання дитини державний виконавець звертається до суду з поданням про винесення ухвали про розшук боржника або дитини.

У разі відсутності відомостей про місце знаходження майна боржника за виконавчими документами, зазначеними у частині першій, державний виконавець виносить постанову про розшук майна, яка затверджується начальником відповідного відділу Державної виконавчої служби.

Розшук оголошується відповідно за місцем виконання рішення або за останнім відомим місцем проживання (знаходження) боржника чи місцем знаходження його майна, або за місцем проживання (знаходження) стягувача. Розшук громадянина-боржника і розшук дитини здійснюють органи внутрішніх справ, а розшук боржника-юридичної особи, а також майна боржника здійснює Державна виконавча служба. Постанова про розшук обов'язкова до виконання.

Витрати, пов'язані з розшуком боржника, його майна та розшуком дитини, стягуються з боржника за постановою державного виконавця, яка затверджується начальником відповідного відділу Державної виконавчої служби.

За іншими виконавчими документами державний виконавець може звернутися до суду з поданням про розшук боржника або дитини чи винести постанову про оголошення розшуку майна боржника за наявності письмової згоди стягувача відшкодувати витрати на розшук та авансувати зазначені витрати відповідно до цього Закону. В цьому випадку стягувач має право у судовому порядку вимагати від боржника компенсації витрат, пов'язаних з проведенням розшуку.

Незвернення державного виконавця до суду у випадках, передбачених частиною першою цієї статті, а також постанова державного виконавця про відмову у розшуку майна боржника та постанова про стягнення витрат, пов'язаних з розшуком, можуть бути оскаржені до відповідного суду у 10-денний строк.

Стаття 43. Розподіл стягнутих з боржника грошових сум

З грошової суми (в тому числі одержаної від реалізації майна боржника), яка стягнута державним виконавцем з боржника, сплачується виконавчий збір, накладений на боржника у процесі виконання рішення, компенсуються витрати на здійснення виконавчих дій. Грошова сума, що залишилася, використовується для задоволення вимог стягувача та на сплату штрафу. Сума, що залишилася після задоволення усіх вимог стягувача, повертається боржникові.

Стаття 44. Черговість задоволення вимог стягувачів

У разі недостатності суми, стягненої з боржника для задоволення всіх вимог за виконавчими документами, ця сума розподіляється державним виконавцем між стягувачами в порядку черговості, встановленої цією статтею.

У першу чергу задовольняються вимоги щодо стягнення аліментів, відшкодування шкоди, заподіяної каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, а також у зв'язку з втратою годувальника та забезпечені заставою вимоги про стягнення вартості заставленого майна.

У другу чергу задовольняються вимоги працівників, пов'язані з трудовими правовідносинами, вимоги щодо виплати наданої адвокатами юридичної допомоги, виплати винагороди, що належить автору за використання його твору, відкриття, винаходу, промислового зразка, на які видано відповідні свідоцтва. Після повного задоволення зазначених вимог задовольняються вимоги громадян із соціального страхування та вимоги громадян про відшкодування збитків, заподіяних їх майну злочином або адміністративним правопорушенням.

У третю чергу задовольняються вимоги щодо податків і неподаткових платежів до бюджету, вимоги органів страхування з обов'язкового страхування.

У четверту чергу задовольняються всі інші вимоги в порядку надходження виконавчих документів.

Вимоги стягувачів кожної наступної черги задовольняються після повного задоволення вимог стягувачів попередньої черги. У разі недостатності стягненої суми для повного задоволення усіх вимог однієї черги ці вимоги задовольняються пропорційно належній кожному стягувачеві сумі.

Суми, стягнені з боржника як такі, що належать до перерахування стягувачам, зараховуються державним виконавцем на депозитний рахунок відповідного відділу Державної виконавчої служби і видаються стягувачеві у встановленому порядку.

Стаття 45. Витрати, пов'язані з проведенням виконавчих дій

Витратами, пов'заними з проведенням виконавчих дій, є витрати на організацію і проведення виконавчих дій із спеціального фонду виконавчого провадження, а також кошти сторін та інших осіб на проведення виконавчих дій відповідно до цього Закону.

До витрат на проведення виконавчих дій належать кошти, витрачені:

1) перевезення, зберігання і реалізацію майна боржника;

2) оплату праці експертів, перекладачів та інших осіб, залучених у встановленому порядку до провадження виконавчих дій;

3) поштовий переказ стягувачеві стягнених сум;

4) розшук боржника, його майна або розшук дитини;

5) оголошення в засобах масової інформації;

6) інші необхідні виконавчі дії, здійснені в процесі виконання рішення.

Стаття 46. Виконавчий збір

У разі невиконання рішення у строк, встановлений для добровільного його виконання, з боржника постановою державного виконавця, яка затверджується начальником відповідного відділу Державної виконавчої служби, стягується виконавчий збір у розмірі п'яти відсотків від належної до стягнення суми або вартості майна боржника, а за невиконання рішення немайнового характеру — у розмірі двох неоподатковуваних мінімумів доходів громадян із боржника-громадянина у розмірі п'ти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян — із боржника-юридичної особи.

Не стягується виконавчий збір з осіб, звільнених від його сплати згідно із законодавством.

Постанова про стягнення виконавчого збору виноситься при першому надходженні виконавчого документа державному виконавцю. При наступних пред'явленнях до виконання виконавчого документа державному виконавцеві виконавчий збір не стягується.

П'ятдесят відсотків суми виконавчого збору, стягнутого Державною виконавчою службою, спрямовується у спеціальний фонд виконавчого провадження на розвиток та матеріально-технічне забезпечення Державної виконавчої служби, а також на преміювання державних виконавців у встановленому порядку.

Постанова про стягнення виконавчого збору може бути оскаржена до суду в 10-денний строк.

У разі закриття виконавчого провадження у зв'язку з скасуванням рішення, що підлягало виконанню на основі виконавчого документа, виконавчий збір повертається боржникові.

Стаття 47. Винагорода державному виконавцеві

Державний виконавець, який забезпечив реальне, своєчасне і законне виконання виконавчого документа, одержує винагороду в розмірі двох відсотків стягнутої ним суми або вартості майна, але не більше десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а по виконавчому документу немайнового характеру — не більше п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 48. Авансування витрат на виконавче провадження

З метою забезпечення провадження виконавчих дій стягувач може за погодженням із державним виконавцем внести на депозитний рахунок відповідного відділу Державної виконавчої служби певну грошову суму для здійснення необхідних витрат або для покриття їх частини.

При завершенні виконавчих дій авансовий внесок повністю повертається стягувачеві.

Стаття 49. Особливості виконання рішень у разі відкриття кількох виконавчих проваджень щодо одного боржника

У разі якщо у районному чи міському відділі Державної виконавчої служби відкрито кілька виконавчих проваджень щодо одного й того самого боржника, вони об'єднуються у зведене виконавче провадження і на майно боржника накладається арешт у межах загальної суми стягнення, виконавчого збору і можливих витрат на виконавче провадження.

Якщо виконавчі провадження щодо одного й того самого боржника відкриті у кількох районних, міських відділах Державної виконавчої служби, виконання вимог цієї статті забезпечується в порядку, встановленому Міністерством юстиції України.

З метою реалізації вимог цієї статті Департаментом Державної виконавчої служби формуються відповідні банки даних про відкриття виконавчих проваджень у підрозділах Державної виконавчої служби.

Глава 5
ЗВЕРНЕННЯ СТЯГНЕННЯ НА МАЙНО БОРЖНИКА

Стаття 50. Порядок звернення стягнення на грошові кошти та інше майно боржника

Звернення стягнення на майно боржника полягає в його арешті (опису), вилученні та примусовій реалізації.

Стягнення за виконавчими документами в першу чергу звертається на кошти боржника в гривнях та іноземній валюті, інші цінності, в тому числі кошти на рахунках та вкладах боржника в установах банків та інших кредитних організаціях, на рахунки в цінних паперах у депозитаріях цінних паперів.

Готівкові кошти, виявлені у боржника, вилучаються.

За наявності даних про кошти та інші цінності боржника, що знаходяться на рахунках і вкладах та на зберіганні в банках чи інших кредитних організаціях, на них накладається арешт.

У разі відсутності у боржника коштів та цінностей, достатніх для задоволення вимог стягувача, стягнення звертається на належне боржникові інше майно, за винятком майна, на яке згідно з законом не може бути накладено стягнення. Боржник має право вказати ті види майна чи предмети, на які необхідно звернути стягнення в першу чергу. Остаточно черговість стягнення на кошти та інше майно боржника визначається державним виконавцем.

Стягнення на майно боржника звертається в розмірах і обсягах, необхідних для виконання за виконавчим документом з урахуванням витрат на виконання. У випадках коли боржник володіє майном спільно з іншими особами, стягнення звертається на його частку, що визначається судом за поданням державного виконавця.

Стаття 51. Порядок звернення стягнення на кошти боржника в іноземній валюті при обчисленні боргу у гривнях

У разі відсутності у боржника коштів у гривнях, достатніх для одночасного задоволення вимог стягувача, державний виконавець накладає стягнення на кошти боржника в іноземній валюті.

Якщо кошти боржника в іноземній валюті є на рахунках, внесках або на зберіганні у банку або іншій кредитній установі, які мають право продажу іноземної валюти на внутрішньому

валютному ринку України, державний виконавець зобов'язує їх протягом семи днів продати іноземну валюту в розмірі, необхідному для погашення боргу.

Якщо такі кошти є у банку або іншій кредитній установі, які не мають права продажу іноземної валюти на внутрішньому валютному ринку України, державний виконавець зобов'язує їх протягом семи днів перерахувати ці кошти до банку або іншої кредитної установи, що мають таке право для їх реалізації відповідно до вимог частини другої цієї статті.

Стаття 52. Звернення стягнення на заставлене майно

Стягнення на заставлене майно в порядку примусового виконання допускається як для задоволення вимог стягувача-заставодержателя, так і для задоволення вимог інших стягувачів.

Для задоволення вимог стягувача-заставодержателя стягнення звертається на заставлене майно боржника при недостатності у нього іншого майна для повного задоволення цих вимог, з додержанням встановлених законодавством прав заставодержателя та вимог глави 6 цього Закону.

Стягнення на заставлене майно боржника для задоволення вимог стягувачів, які не є заставодержателями, в порядку примусового виконання допускається лише у разі коли вартість предмета застави перевищує розмір заборгованості боржника заставодержателю. Кошти, отримані від реалізації заставленого майна, використовуються насамперед для задоволення зобов'язань боржника перед заставодержателем, і лише залишок коштів — для задоволення вимог стягувача.

Стаття 53. Звернення стягнення на майно боржника, яке знаходиться в інших осіб

Державний виконавець має право на пропозицію боржника або стягувача звернути стягнення на майно боржника, що знаходиться в інших осіб, а також на майно та кошти, належні боржникові від інших осіб.

Зазначені особи зобов'язані на запит державного виконавця надати у визначений ним строк відомості про належне боржникові майно, що знаходиться у них, та майно чи кошти, які вони повинні передати боржникові.

Одержавши від названих осіб відомості про наявність майна боржника, державний виконавець описує це майно в присутності понятих, вилучає його і реалізує у встановленому цим Законом порядку. Кошти та майно, що належать боржникові від інших осіб, вилучаються державним виконавцем у цих осіб на підставі ухвали суду в присутності понятих.

За ухилення від виконання розпоряджень державного виконавця на особу, в якої знаходиться майно боржника, може бути накладено стягнення відповідно до цього Закону.

Стаття 54. Майно, на яке не може бути звернено стягнення

Не допускається звернення стягнення на майно, зазначене в Переліку видів майна громадян, на яке не може бути звернено стягнення за виконавчими документами (додаток до цього Закону).

Стаття 55. Арешт та вилучення майна боржника

Арешт майна полягає у проведенні його опису, оголошенні заборони розпоряджатися ним, а у разі потреби — в обмеженні права користування майном або його вилученні у боржника та передачі на зберігання іншим особам. Види, обсяги і строк обмеження встановлюються державним виконавцем у кожному конкретному випадку з урахуванням властивостей майна, його значення для власника чи володільця, необхідності використання та інших обставин.

Порушення заборони державного виконавця розпоряджатися або користуватися майном, на яке накладено арешт, тягне за собою відповідальність зберігача майна, передбачену законом.

Арешт застосовується:

1) для забезпечення збереження майна боржника, що підлягає наступній передачі стягувачеві або реалізації;

2) для виконання рішення про конфіскацію майна боржника;

3) при виконанні ухвали суду про накладення арешту на майно, що належить відповідачу і знаходиться у нього чи в інших осіб.

Вилучення арештованого майна з передачею його для реалізації провадиться у строк, встановлений державним виконавцем, але не раніше, ніж через п'ять днів після накладення арешту. Продукти та інші речі, що швидко псуються, вилучаються і передаються для продажу негайно після накладення арешту.

Гроші, в тому числі іноземна валюта, цінні папери, ювелірні та інші побутові вироби із золота, срібла, платини і металів платинової групи, дорогоцінних каменів і перлів, а також лом і окремі частини таких виробів, виявлені при опису, на які накладено арешт, підлягають обов'язковому вилученню і негайно передаються на зберігання установам Національного банку України. Арешт на цінні папери накладається в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Державний виконавець зобов'язаний подбати про забезпечення умов реалізації майна боржника, які не ущімлюють його законних інтересів.

Стаття 56. Право боржника на визначення першочерговості звернення стягнення на предмети (види майна)

Під час проведення опису боржник має право зазначити ті види майна або предмети, на які слід звернути стягнення в першу чергу.

Державний виконавець зобов'язаний задовольнити вимоги боржника, якщо вони не порушують інтересів стягувача і не ускладнюють виконання рішення.

Стаття 57. Оцінка майна боржника

Оцінка майна боржника провадиться державним виконавцем за ринковими цінами, які діють на день проведення оцінки, крім випадків, коли оцінка провадиться за регульованими цінами.

Якщо оцінити окремі предмети складно або якщо боржник чи стягувач заперечує проти проведення державним виконавцем оцінки, останній запрошує експерта (спеціаліста) для визначення вартості майна. Витрати на призначення експерта несе сторона, яка оспорює оцінку майна, проведену державним виконавцем.

Сторони мають право оскаржити оцінку майна до суду.

Стаття 58. Зберігання майна, на яке накладено арешт

Майно, на яке накладено арешт, за винятком майна, зазначеного в частині п'ятій статті 55 цього Закону, передається на зберігання боржникові або іншим особам, призначеним державним виконавцем (далі —зберігачеві), під розписку в акті опису. Копія акта опису майна видається боржникові, а у випадках, коли обов'язок зберігання майна покладено на іншу особу, — також зберігачеві.

Особа, якій передано на зберігання описане майно, може ним користуватися, якщо особливості цього майна у разі користування не призведуть до його знищення або зменшення цінності.

Зберігач, якщо ним призначено не боржника або члена його сім'ї, одержує за зберігання майна винагороду, розмір якої встановлюється за угодою зберігача з державним виконавцем.

Порядок і умови зберігання майна, на яке накладено арешт, зазначеного в частині п'ятій статті 55 цього Закону, визначаються Національним банком України, а щодо іншого майна — Міністерством юстиції України.

Порушення заборони державного виконавця розпоряджатися або користуватися майном, на яке накладено арешт, тягне за собою відповідальність зберігача майна, передбачену законом.

Стаття 59. Звільнення майна з-під арешту

Особа, яка вважає, що майно, на яке накладено арешт, належить їй, а не боржникові, може звернутися до суду з позовом про визнання права на майно і про звільнення майна з-під арешту.

Стаття 60. Передача стягувачеві предметів, зазначених у виконавчому документі

У разі присудження стягувачеві предметів, зазначених у виконавчому документі, державний виконавець вилучає ці предмети у боржника і передає їх стягувачеві, про що складає акт передачі. У разі знищення речі, що мала бути передана стягувачеві в натурі, державний виконавець складає акт про неможливість виконання, який є підставою для закриття виконавчого провадження.

У випадку письмової відмови стягувача від одержання предметів, вилучених у боржника при виконанні рішення про передачу їх стягувачеві, державний виконавець повертає зазначені предмети боржникові під розписку і виносить постанову про закриття виконавчого провадження.

Стаття 61. Реалізація арештованого майна

Реалізація арештованого майна, за винятком майна, виключеного за законом з обігу, здійснюється державним виконавцем шляхом його продажу через торговельні організації, відповідні структури Міністерства фінансів, на прилюдних торгах, аукціонах, якщо інше не передбачено законом, у двомісячний строк з дня накладення арешту.

Продаж майна боржника, за винятком нерухомого майна, здійснюється спеціалізованою організацією на комісійних та інших договірних началах, передбачених законом. Продаж нерухомого майна боржника здійснюється шляхом проведення торгів спеціалізованими організаціями, які мають право здійснювати операції з нерухомістю в порядку, передбаченому законодавством України. Порядок реалізації майна, зазначеного в частині п'ятій статті 55 цього Закону, визначається Національним банком України, а іншого майна — Міністерством юстиції України.

Якщо передане торговельним організаціям майно не буде продане протягом двох місяців, воно підлягає переоцінці. Державний виконавець переоцінює майно за участю представника торговельної організації у присутності стягувача і боржника чи їх представників. Неявка стягувача або боржника не є підставою для припинення дії державного виконавця з переоцінки майна. Якщо у двомісячний строк після переоцінки майно не буде продано торговельною організацією, державний виконавець повідомляє про це стягувача і пропонує йому визначитися щодо залишення за собою непроданого майна.

Якщо стягувач у 5-денний строк письмово не заявить про своє бажання залишити за собою непродане майно, арешт з майна знімається, воно повертається боржникові, а виконавчий документ у разі відсутності у боржника іншого майна, на яке може бути звернено стягнення, повертається стягувачеві без виконання.

Боржник має право визначити, в якій послідовності необхідно продавати майно. У разі коли від продажу частини майна буде виручено суму, достатню для задоволення вимог стягувача і для сплати всіх витрат на виконавче провадження, подальший продаж арештованого майна припиняється. Вимоги боржника щодо черговості продажу майна не приймаються державним виконавцем, якщо внаслідок їх задоволення виникнуть перешкоди чи додаткові труднощі для виконання або подовжиться його строк.

Стаття 62. Звернення стягнення на будинок, квартиру, приміщення, земельну ділянку

Звернення стягнення на будинок, квартиру, інше приміщення, земельну ділянку, що є нерухомим майном, провадиться у разі відсутності у боржника достатніх коштів чи рухомого майна. При цьому в першу чергу провадиться звернення стягнення на окрему від будинку земельну ділянку, інше приміщення, що належать боржникові. В останню чергу звертається стягнення на жилий будинок чи квартиру.

Разом з жилим будинком стягнення звертається також на прилеглу земельну ділянку, що належить боржникові.

У разі звернення стягнення на будинок, квартиру, приміщення, земельну ділянку державний виконавець запитує відповідні місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування про належність зазначеного майна боржникові на праві власності та його вартість, а також запитує нотаріальний орган, чи не знаходиться це майно під арештом.

Одержавши документальне підтвердження належності боржникові на праві власності будинку чи іншого нерухомого майна, державний виконавець накладає на них арешт шляхом опису і оцінки за їх вартістю на момент арешту та надсилає повідомлення нотаріальному органу за місцем знаходження майна вимогу про реєстрацію даного факту. Про накладення арешту на будинок чи інше нерухоме майно, заставлене третім особам, державний виконавець невідкладно повідомляє цих осіб.

Реалізація належних боржникові будинку, квартири та іншого нерухомого майна провадиться відповідно до закону шляхом продажу з прилюдних торгів.

Глава 6
ЗВЕРНЕННЯ СТЯГНЕННЯ НА МАЙНО БОРЖНИКА – ЮРИДИЧНОЇ ОСОБИ

Стаття 63. Звернення стягнення на грошові кошти боржника-юридичної особи

Готівка в національній та іноземній валюті, яка знаходиться в касах або інших сховищах боржника-юридичної особи, підлягає невідкладному вилученню після її виявлення та складення відповідного акта державним виконавцем. Копія акта вручається представнику боржника-юридичної особи.

Вилучена готівка в національній валюті не пізніше наступного дня здається в установу банку для перерахування на рахунок стягувача для покриття боргу за виконавчими документами, на виконавчий збір на покриття витрат на проведення виконавчих дій. Готівка в іноземній валюті у той же строк здається державним виконавцем банку або іншій кредитній установі, що мають право продажу іноземної валюти на внутрішньому валютному ринку України, для реалізації її в розмірі, необхідному для покриття боргу, сплати виконавчого збору та витрат на проведення виконавчих дій.

Державний виконавець звертає стягнення на кошти боржника-юридичної особи, що знаходяться в кредитних установах, в порядку, передбаченому цим Законом. Якщо даних про наявність у боржника-юридичної особи рахунків і вкладів у банках чи інших кредитних організаціях немає, державний виконавець одержує такі дані у податкових органів, які зобов'язані надати йому необхідну інформацію у 3-денний строк.

Стаття 64. Звернення стягнення на інше майно боржника-юридичної особи

У разі відсутності у боржника-юридичної особи коштів, достатніх для покриття заборгованості, стягнення звертається на інше майно, належне боржникові-юридичній особі на праві власності або закріплене за ним (за винятком майна, виключеного з обороту або обмежуваного в обороті) незалежно від того, хто фактично використовує це майно.

На зазначене майно накладається арешт, і воно реалізується в такій черговості:

1) у першу чергу — майно, яке безпосередньо не використовується у виробництві (цінні папери, кошти на депозитних та інших рахунках боржника, валютні цінності, легковий автотранспорт, предмети дизайну офісів та інше майно);

2) у другу чергу — готова продукція (товари), а також інші матеріальні цінності, які безпосередньо не використовуються у виробництві;

3) у третю чергу — об'єкти нерухомого майна, верстати, обладнання, інші основні засоби, а також сировина і матеріали, призначені для здійснення виробництва.

У разі накладення арешту на майно третьої черги, що належить боржнику-юридичній особі, державний виконавець у 3-денний строк повідомляє власника або уповноважений ним орган, до сфери управління якого належить майно, та у разі необхідності Фонд державного майна України про накладення арешту на майно боржника-юридичної особи, а також дані про склад і вартість майна, на яке накладено арешт, і про розмір вимог стягувача. Копія зазначеного повідомлення надсилається до податкового органу, який контролює здійснення боржником-юридичною особою платежів до бюджетів усіх рівнів.

На пропозицію відповідного органу управління чи Фонду державного майна України державний виконавець за рахунок коштів на фінансування Державної виконавчої служби публікує у пресі повідомлення про звернення стягнення на майно боржника-юридичної особи.

Отримавши повідомлення відповідного органу управління Фонду державного майна України про вчинення цими органами дій щодо порушення справи про банкрутство боржника-юридичної особи, державний виконавець звертається до суду з заявою про відстрочку виконання відповідно до статті 33 цього Закону. У разі порушення судом провадження у справі про банкрутство боржника-юридичної особи державний виконавець виносить постанову про зупинення виконавчого провадження.

Стаття 65. Порядок звернення стягнення на майно при реорганізації та ліквідації боржника-юридичної особи

У випадку реорганізації (злиття, приєднання, розділення, виділення, перетворення) боржника-юридичної особи стягнення за виконавчими документами звертається на кошти та інше майно тієї юридичної особи, на яку відповідно до закону покладено відповідальність за зобов'язаннями боржника-юридичної особи.

У випадку ліквідації боржника-юридичної особи, в тому числі внаслідок визнання боржника банкрутом, виконавчий документ передається до ліквідаційної комісії для вирішення питання про подальший порядок виконання рішення у встановленому законодавством порядку.

Про направлення виконавчого документа до ліквідаційної комісії державний виконавець повідомляє стягувача.

Стаття 66. Підготовка державним виконавцем та проведення прилюдних торгів по реалізації нерухомого майна

Прилюдні торги по реалізації нерухомого майна організують і проводять спеціалізовані організації, що мають право здійснювати операції з нерухомістю, з якими укладено відповідний договір Державною виконавчою службою.

Спеціалізовані організації проводять прилюдні торги за заявкою державного виконавця, в якій зазначається мінімальна початкова ціна майна, що виставляється на торги.

До заявки додаються:

1) копія виконавчого документа;

2) копія акта арешту майна;

3) документи, що характеризують об'єкт нерухомості;

4) копії документів, що підтверджують право користування земельною ділянкою чи право власності на неї, у разі подажу окремо розташованої будівлі.

У разі продажу об'єкта незавершеного будівництва дежавний виконавець додає до заявки також копію рішення про відведення земельної ділянки та копію дозволу місцевого органу виконавчої влади і (чи) органу місцевого самоврядування на будівництво.

Прилюдні торги повинні бути проведені у двомісячний строк з дня одержання спеціалізованою організацією заявки державного виконавця на їх проведення.

Порядок проведення прилюдних торгів визначається законом.

Глава 7
ЗВЕРНЕННЯ СТЯГНЕННЯ НА ЗАРОБІТНУ ПЛАТУ ТА ІНШІ ВИДИ ДОХОДІВ БОРЖНИКА

Стаття 67. Умови звернення стягнення на заробітну плату та інші доходи боржника

Стягнення на заробітну плату (заробіток), пенсію, стипендію та інші доходи боржника звертається при відсутності у боржника коштів на рахунках у кредитних установах, відсутності чи недостатності майна боржника для повного покриття належних до стягнення сум, а також при виконанні рішень про стягнення періодичних платежів та стягнень на суму, що не перевищує одного мінімального розміру заробітної плати.

Стаття 68. Відрахування із заробітної плати (заробітку), пенсії, стипендії боржника

Відрахування із заробітної плати (заробітку), пенсії чи стипендії громадян проводить адміністрація підприємств, установ і організацій на підставі надісланих їм державним виконавцем виконавчих документів.

Якщо боржник змінить місце роботи або місце проживання чи навчання, підприємства, установи, організації, які отримали виконавчий документ, повертають його не пізніш як у 3-денний строк державному виконавцеві з відміткою про нове місце роботи, проживання чи навчання боржника, якщо воно відоме, а також повідомляють про проведені ними стягнення періодичних платежів за виконавчими документами. У разі неподання зазначених відомостей з неповажних причин винних у цьому посадових осіб може бути притягнуто до відповідальності, передбаченої цим Законом.

Звернення стягнення на пенсії провадяться відповідно до законодавства про пенсії.

Стаття 69. Звернення стягнення на інші доходи боржника

Зазначені у статтях 67 і 68 цього Закону правила стягнення поширюються і на випадки звернення стягнення на:

1) доходи, отримані фізичною особою, яка є суб'єктом підприємницької діяльності;

2) доходи за працю в колективному сільськогосподарському (фермерському) господарстві;

3) авторську винагороду за твори літератури, науки або мистецтва, премії, що присуджуються за видатні досягнення в галузі науки, літератури і мистецтва, винагороду за відкриття, винахід, на який видано авторське свідоцтво, корисну модель, промисловий зразок і раціоналізаторську пропозицію;

4) суми на відшкодування шкоди, заподіяної каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, а також втратою годувальника.

Стаття 70. Розмір відрахувань із заробітної плати та інших доходів

Розмір відрахувань із заробітної плати та інших видів доходів боржника вираховується із суми, що залишається після утримання податків.

Обмеження розміру відрахувань із заробітної плати встановлюється законодавством про працю.

Із заробітної плати боржника може бути утримано за виконавчими документами до повного погашення заборгованості:

у разі стягнення аліментів, відшкодування шкоди, заподіяної каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, а також втратою годувальника, та збитків, заподіяних злочином, — п'ятдесят відсотків заробітної плати боржника;

за всіма іншими видами стягнень, якщо інше не передбачено законом, - двадцять відсотків.

Загальний розмір усіх відрахувань при кожній виплаті заробітної плати не може перевищувати п'ятдесяти відсотків заробітної плати, яка належить до виплати працівникові, в тому числі при відрахуванні за кількома виконавчими документами. Це обмеження не поширюється на відрахування із заробітної плати при відбуванні виправних робіт і при стягненні аліментів на неповнолітніх дітей, у цих випадках розмір відрахувань із заробітної плати не може перевищувати сімдесяти відсотків.

Правила, встановлені цією статтею, застосовуються також при зверненні стягнення на належні боржникові стипендію, пенсію та доходи, зазначені в статті 69 цього Закону.

Стаття 71. Звернення стягнення на заробітну плату боржника, який відбуває покарання

Відрахування із заробітної плати боржника, який за вироком суду відбуває покарання без позбавлення волі, провадиться з усієї суми заробітної плати без урахування стягнень за вироком.

Із засуджених, які відбувають покарання у вигляді позбавлення волі, а також з осіб, які

(Продовження на 8-й стор.).

(Початок на 4—7-й стор.).

знаходяться в наркологічних відділеннях психіатричних диспансерів та стаціонарних лікувальних закладах, відрахування провадяться з усієї заробітної плати без урахування відрахувань на витрати по їх утриманню в цих закладах.

Стаття 72. Звернення стягнення на допомогу по державному соціальному страхуванню

На допомогу по державному соціальному страхуванню, виплачувану у разі тимчасової непрацездатності та інших випадках, і допомогу по безробіттю стягнення може бути звернено тільки за рішеннями про стягнення аліментів, про відшкодування здоров'я, а також втратою годувальника.

Стаття 73. Кошти, на які не може бути звернено стягнення

Стягнення не може бути звернено на такі виплати:

1) вихідну допомогу, яка виплачується у разі звільнення працівника;

2) компенсацію працівникові за невикористану відпустку, крім випадків, коли особа при звільненні одержує компенсацію за відпустку, не використану протягом кількох років;

3) компенсації працівникові витрат у зв'язку з переведенням, направленням на роботу чи відрядженням до інших місцевостей;

4) польове забезпечення, надбавки до заробітної плати, інші кошти, які виплачуються замість добових і квартирних;

5) матеріальну допомогу особам, які втратили право на допомогу по безробіттю;

6) допомогу по вагітності та пологах;

7) одноразову допомогу при народженні дитини;

8) допомогу по догляду за дитиною;

9) допомогу особам, зайнятим доглядом трьох і більше дітей віком до 16 років, по догляду за дитиною-інвалідом, по тимчасовій непрацездатності у зв'язку з доглядом за хворою дитиною; інші допомоги на дітей, передбачені законодавством;

10) допомогу на лікування;

11) допомогу на поховання;

12) щомісячну грошову допомогу у зв'язку з обмеженням споживання продуктів харчування місцевого виробництва та особистого підсобного господарства громадян, які проживають на території радіоактивного забруднення;

13) дотації на обіди, придбання путівок до санаторіїв і будинків відпочинку за рахунок фонду споживання.

Стягнення не провадиться також із:

1) сум неоподатковуваного розміру матеріальної допомоги;

2) грошової компенсації за видане обмундирування і натуральне постачання;

3) вихідної допомоги у разі звільнення (виходу у відставку) з військової служби та з органів внутрішніх справ, а також грошового забезпечення, що не має постійного характеру, та в інших випадках, передбачених законодавством.

Стаття 74. Порядок стягнення аліментів

Порядок стягнення аліментів визначається законом.

У разі неможливості стягнення аліментів із заробітної плати чи інших доходів боржника протягом трьох місяців підряд стягнення звертається на майно боржника.

Розмір заборгованості по аліментах визначається державним виконавцем за місцем виконання рішення, виходячи з фактичного заробітку (доходів), одержаного боржником за час, протягом якого стягнення не провадилося, або одержуваного ним на момент визначення заборгованості у твердій грошовій сумі або у відсотковому відношенні. Якщо боржник в цей період не працював, заборгованість визначається, виходячи з середньої заробітної плати для даної місцевості. Державний виконавець у разі надходження виконавчого документа повинен підрахувати розмір заборгованості по аліментах і повідомити про нього стягувача і боржника.

З осіб, зобов'язаних сплачувати аліменти, у разі виїзду їх для постійного проживання у країни, з якими Україна не має договорів про надання правової допомоги, стягнення аліментів провадиться на час виїзду за рішенням суду за весь період до досягнення дитиною повноліття.

З осіб, які працюють за контрактами в іноземних державах і одержують заробітну плату тільки за кордоном, аліменти стягуються в порядку та розмірах, передбачених законом.

За наявності спору питання про розмір заборгованості по аліментах вирішується за заявою заінтересованої особи судом у порядку, встановленому законом.

Державний виконавець зобов'язаний здійснювати систематичний контроль за правильним і своєчасним відрахуванням та надходженням відрахованих сум аліментів стягувачам.

Стаття 75. Виконання рішень щодо покарання у вигляді штрафу та конфіскації майна

Рішення щодо покарання у вигляді штрафу та конфіскації майна підлягають виконанню в порядку, встановленому цим Законом.

Глава 8
ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ У НЕМАЙНОВИХ СПОРАХ

Стаття 76. Загальні умови виконання рішень, за якими боржник зобов'язаний особисто вчинити певні дії або утриматися від їх вчинення

Після відкриття виконавчого провадження по виконавчому документу, який зобов'язує боржника вчинити певні дії або утриматися від їх вчинення, державний виконавець відповідно до статті 24 цього Закону визначає йому строк добровільного виконання рішення.

У разі невиконання без поважних причин цих вимог державний виконавець застосовує до боржника штрафні санкції чи інші заходи, передбачені законодавством, і призначає новий строк виконання. Якщо після цього рішення не буде виконано і виконання може бути проведено без участі боржника, державний виконавець організовує виконання відповідно до повноважень, наданих йому законом, а з боржника стягується двократний розмір витрат на проведення виконавчих дій.

Якщо виконати рішення без участі боржника неможливо, виконавчий документ постановою державного виконавця, затвердженою начальником відповідного відділу Державної виконавчої служби, повертається до суду чи іншого органу, що видав виконавчий документ.

Стаття 77. Виконання рішення про поновлення на роботі

Рішення про поновлення на роботі незаконно звільненого або переведеного працівника виконується негайно. Виконання рішення вважається завершеним з моменту фактичного допущення зазначеного працівника до виконання попередніх обов'язків на підставі відповідного акта органу, що прийняв незаконне рішення про звільнення або переведення працівника.

У разі невиконання власником або уповноваженим ним органом (посадовою особою) рішення про поновлення на роботі незаконно звільненого або переведеного працівника державний виконавець застосовує до них штрафні санкції та інші заходи, передбачені цим Законом.

Стаття 78. Виконання рішення про відібрання дитини

Під час виконання рішення про відібрання дитини державний виконавець провадить виконавчі дії з обов'язковою участю особи, якій дитина передається на виховання, та з залученням представників органів опіки і піклування.

У разі потреби державний виконавець може звернутися до суду з поданням щодо вирішення питання про тимчасове влаштування дитини до дитячого чи лікувального закладу.

У разі, коли боржник перешкоджає виконанню рішення про відібрання дитини, до нього застосовуються заходи, передбачені законом.

Стаття 79. Виконання рішення про виселення боржника

Виконання рішення про виселення боржника провадиться лише у разі, якщо боржником воно не виконано в установлений державним виконавцем строк, визначений відповідно до статті 24 цього Закону.

Виселення полягає у звільненні приміщення, зазначеного у виконавчому документі, від особи (осіб), яка виселяється, її майна, домашніх тварин та у забороні даній особі користуватися цим приміщенням.

Державний виконавець зобов'язаний письмово повідомити боржника про день і час примусового виселення. Відсутність боржника, повідомленого про день і час виселення, не є перешкодою для виконання рішення.

Виселення здійснюється у присутності понятих за сприянням органів внутрішніх справ з обов'язковим описом майна державним виконавцем. Один примірник акта опису майна вручається під розписку боржникові. Державний виконавець у необхідних випадках забезпечує в установленому порядку зберігання майна боржника, але не більше як три роки, з покладенням понесених витрат на боржника. Після завершення трирічного строку невитребуване майно реалізується в порядку, передбаченому для реалізації безхазяйного майна.

Якщо виконання рішення здійснюється за відсутності осіб, які підлягають виселенню, державний виконавець зобов'язаний провести поряд з описом майна його оцінку. Описане майно передається на відповідальне зберігання особі, яка державним виконавцем призначена охоронцем майна.

Про виконання рішення про виселення боржника державним виконавцем складається акт, що підписується особами, які брали участь у виконанні.

Якщо особі, яка підлягає виселенню, має бути надано інше жиле приміщення, державний виконавець надсилає відповідному житловому чи іншому органу повідомлення про строк виконання рішення щодо надання такого приміщення. У разі ненадання у визначений строк іншого жилого приміщення державний виконавець складає про це акт і звертається до суду з поданням про визначення порядку подальшого виконання рішення. До вирішення судом цього питання виконавчі дії не провадяться. У разі виникнення обставин, що перешкоджають виконанню рішення або роблять його неможливим, державний виконавець виносить постанову відповідно про відстрочку виконання чи про зупинення виконавчого провадження.

Стаття 80. Виконання рішення про вселення стягувача

Після одержання виконавчого документа про вселення стягувача державний виконавець встановлює строк для добровільного його виконання боржником. У разі добровільного виконання рішення про вселення стягувач і боржник підписують акт, який передається державному виконавцеві разом із заявою стягувача про повернення йому виконавчого документа.

У разі невиконання рішення про вселення стягувача у добровільному порядку вселення здійснюється примусово державним виконавцем.

Примусове вселення полягає у забезпеченні державним виконавцем безперешкодного входження стягувача у приміщення вказане у виконавчому документі, та його проживання (перебування) в ньому.

Державний виконавець зобов'язаний письмово повідомити боржника і стягувача про день і час примусового вселення. Відсутність боржника, повідомленого про день і час вселення, не є перешкодою для виконання рішення про вселення.

У разі якщо боржник перешкоджає виконанню рішення про вселення стягувача, вселення здійснюється у присутності понятих, із залученням працівників органів внутрішніх справ.

Про виконання рішення про вселення стягувача державним виконавцем складається акт, що підписується особами, які брали участь у виконанні.

У разі подальшого перешкодження боржником проживанню (перебуванню) стягувача у приміщенні, в яке його вселено, стягувач має право звернутися до державного виконавця з заявою про відновлення виконавчого провадження. У цьому випадку державний виконавець має право повторно провести примусове вселення стягувача та застосувати до боржника штрафні санкції, передбачені цим Законом. Виконавче провадження не відновлюється і повторне примусове вселення стягувача не провадиться, якщо особа, яка перешкоджає його проживанню (перебуванню), не є боржником. Питання про вселення стягувача у цьому випадку вирішується в судовому порядку.

Стаття 81. Виконання рішення про примусовий обмін

Державний виконавець, одержавши виконавчий документ про примусовий обмін, встановлює строк для добровільного виконання рішення боржником. У разі добровільного виконання рішення стягувач і боржник підписують акт, який передається державному виконавцеві разом із заявою стягувача про повернення йому виконавчого документа.

У разі невиконання рішення про примусовий обмін у добровільному порядку державний виконавець здійснює його примусове виконання відповідно до статей 79 і 80 цього Закону.

Про виконання рішення про примусовий обмін державний виконавець складає акт, що підписується стягувачем і боржником.

Стаття 82. Загальні умови виконання рішення про заборону діяльності об'єднання громадян

Державний виконавець розпочинає виконання рішення про заборону діяльності об'єднання громадян за заявою органу, уповноваженого відповідно до закону здійснювати легалізацію такого об'єднання, на основі виконавчого документа про примусовий розпуск даного об'єднання громадян. Легалізуючий орган подає цю заяву до Державної виконавчої служби після офіційного повідомлення у друкованих засобах масової інформації про набрання чинності рішення щодо заборони діяльності даного об'єднання громадян.

Державний виконавець виносить постанову про відкриття виконавчого провадження відповідно до статті 24 цього Закону та здійснює виконавчі дії, передбачені рішенням суду про заборону діяльності об'єднання громадян, у порядку, встановленому цим Законом.

Про виконання рішення суду про заборону діяльності об'єднання громадян державний виконавець складає акт, який підписують державний виконавець і представник легалізуючого органу. Копії акта надсилаються до суду, який постановив рішення, та легалізуючому органу.

Глава 9
ПРОВАДЖЕННЯ ВИКОНАВЧИХ ДІЙ ЩОДО ІНОЗЕМЦІВ, ОСІБ БЕЗ ГРОМАДЯНСТВА ТА ІНОЗЕМНИХ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ. ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ ІНОЗЕМНИХ СУДІВ І АРБІТРАЖІВ

Стаття 83. Виконання рішень щодо іноземців, осіб без громадянства та іноземних юридичних осіб

При виконанні передбачених статтею 3 цього Закону рішень щодо іноземців, осіб без громадянства та іноземних юридичних осіб, які відповідно проживають чи зареєстровані на території України, застосовуються положенням цього Закону.

Стаття 84. Виконання рішень іноземних судів і арбітражів

Порядок виконання в Україні рішень іноземних судів і арбітражів визначається відповідними міжнародними договорами, цим Законом та іншими законами України. Виконавчий документ, виданий в установленому порядку на основі рішення іноземного суду чи арбітражу, може бути пред'явлений до примусового виконання протягом трьох років з моменту набрання рішенням законної сили.

Глава 10
ЗАХИСТ ПРАВ СТЯГУВАЧА, БОРЖНИКА ТА ІНШИХ ОСІБ ПІД ЧАС ПРОВАДЖЕННЯ ВИКОНАВЧИХ ДІЙ

Стаття 85. Оскарження дій посадових осіб Державної виконавчої служби

На дії (бездіяльність) державного виконавця та інших посадових осіб Державної виконавчої служби по виконанню рішення або відмову у здійсненні вказаних дій стягувачем чи боржником може бути подана скарга до начальника відповідного відділу Державної виконавчої служби або до суду за місцем знаходження відповідного відділу Державної виконавчої служби, або до іншого суду згідно з вимогами закону.

Стаття 86. Захист прав стягувача у виконавчому провадженні

Стягувач має право звернутися з позовом до юридичної особи, яка зобов'язана провадити стягнення коштів з боржника, у разі невиконання рішення з вини цієї юридичної особи. При цьому стягувач звільняється від сплати державного мита.

Збитки, заподіяні державним виконавцем громадянам чи юридичним особам при здійсненні виконавчого провадження, підлягають відшкодуванню, передбаченому законом.

Стаття 87. Відповідальність за невиконання рішення, що зобов'язує боржника виконати певні дії

У разі невиконання у встановлений державним виконавцем строк без поважних причин рішення, що зобов'язує боржника виконати певні дії, які можуть бути виконані лише боржником, державний виконавець виносить постанову про накладення штрафу на боржника в розмірі від двох до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян — щодо фізичних осіб і від десяти до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян — щодо посадових осіб та призначає новий строк виконання.

Постанова державного виконавця про накладення штрафу затверджується начальником відповідного відділу Державної виконавчої служби. Постанова про накладення штрафу може бути оскаржена до суду в 10-денний строк.

У разі повторного невиконання рішення боржником без поважних причин державний виконавець у тому ж порядку накладає штраф на боржника у подвійному розмірі. При подальшому невиконанні рішення боржником державний виконавець порушує клопотання перед судом про кримінальну відповідальність боржника відповідно до закону.

Стаття 88. Відповідальність за невиконання законних вимог державного виконавця та порушення цього Закону

За порушення вимог цього Закону, невиконання законних вимог державного виконавця громадянами чи посадовими особами, втрату або несвоєчасне відправлення виконавчого документа, неподання або подання неправдивих відомостей про доходи і майновий стан боржника, а також неповідомлення боржником про зміну місця роботи (знаходження), якщо ці дії не мають ознак злочину, а також за неявку без поважних причин за викликом державного виконавця на винних осіб накладається штраф від двох до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян у порядку, передбаченому законом.

У разі наявності ознак злочину у діях особи, яка умисно перешкоджає виконанню рішення чи іншим чином порушує вимоги законодавства про виконавче провадження, державний виконавець складає акт про порушення і надсилає до суду подання про притягнення винної особи до кримінальної відповідальності.

Глава 11
ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його офіційного опублікування і вводиться в дію з 1 липня 1999 року.

2. Запропонувати Кабінету Міністрів України:

подати у місячний строк після опублікування цього Закону на розгляд Верховної Ради України необхідні законопроекти щодо внесення змін до чинного законодавства з метою приведення його у відповідність з цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
21 квітня 1999 року.
№ 606-XIV

Додаток
до Закону України
від 21 квітня 1999 року.
№ 606-XIV

ПЕРЕЛІК
видів майна громадян, на яке не може бути звернено стягнення за виконавчими документами

Стягнення за виконавчими документами не може бути звернено на такі види майна та предмети, що належать боржникові на праві власності чи є його часткою у спільній власності, необхідні для боржника, членів його сім'ї та осіб, які перебувають на його утриманні:

1. Носильні речі та предмети домашнього вжитку, необхідні боржникові і особам, які перебувають на його утриманні:

а) одяг — на кожну особу: одне літнє або осіннє пальто, одне зимове пальто або кожух, один зимовий костюм (для жінок — два зимових плаття), один літній костюм (для жінок — два літніх плаття), головні убори по одному на кожний сезон. Для жінок, крім того, дві літні хустки, одна тепла хустка (або шаль) та інший одяг, зношений більш як на 50 відсотків;

б) взуття у кількості по одній парі літнього, осіннього, зимового та інше взуття, зношене більш як на 50 відсотків;

в) білизна у кількості двох змін на кожну особу;

г) постіль (матрац, подушка, два простирадла, дві наволочки, ковдра) і два особистих рушники на кожну особу;

д) необхідний кухонний посуд;

е) один холодильник на сім'ю;

ж) меблі — по одному ліжку та стільцю на кожну особу, один стіл, одна шафа на сім'ю (крім меблевих гарнітурів, на які може бути звернене стягнення);

з) всі дитячі речі.

2. Продукти харчування, потрібні для особистого споживання боржнику, членам його сім'ї та особам, які перебувають на його утриманні, — на три місяці.

3. Паливо, потрібне боржникові, членам його сім'ї та особам, які перебувають на його утриманні, для готування їжі та обігрівання приміщення протягом шести місяців.

4. Одна корова, а у разі відсутності корови — одна телиця; коли немає ні корови, ні телиці — одна коза, вівця чи свиня — у осіб, які займаються сільським господарством.

5. Корм для худоби, який не підлягає вилученню в кількості, потрібній до початку вигону худоби на пасовище або до збору нових кормів.

6. Насіння, потрібне для чергових посівів (осіннього і весняного) та незнятий урожай — у осіб, які займаються сільським господарством (за винятком земельних ділянок, на які накладено стягнення).

7. Інструменти, необхідні для особистих професійних занять (швейні, музичні та інші).

Про звіт про виконання Державного бюджету України за перший квартал 1999 року

Постанова Верховної Ради України

Проаналізувавши підсумки виконання Державного бюджету України за перший квартал 1999 року, Верховна Рада України відзначає, що при його виконанні мали місце значні порушення Закону України «Про Державний бюджет України на 1999 рік».

Не забезпечено виконання 30 із 40 запланованих показників доходних джерел державного бюджету України на 1999 рік, внаслідок чого до бюджету не надійшло понад 400 мільйонів гривень. Порушено принципи пропорційності та пріоритетності фінансування видатків бюджету, визначені Законом України «Про бюджетну систему України».

На фінансування захищених статей видатків у першому кварталі цього року було спрямовано 51,8 відсотка від надходжень до Державного бюджету України, за винятком державних цільових фондів та інших надходжень, що мають цільове призначення.

Фінансування витрат на покриття заборгованостей, що виникли у попередні роки по виплаті заробітної плати працівникам бюджетних установ, грошового забезпечення, стипендій та інших соціальних виплатах, виконано на 0,7 відсотка до річних призначень.

Видатки на погашення заборгованості по знецінених грошових заощадженнях громадян та субвенції на освіту взагалі не здійснювалися.

Незважаючи на наявність значної кредиторської та дебіторської заборгованості по розрахунках за енергоносії не забезпечується виконання вимог статті 45 Закону України «Про Державний бюджет України на 1999 рік».

Не в повному обсязі виконуються положення статті 48 Закону України «Про Державний бюджет України на 1999 рік» в частині зарахування на єдині транзитні рахунки державного казначейства України податку на додану вартість з імпортних товарів та акцизного збору з імпортних товарів, що надходять на рахунки митних органів, внаслідок чого за перший квартал цього року місцевим бюджетам перераховано лише 69 відсотків від обсягу запланованих дотацій.

За підсумками виконання державного бюджету за січень-лютий цього року Кабінет Міністрів України всупереч статті 85 Конституції України та статті 33 Закону України «Про бюджетну систему України» прийняв постанову від 22 березня 1999 року №432 «Про обмеження видатків Державного бюджету України на 1999 рік». На 300 млн. гривень зменшено обсяг дотацій місцевим бюджетам. Крім того, цією постановою фактично скасовано рішення Верховної Ради України про надання субвенцій місцевим бюджетам на освіту в розмірі 341,2 млн. гривень на підвищення заробітної плати працівникам освіти. Скорочено видатки по таких захищених статтях, як придбання медикаментів та перев'язувальних матеріалів на суму 1086,4 тис. гривень та забезпечення продуктами харчування на суму 5370,3 тис. гривень.

У зв'язку з незадовільним виконанням державного бюджету та з метою усунення допущених порушень Закону України «Про Державний бюджет України на 1999 рік» Верховна Рада України постановляє:

1. Вважати роботу Кабінету Міністрів України по виконанню Закону України «Про Державний бюджет України на 1999 рік» у першому кварталі 1999 року незадовільною.

2. Запропонувати Кабінету Міністрів України скасувати постанову від 22 березня 1999 року № 432 «Про обмеження видатків Державного бюджету України на 1999 рік» та забезпечувати фінансування видатків державного бюджету відповідно до Закону України «Про Державний бюджет України на 1999 рік».

3. Генеральній прокуратурі України до 1 липня 1999 року розглянути матеріали, надані Рахунковою палатою, про підсумки виконання Державного бюджету України за перший квартал 1999 року та проінформувати Верховну Раду України до 15 липня 1999 року про наслідки розгляду.

4. Кабінету Міністрів України, враховуючи недосконалість діючої податкової системи, до 1 червня 1999 року внести на розгляд Верховної Ради України проект Податкового кодексу України.

5. Зважаючи на вкрай складну ситуацію з виконанням Державного бюджету України по надходженнях, пов'язаних з діяльністю підприємств нафтогазового комплексу, рекомендувати Кабінету Міністрів України дати доручення Державній податковій адміністрації України, Головному контрольно-ревізійному управлінню Міністерства фінансів України перевірити діяльність зазначених підприємств та про результати перевірки доповісти Верховній Раді України до 5 липня 1999 року.

6. Кабінету Міністрів України привести у відповідність з положеннями статті 48 Закону України «Про Державний бюджет України на 1999 рік» порядок перерахування дотацій місцевим бюджетам з Державного бюджету України в 1999 році в частині включення до складу доходів, що визначені законом як база розрахунку дотацій, надходжень по податку на додану вартість та акцизного збору з імпортних товарів, що надходять на рахунки розташованих на території відповідних регіонів митних органів.

7. Пенсійному фонду України до 1 липня цього року розробити та ввести в дію механізм вирівнювання та пропорційної виплати пенсій і грошової допомоги по всіх адміністративно-територіальних одиницях.

8. Не пізніше 5 червня 1999 року заслухати на сесії Верховної Ради України інформацію Верховного Суду України, Вищого арбітражного суду України та Митної служби України про ситуацію, що склалася у зв'язку з наданням підприємствам пільг по сплаті податків, зборів (обов'язкових платежів), зокрема акцизного збору та податку на додану вартість з імпортних товарів, за відповідний період поточного року.

9. Кабінету Міністрів України до 1 червня 1999 року внести пропозиції на розгляд Верховної Ради України по суттєвому скороченню пільг, наданих платникам податків по сплаті ввізного мита, акцизного збору при ввезенні на митну територію України товарів, робіт (послуг), в тому числі тих, що ввозяться в Україну як благодійна допомога.

10. Кабінету Міністрів України забезпечити виконання статей 7 та 45 Закону України «Про Державний бюджет України на 1999 рік» в частині надання місцевим бюджетам субвенцій на освіту та для здійснення розрахунків за енергоресурси, спожиті установами, що фінансуються з місцевих бюджетів, а також для розрахунків з постачальниками енергоресурсів по субсидіях та пільгах населенню.

11. Кабінету Міністрів України перевірити виконання статті 47 Закону України «Про Державний бюджет України на 1999 рік» щодо забезпечення встановлених Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласними, районними, міськими, селищними, сільськими радами при затвердженні відповідних бюджетів потреб в асигнуваннях на проведення розрахунків за електричну і теплову енергію та природний газ, які споживаються бюджетними установами в повному обсязі.

12. Запропонувати Кабінету Міністрів України внести зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 19 квітня 1999 року № 630 «Про деякі питання використання коштів, передбачених Законом України «Про Державний бюджет України на 1999 рік» на освіту», передбачивши використання субвенцій на освіту з урахуванням положень частини другої статті 7 Закону України «Про Державний бюджет України на 1999 рік» на часткове виконання статті 57 Закону України «Про освіту».

13. Кабінету Міністрів України забезпечити щомісячне фінансування по розділу «Судова влада» за рахунок коштів Державного бюджету України в 1999 році в обсягах не менше ніж 7 млн. гривень.

14. З метою забезпечення оперативного та ефективного управління державною власністю прискорити роботу по розгляду та прийняттю відповідних законопроектів.

Голова Верховної Ради України
О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ,
19 травня 1999 року.
№ 672-XIV

Про податкову політику в Україні та заходи щодо удосконалення податкового законодавства

Постанова Верховної Ради України

Верховна Рада України відзначає, що податкова політика в Україні характеризується безсистемністю, нестабільністю, необгрунтовано високим і нерівномірним податковим тиском на суб'єктів господарювання, сприяє створенню умов для розширення тіньового сектора економіки, порушенням податкового законодавства.

В Україні не відбулося пом'якшення податкової політики, що поглибило занепад вітчизняного виробництва. Погіршився фінансовий стан підприємств, їх платоспроможність, значно зросла кредиторська і дебіторська заборгованість підприємств.

Кабінет Міністрів України не виконав ряду вимог постанов Верховної Ради України від 13 грудня 1995 року «Про Основні положення податкової політики і податкову реформу в Україні» та від 24 грудня 1998 року «Про застосування нормативно-правових актів з питань оподаткування в Україні». До Верховної Ради України від Президента України та Кабінету Міністрів України постійно надходять недостатньо опрацьовані законопроекти про внесення великої кількості змін до діючих податкових законів.

У 1998-1999 роках за пропозиціями суб'єктів права законодавчої ініціативи прийнято більш як 150 змін до податкових законів. На сьогодні у Верховній Раді України зареєстровано майже 300 проектів законів із податкових питань. Все це вносить хаос у роботу суб'єктів підприємницької діяльності та сприяє свавіллю з боку працівників податкових органів.

В умовах глобального економічного і фінансового спаду ситуація, що склалася в економіці України, розцінюється Верховною Радою України як критична. Без коригування податкової політики неможливо подолати кризу і перейти до економічного зростання.

Верховна Рада України постановляє:

1. Визнати роботу в галузі податкової політики та податкової реформи такою, що не відповідає інтересам економічного розвитку України і потребує суттєвого вдосконалення.

2. Кабінету Міністрів України:

до 1 червня 1999 року внести на розгляд Верховної Ради України проект Податкового кодексу України;

до 1 червня 1999 року внести на розгляд Верховної Ради України проекти законів України, спрямовані на поліпшення фінансового стану підприємств та зміцнення їх платоспроможності, ліквідацію картотек;

забезпечити підготовку проекту Державного бюджету України на 2000 рік з урахуванням податкових законів, які будуть прийняті Верховною Радою України станом на 1 липня 1999 року;

не передбачати введення нових податків, зборів (обов'язкових платежів), зміну податкових ставок і механізмів справляння податків, зборів (обов'язкових платежів) проектом Закону України про Державний бюджет України на черговий рік;

припинити практику внесення на розгляд Верховної Ради України численних змін до одного і того ж закону протягом року, законопроекти мають бути обгрунтованими і враховувати наслідки їх прийняття для економіки України;

здійснювати право законодавчої ініціативи щодо податкового законодавства у терміни, які б дали змогу Верховній Раді України прийняти внесені проекти законів до початку бюджетного процесу на наступний рік, як того вимагає Закон України «Про систему оподаткування».

3. Комітету Верховної Ради України з питань фінансів і банківської діяльності в порядку контролю розглянути питання:

про роботу Державної податкової адміністрації України та її посадових осіб щодо виконання податкового законодавства України;

про виконання Закону України «Про стимулювання виробництва автомобілів в Україні».

Зазначеному Комітету за участю Кабінету Міністрів України визначити перелік законодавчих актів, проекти яких необхідно внести на розгляд Верховної Ради України до 1 липня 1999 року з метою забезпечення законодавчої основи формування доходної частини Державного бюджету України на 2000 рік.

4. Встановити, що починаючи з 2000 року всі пропозиції Кабінету Міністрів України про внесення змін до податкових законів подаються до Верховної Ради України до 1 травня поточного бюджетного року одним законопроектом про внесення змін до податкових законів на наступний бюджетний рік і приймаються або відхиляються Верховною Радою України не пізніш як за 6 місяців до початку нового бюджетного року.

5. Додержуватися порядку, згідно з яким Верховна Рада України розглядає питання податкової, економічної політики та питання, пов'язані із формуванням бюджету на наступний рік, позачергово в міру їх готовності і тільки після висновку профільного Комітету.

Не допускати випадків, коли при опрацюванні законопроектів з питань податкового законодавства визначається головним не Комітет Верховної Ради України з питань фінансів і банківської діяльності, а інший комітет.

6. Рекомендувати суб'єктам права законодавчої ініціативи вносити на розгляд Верховної Ради України проекти законів України з податкових, економічних та інших питань тільки з матеріалами економічного, фінансового аналізу наслідків прийняття відповідного закону України.

7. Вважати практику видання указів Президента України з врегульованих законами України питань з одночасним внесенням до Верховної Ради України відповідних законопроектів невиправданою. Рекомендувати Президенту України додержуватися конституційних вимог щодо видання указів з економічних питань і внесення у зв'язку з цим на розгляд Верховної Ради України проектів законів України відповідно до пункту 4 розділу XV «Перехідні положення» Конституції України.

8. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України
О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ,
12 травня 1999 року.
№ 641-XIV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 45, ст.425; 1995 р., № 44, ст.329; 1996 р., № 1, ст.1, № 3, ст. 11; 1997 р., № 8, ст.62) такі зміни:

1. Статтю 12 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«Щорічно до 5 травня учасникам бойових дій виплачується разова грошова допомога у розмірі п'яти мінімальних пенсій за віком».

2. Статтю 13 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«Щорічно до 5 травня інвалідам війни виплачується разова грошова допомога у розмірах: інвалідам I групи — десять мінімальних пенсій за віком; II групи — вісім мінімальних пенсій за віком; III групи —сім мінімальних пенсій за віком».

3. Статтю 14 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«Щорічно до 5 травня учасникам війни, нагородженим орденами і медалями колишнього СРСР за самовіддану працю та бездоганну військову службу в тилу в роки Великої Вітчизняної війни, виплачується разова грошова допомога у розмірі чотирьох мінімальних пенсій за віком, іншим учасникам війни — у розмірі трьох мінімальних пенсій за віком».

4. Статтю 15 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«Щорічно до 5 травня членам сімей, зазначеним у пункті 1 статті 10 цього Закону, а також дружинам (чоловікам) померлих інвалідів війни, які не одружились вдруге, виплачується разова грошова допомога у розмірі п'яти мінімальних пенсій за віком. Дружинам (чоловікам) померлих учасників бойових дій, учасників війни, визнаних за життя інвалідами від загального захворювання, трудового каліцтва та інших причин, які не одружились вдруге, щорічна разова грошова допомога виплачується в розмірі трьох мінімальних пенсій за віком».

5. Пункт 1 статті 16 доповнити словами «разова грошова допомога у розмірі восьми мінімальних пенсій за віком, яка виплачується щорічно до 5 травня».

II. Порядок виплати разової грошової допомоги ветеранам війни визначається Кабінетом Міністрів України.

Кабінету Міністрів України щорічно у проекті Державного бюджету України передбачати цільові кошти, необхідні для виплати разової грошової допомоги ветеранам війни.

III. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 1999 року.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
25 грудня 1998 року.
№ 367-XIV

У номер

✔ Київ

Очікують на візит федерального канцлера

В Україні з дводенним візитом для проведення консультацій побував статс-секретар Федерального міністерства закордонних справ Німеччини Вольфганг Ішингер. Як повідомили «ГУ» у посольстві Німеччини, головною темою його переговорів з офіційними особами була підготовка чергових україно-німецьких урядових консультацій, які відбудуться влітку в Києві. Очікують, що для участі в консультаціях прибуде федеральний канцлер Німеччини Герхард Шрьодер.

✔ Белград

Знову помилка пілота?

Принаймні 11 пацієнтів одного із санаторіїв у містечку Сурдуліца за 290 км на південь від Белграда було вбито внаслідок нальоту натовської авіації. У два автомобіля, в яких перебувала група журналістів і серед них кореспондент однієї із провідних італійських газет «Коррьере делла сера» Ренцо Чанфанеллі, влучила ракета в містечку Рекане приблизно за десять кілометрів від Призрені. Більш як 20 осіб загинули в місті Крушевац під час денного нальоту авіації НАТО... Отже, список жертв натовських бамбардувань серед мирного населення щодня поповнюється. А пілоти дедалі частіше «мажуть».

✔ Делі

«До цілковитої ліквідації екстремістів»

Міністр закордонних справ Пакистану Сартадж Азіз планує здійснити робочий візит у Делі для переговорів з індійськими лідерами з питань урегулювання ситуації у Кашмірі. Поки що Індія не погоджується на негайне припинення бомбардувань місць дислокації мусульманських бойовиків, які вторглися в секторі Каргіл до штату Джамму і Кашмір. Як заявив прем'єр-міністр Індії Атал Біхарі Ваджапаї, «Індія готова до мирних переговорів із Пакистаном,.. однак ми маємо твердий намір домогтися цілковитої ліквідації екстремістів, які проникли в нашу країну».

✔ Преторія

Соціологи вважають, виборці вирішують

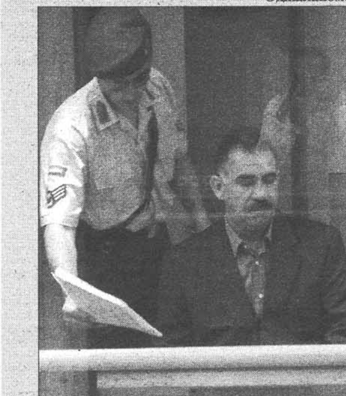
Сьогодні в ПАР відбудуться другі в історії країни демократичні загальні парламентські вибори. Напередодні виборів з останньою промовою як президент ПАР виступив Нельсон Мандела. Він чесно визнав, що Африканському національному конгресу не вдалося виконати усі передвиборні обіцянки 1994 року, в тому числі щодо забезпечення зайнятості. Але при цьому наголосив, що тільки АНК зможе остаточно розв'язати нагальні проблеми країни. За попередніми оцінками, саме АНК має всі шанси одержати дві третини місць у парламенті.

✔ Анкара

Новини із Туреччини

Президент Туреччини Сулейман Демірель затвердив склад нового, 57-го, уряду країни на чолі з лідером Демократичної лівої партії (ДЛП) Бюлентом Еджевітом. Його сформовано на основі коаліції ДЛП, Партії націоналістичного руху і Партії вітчизни. 6 червня кабінет Еджевіта має одержати вотум довіри в парламенті.

Цими самими днями в Туреччині відбулася й інша важлива подія: розпочався суд над главою Курдської робітничої партії Абдуллахом Оджаланом.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» і зарубіжних агентств.

Фото АП.

Вибори завершилися — результат очікуваний

Спостерігачі від Парламентської Асамблеї Ради Європи та ОБСЄ, які стежили за перебігом голосування у Вірменії, офіційно привітали керівництво країни у зв'язку з успіхом в організації справедливих і чесних парламентських виборів.

Такому приємному для офіційного Єревана висновку не завадило навіть те, що через масові неточності та помилки у виборчих списках десятки тисяч людей, які не знайшли в них своїх прізвищ, позбулися змоги виконати свій громадський обов'язок. До речі, ця обставина стала приводом для деяких партій, що зазнали поразки, направити до Центрвиборчкому вимогу про визнання виборів недійсними. Проте ЦВК якщо й розгляне це звернення, то вочевидь не першочергово, адже плутанина зі списками крім усього іншого призвела до того, що всупереч вимозі закону остаточні підсумки голосування досі не оголошено, так само як і список партій, які подолали 5-відсотковий бар'єр. І все-таки 90 відсотків бюлетенів уже опрацьовано і картина електоральних симпатій та антипатій цілком ясна.

Як і передбачалося, на першому місці з дуже великим відривом — блок «Єдність», яким керують лідер Народної партії 67-річний Карен Демірчян і міністр оборони Вазген Саркісян. Потім ідуть комуністи. Невеликими фракціями по 5—6 осіб у парламенті будуть представлені також блок «Право та єднання», підтримуваний міністром оборони Нагірного Карабаху генералом Бабаяном, одна з найстаріших національних партій «Дашнакцутюн», що має національно-соціалістичну орієнтацію, молода організація «Правова держава» і, цілком можливо, Національно-демократичний союз. Відчутним буде представництво ділових кіл, кандидати яких домоглися успіху в багатьох мажоритарних округах.

Своєрідною сенсацією стала переконлива перемога у своєму мажоритарному окрузі лідера Вірменського загальнонаціонального руху опального Вано Сірадегяна. З нього досі не знято обвинувачення в цілій низці тяжких злочинів, начебто скоєних ним 5 років тому, коли він був ще міністром внутрішніх справ. До речі, сам рух, керований Сірадегяном, зазнав нищівної поразки.

Звісно, поки що передчасно робити далекоглядні висновки, проте вже ясно: тотальна перемога блоку «Єдність» здатна стати основою для наступних змін у внутрішньополітичному житті республіки. Лідер блоку Демірчян, очевидно, стане новим головою парламенту, а міністр оборони Вазген Саркісян, зберігаючи за собою пост глави оборонного відомства, обійме й посаду прем'єр-міністра.

Армен ХАНБАБЯН.

Єреван

Шустер — Президент Словаччини

Мер східнословацького міста Кошице й голова Партії громадянського взаєморозуміння Словаччини Рудольф Шустер став днями першим всенародно обраним президентом цієї держави. Згідно з офіційними даними, його підтримали 57,18 відсотка виборців. Його опонент — колишній прем'єр Владімір Мечіар — здобув 42,82 відсотка голосів.

Новообраному словацькому Президентові 66 років. За національністю він німець. Значну частину свого життя був активістом компартії та обіймав значні посади в місті Кошице.

Шустер — прихильник вступу Словаччини до НАТО та Європейського союзу. Своїм внутріполітичним завданням Рудольф Шустер назвав зміцнення політичної стабільності в Словаччині і сприяння максимальній взаємодії гілок влади.

Фото АП.

ЄС домовився про єдину систему виборів

Країни — члени Європейського союзу з 10 по 13 червня вп'яте обиратимуть свій парламент. Найпотужніші сили кинуть на вибори Соціал-демократична партія Європи, Європейська народна партія, Союз для Європи, Ліберальна партія Європи і «Зелені».

Саме вони боротимуться за 626 місць у Європейському парламенті, бо нечисленним групам, партіям чи борцям-одинакам, як, наприклад, Жану-Марі Лі Пену від Французького національного фронту, навряд чи «світить» пробитися до олімпу влади у співтоваристві.

Цього разу вибори вперше відбуватимуться за спільною для всіх 15 країн — членів ЄС пропорційною системою. Тому соціал-демократи, які мають більшість у Європарламенті — 211 голосів, — нині наполегливо працюватимуть зі своїм електоратом, щоб не втратити ці переваги. Хоч Європейському союзу і вдалося домовитися про єдину систему виборів, однак не всі держави-члени обиратимуть депутатів за однаковими умовами. Наприклад, лише в 5 країнах партії мають подолати 5-відсотковий бар'єр. У Швеції та Австрії, наприклад, він становить 4, а в Греції — 3 відсотки від усіх голосів.

Виробляючи єдину систему виборів, члени ЄС так і не дійшли спільної думки щодо подвійного мандата. Франція, Італія та Велика Британія взагалі не надають цьому значення — у Європарламенті працюють депутати, які одночасно є народними представниками в їхніх національних парламентах. А от Бельгія, Греція, Іспанія, Австрія не дозволяють своїм посланцям займати крісла у двох законодавчих органах водночас. Португалія не забороняє своїм парламентаріям працювати в Європарламенті, але замість нього в Національний парламент приходить наступний у списку депутат. У разі, коли перший повертається, його «заступник» має звільнити йому місце.

Є відмінності і у співвідношенні кількості населення та впливу в парламенті. Наприклад, у найменшій країні ЄС Люксембурзі на одного депутата припадає 70 тисяч виборців. А у ФРН — 800.

Однак з 2004 року за Амстердамською угодою почне діяти спільне законодавство, за яким регіони країн-членів мають враховуватися. Та поки що у більшості країн партії записують своїх кандидатів до національних списків і вже самі вирішують — враховувати чи ні їхню регіональну належність. Але країни, у котрих мешкає 20 і більше мільйонів жителів, зокрема Німеччина, Італія, Франція, Велика Британія, дотримуються пропорційного до кількості населення числа своїх членів-депутатів.

Але й ця система буде реформована: з 2009 року кандадати можуть заноситися в європейський список. Це означає, наприклад, що виборець-німець може проголосувати за італійського кандадата.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Демократія для меншості

Вісім голосів «за» і один «проти» — таким рішенням Верховний суд Канади ствердив рівність прав між гомосексуальними і гетеросексуальними парами в Онтаріо.

Сімейний правовий акт, що існує в провінції, до останнього часу визнавав подружні відносини лише між різностатевими особами. Тепер до закону буде внесено зміни. Не виключено, що й інші провінції наслідуватимуть приклад Онтаріо.

Приводом для перегляду правил стала справа однієї пари. Дві канадки, які мешкали разом двадцять років, заснували спільне рекламне агентство. Після «розлучення» одна з них вирішила, що друга цілком може забезпечувати їй фінансову підтримку, і подала у суд на свою колишню «половину». Суд відмовився вести процес через те, що сімейний правовий акт передбачає подружні відносини лише між чоловіком і жінкою.

Адвокат Марті Маккартні, яка постраждала, спробувала довести, що подружній правовий акт в Онтаріо дискредитує права гомосексуалістів і лесбіянок. Судовий розгляд тривав сім років і в результаті — одностатеві пари отримали такі само права, як звичайні подружжя в Канаді.

«Це нормально для такої розвиненої демократії, як наша, — захищати права меншин», — заявила міністр юстиції Канади Анна Макліллан. За опитуваннями, 75% канадців виступають за те, щоб гомосексуалісти і лесбіянки були захищені законодавством, як звичайні громадяни. Представники релігійних кіл на рішення Верховного суду зреагували досить стримано. Кардинал Алозиус Амброзік, римо-католицький архієпископ із Торонто, висловив думку, що урядові слід захищати економічні права одностатевих союзів, але підтримувати все ж існування традиційного шлюбу між чоловіком і жінкою.

Романа ФЕДОСЄЄВА.

Оттава.

Замість риби — бомби

Сенсаційне повідомлення з'явилося в пресі й на телебаченні Італії: рибалки поблизу Венеції разом з рибою виловлюють американські бомби, що їх гублять чи скидають у води Адріатичного моря літаки НАТО.

Це вже не перший скандал з американськими бомбами. Місяць тому їх знайшли в невеликому озері поблизу міста Вінченци на півночі Італії. Громадськість щоразу виступає з рішучими протестами, влаштовуючи пікети біля військових баз НАТО. Не забули тут і минулорічний скандал, коли виявили, що на одній із баз ВПС США в районі Авіано (Північна Італія) був склад атомних бомб. Ці факти стали відомі під час розслідування загадкової катастрофи літака італійської спецслужби СІД на початку 70-х років, яке проводив слідчий з Венеції Карло Мастеллоні. Бомбами за «надзвичайних обставин» збиралися озброювати американські винищувальні бомбардувальники «Фантом», що базувалися в той час на базах ФРН.

Олександр КЛИНОВ.

Рим.

Не бігати по світу з простягнутою рукою — власною працею добиватися процвітання

(Початок на 2-й стор.).

2. «Дай нам, Боже, розуму вчитися не на власних помилках»

Саме така думка звучала у виступах учасників наради керівників органів місцевого самоврядування і в Одеській області, і в Криму, які першими мали змогу ознайомитися з проектом програми. Адже тим, хто повсякчас вирішує виробничі проблеми, щоразу доводиться стикатися з непродуманими діями урядовців, котрі щоразу кроять і перекроюють «охрімову свитину» економіки.

Яскравий приклад — доля нафтотермінала «Південний», який повинен диверсифікувати джерела постачання енергоносіїв в Україну. Понад сім років тому на найвищому рівні ухвалено рішення про його будівництво, та зводиться він зі швидкістю черепахи, оскільки немає коштів. Вартість будівництва першої черги становить 185 мільйонів доларів, а освоєно лише 28 мільйонів.

Попри зовнішнє благополуччя має чимало проблем і колектив Припортового заводу. Минулого року скоротилося виробництво і рідкого аміаку, і мінеральних добрив. Окрім того, основні споживачі хімічної продукції — країни далекого зарубіжжя, насамперед Середземномор'я, оскільки у вітчизняного сільгоспвиробника коштів на закупівлю міндобрив нема. До того ж різко впала ціна на продукцію хімічного виробництва на світових ринках. Отож доводиться виживати за рахунок внутрішніх резервів, але й вони —не безконечні. Саме тому виробничники поки що не бачать іншого виходу, як запровадити на території міста Південного режим спеціальної економічної зони інвестування.

І хіба така ситуація лише в Одеській області? Спеціалізований радгосп — завод «Винороб-ний» у Криму, за словами директора Григорія Ромашина, уже здавалося, що подолав наслідки не тільки лібералізації цін, але й фінансової кризи, та нинішньої весни зазнав чергове випробування. Травневі заморозки знищили майбутній урожай винної ягоди майже на 1246 гектарах, а на 700 гектарах виноград доведеться пересаджувати. Через фінансову скруту майже неможливо застрахувати майбутній урожай від стихійного лиха.

3. Надія — на власні сили

Проект програми саме й зорієнтовано на те, щоб не бігати по світу з простягнутою рукою за кредитами, яких набирали вже на 13 мільярдів доларів. Насамперед пропонується створити такі умови, за яких капітал, вивезений за кордон, почав працювати на власну економіку. Адже не від хорошого життя ховають кошти на закордонних рахунках українські бізнесмени.

Інший важливий аспект майбутньої програми —пріоритети розвитку вітчизняного виробництва, ставка на які дасть змогу збільшити експорт продукції, захистити від навали імпортного «ширнетреба».

Зрозуміло, ніхто не вважає, що вдалося знайти панацею від економічного лиха. Навпаки, Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко повсякчас наголошує: потрібен неупереджений виважений підхід до аналізу запропонованої програми. Особливо з боку практиків, аби вчергове не наламати дров. Прискіпливе око виробничників, бізнесменів, законодавців дозволить урахувати і реалії сьогодення, відшукати ще не залучені внутрішні ресурси не тільки для подолання економічної кризи, а й входження України в коло цивілізованих європейських держав. А досягти цього можна лише згуртувавшись, спільними зусиллями. Недаремно Олександр Ткаченко, представляючи проект програми, особливий наголос зробив на традиціях нашого народу, коли толокою відбудовували поруйноване.

На наш погляд, ця думка й має стати національною ідеєю для нинішнього покоління українців.

Георгій ВОРОТНЮК,
Віктор ХОМЕНКО,
Володимир КОРОЛЮК.
Київ—Одеса—Сімферополь—Київ.

На знімку: під час відвідин Припортового заводу.

Фото Миколи БІЛОКОПИТОВА.

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про внесення змін до деяких законів України щодо діяльності господарських товариств»

Верховна Рада України **постановляє:**

І. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України «Про цінні папери і фондову біржу» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 38, ст.508):

а) у частині третій статті 6:

після слів «кількість учасників голосування» доповнити словами «та порядок його проведення»;

слова «умови розпорядження акціями» виключити;

б) друге речення частини першої статті 7 після слів «у тому разі, коли» доповнити словами «попередні випуски акцій були зареєстровані і»;

в) у статті 9 слова «за підсумками року» замінити словами «один раз на рік за підсумками календарного року».

2. У Законі України «Про господарські товариства» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 49, ст.682; 1998 р., № 18, ст. 89):

а) перше речення частини третьої статті 23 викласти в такій редакції:

«Посадовими особами органів управління товариства не можуть бути члени Кабінету Міністрів України, керівники центральних та інших органів виконавчої влади, військовослужбовці, посадові особи органів прокуратури, суду, державної безпеки, внутрішніх справ, арбітражного суду, державного нотаріату, а також посадові особи органів державної влади, крім випадків, коли державні службовці здійснюють функції з управління акціями (частками, паями), що належать державі, та представляють інтереси держави в раді товариства (спостережній раді) або ревізійній комісії товариства»;

б) статтю 46 після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«У роботі ради акціонерного товариства (спостережній раді) з правом дорадчого голосу беруть участь представники профспілкового органу або іншого уповноваженого трудовим колективом органу, який підписав колективний договір від імені трудового колективу».

У зв'язку з цим частини другу — п'яту вважати відповідно частинами третьою — шостою;

в) у частині першій статті 52 цифри «625» замінити цифрами «100».

3. У Законі України «Про боротьбу з корупцією» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 34, ст.266; 1997 р., № 19, ст.136) пункт «в» частини першої статті 5 після слів «входити самостійно» доповнити словами «(крім випадків, коли державний службовець здійснює функції з управління акціями (частками, паями), що належать державі, та представляє інтереси держави в раді товариства (спостережній раді) або ревізійній комісії господарського товариства)».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 5 травня 1999 року.
№ 622-XIV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про внесення зміни до Закону України «Про ратифікацію Угоди про проведення узгодженої політики в галузі транзиту нафти і нафтопродуктів магістральними трубопроводами»

Верховна Рада України **постановляє:**

У Законі України "Про ратифікацію Угоди про проведення узгодженої політики в галузі транзиту нафти і нафтопродуктів магістральними трубопроводами» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 31, ст.197) пункт 3 виключити.

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ, 14 травня 1999 року.
№ 666-XIV.

Чому відгонять гіркотою плоди на гілках державної влади?

На мою думку, в теперішніх умовах найбільш прийнятною для України залишається «змішана» модель республіканської форми державного правління

В країні продовжує панувати тяжка і тривала криза, соціально-економічні ознаки якої все тісніше переплітаються з симптомами часткового паралічу влади. Державі в особі її вищих законодавчої та виконавчої структур ніяк не вдається виробити та втілити в життя узгоджену спільну політику і за її внутрішнім, і за зовнішнім векторами діяльності. Одним із варіантів подолання кризи може бути зміна контурів форми державного правління в Україні.

Щоб не припуститися чергових прикрих помилок і розв'язати зазначене питання по суті, потрібно здійснити обгрунтований вибір варіанта тієї республіканської моделі, в рамках якої повинна відбуватися реорганізація вітчизняних інститутів державної влади.

Практика таких загальновизнаних світових демократій, як Франція, США та Італія, свідчить про те, що існують три типи республіканської форми державного правління.

Перший репрезентує модель «парламентської» республіки. Її характерними особливостями є те, що парламент формує політично відповідальний перед ним уряд і обирає (безпосередньо або в складі особливої колегії виборців) президента, котрий майже не має реального впливу на функціонування виконавчої влади і виконує свої повноваження тільки за пропозиціями уряду, який очолює прем'єр-міністр. Парламент може відправити у відставку уряд, якщо останній втратить підтримку парламентської більшості, у цьому випадку президент має право за пропозицією уряду розпустити парламент і оголосити дострокові вибори. Країнами, в яких успішно функціонують моделі парламентської республіки, є Італія, ФРН, Чехія, Угорщина та ін.

Другий різновид республіканської моделі втілений в «президентській» республіці. Президент обирається всенародно і є главою держави та виконавчої влади. Нині існує декілька варіантів президентських республік. За класичною моделлю (США) президент формує за згодою верхньої палати (Сенату) адміністрацію, члени якої несуть політичну відповідальність тільки перед президентом. Президент не може розпустити парламент, однак парламент може змістити президента в порядку імпічменту. Для президентських республік східного типу (Білорусь, Казахстан, Узбекистан, Киргизстан) характерне існування колегіального органу виконавчої влади — уряду, очолюваного президентом, а також наявність у більшості випадків поста так званого адміністративного прем'єра (у вітчизняній правовій науці президентські республіки, що відхиляються від класичної моделі, називаються суперпрезидентськими).

Третім різновидом республіканської форми правління є республіка «змішаного» типу. У цій моделі (Франція, Польща, Румунія) елементи президентської республіки поєднуються з елементами парламентської республіки. Президент (глава держави) обирається на загальних виборах і наділяється значними повноваженнями. Однак уряд формується парламентським шляхом і відповідальний не тільки перед президентом, а й перед парламентом. Президент здійснює лише загальне керівництво урядом, який очолює прем'єр-міністр, і має право розпуску парламенту лише за виникнення певних обставин.

На мою думку, в теперішніх умовах найбільш прийнятною для України залишається «змішана» модель республіканської форми державного правління.

Головними обгрунтуваннями доцільності вибору цього варіанта виступають:

— здійснення реформування в межах вже чинної моделі, що за певних умов значно зменшить ймовірність виникнення конфліктних ситуацій, вилких корекцією повноважень владних інститутів, а також істотно скоротить часові межі даного заходу;

— потенційна гнучкість та більша пристосованість «змішаної» моделі до змін у порівнянні з консервативними схемами конструкцій парламентської або президентської республіки;

— можливість пропорційного розподілу повноважень між вищими владними інституціями, що позитивно відіб'ється на подальшому процесі їх становлення і дозволить втілити у життя новий механізм стримань та противаг, в основі якого лежить принцип консолідації гілок державної влади;

— недоцільність запровадження в Україні президентської республіки у зв'язку з великою ймовірністю рецидиву режиму жорсткого авторитаризму, який може загальмувати розпочатий процес зародження демократичних традицій розвитку суспільства;

— неготовність нашої країни на даному етапі до впровадження моделі парламентської республіки, успішне функціонування якої зумовлене підвищеними вимогами до характеристик рівня політичного життя, в основі якого сталі демократичні традиції, висока політична культура громадян та розвинута система потужних політичних партій демократичної орієнтації;

— позитивний сорокаоднорічний досвід функціонування «п'ятої» французької республіки в рамках унітарної демократичної держави з президентсько-парламентською («змішаною») формою правління.

Підсумовуючи викладене, можна зробити висновок, що процес поширення системної кризи в Україні потребує негайного припинення та локалізації. Найбільш прийнятний і безболісний для цього шлях —реформування чинних владних інститутів у рамках функціонуючої «змішаної» моделі республіканської форми правління. Щоб отримати бажані плоди на гілках «дерева» державної влади, не обов'язково викопувати його з корінням та пересаджувати на нове незнайоме місце, для цього цілком достатньо обрізати сухе гілля, підживити грунт і полити довгоочікуваною водою, котра поновить сили та відродить надію на краще майбутнє.

Євген КУРІННИЙ,
кандидат юридичних наук, начальник кафедри адміністративного права та адміністративної діяльності Дніпропетровського юридичного інституту МВС України.

У номер

Момент політичної істини: демократи збагнули, що таке демократія

А збагнувши, кинули клич: «Будьмо разом!»

З'їзд партії «Реформи і порядок», що відбувся у день Пресвятої Трійці, поставив перед собою триєдине завдання. Яке й виконав. По-перше, зробив крок до створення потужної правоцентристської політичної організації: лави «медоносної» «РіП» (символ партії, як відомо, бджола) поповнили «дисиденти» з НДП на чолі з Володимиром Філенком, демократи з ДемПУ під проводом Володимира Яворівського і ліберали з ЛПУ, які «не пов'язують» ліберальних ідей, на відміну від учорашніх однопартійців, з Леонідом Кучмою. Таким чином, «Реформи і порядок» не тільки різко зросли як партія, а й як парламентська фракція. Нині до неї належатиме 25 осіб. По-друге, скріпили підписом угоду, укладену ще з В'ячеславом Чорноволом, про створення блоку з НРУ. По-третє, що особливо зворушливо в контексті численних високих зібрань, не висунули свого претендента на кандидата в президенти. Оскільки нинішні вибори не «їхнє весілля», Віктор Пинзеник «нареченим» бути відмовився. Втім, реформатори від участі на «банкеті» не усуваються: об'єднана партія підтримуватиме спільну кандидатуру від блоку — Геннадія Удовенка. Претендент, у свою чергу, пообіцяв «твердо стояти до кінця», що означає — не зніматиме свою кандидатуру на користь Л. Кучми, як дехто прогнозує.

Не може бути єднання без компромісів

Рефреном на з'їзді лунала фраза: «Немає об'єктивних причин, які завадили б об'єднатися всім нам у потужну правоцентристську коаліцію. Є тільки особисті і партійні амбіції». Промовці, звертаючись до присутніх у залі гостей — лідерів «самостійних» національ-демократичних партій, закликали «наступити на горло власній пісні» заради порятунку України. Однак подолати в собі традиційне українське «гетьманство», навіть задля благородних ідей, зважилися не всі. Для декого це — як добровільно відмовитися від рідної хромосоми. Втручання у «генетичний код» реформатори в об'єднаній партії здійснили методом «розумного компромісу». Чи, точніше, прийнятного. Внаслідок «операції» В. Яворівський, наприклад, очолив політичну раду партії, що й здивувало багатьох неделегатів. Зрозуміло, з одного боку, за ним — шість тисяч «уреформованих багнетів», з другого — тінь «політичного банкрутства», яким дорікають п. Яворівському опоненти, — не дуже приємний затишок. Очевидно, задля збагачення електорального поля хмарками від компромісів знехтували.

На переправі коня не міняють. Але «їздового» — треба

Стратегія партії «РіП» зокрема і блоку в цілому лаконічно проста: оскільки нинішній Президент і крайні ліві грають, хоч і в різних командах, але в одні ворота, вони виступають форвардом у змаганнях із цими «гравцями». Головну загрозу для державності реформатори вбачають саме у владі, яка сприяє ситуації, «коли п'ять олігархів в Україні поділили майно підприємств металургійного й енергетичного комплексу, розкупили ЗМІ і тепер вважають, що вони є господарями, чим і підживлюють запал реваншистів». У списку «кревних противників» Олександра Мороза немає. Між іншим, його виступ на з'їзді вітали схвальними оплесками. І лідер соціалістів, і реформатори, схоже, збагнули це один момент політичної істини: головне, врятувати державність, а вже потім змагатися за прокладання курсу — трохи лівіше чи трохи правіше. В усякому разі, сторони пообіцяли не вести одна проти одної позиційних битв. Поінформоване джерело в керівництві «РіП» підтвердило і таке припущення: підтримуючи узгодженого п. Удовенка на президентських перегонах, реформатори не розцінюють його шанси на перемогу оптимістично. В принципі погоджуючись з прислів'ям і Леонідом Кучмою, що «коней на переправі не міняють», «РіП» уточнює: у жовтні відбудеться заміна їздового. На цю роль цілком може претендувати О. Мороз. На думку молодих реформаторів, патріот, який до того ж дрейфує у бік соціал-демократії європейського зразка, зуміє здолати затяжну переправу. А потім майбутня «потужна, моральна, високоосвічена» правоцентристська коаліція завоює згідно з наміченим планом парламентську більшість на виборах-2002 і висуватиме свого претендента на наступних президентських змаганнях. Його неодмінну перемогу й відсвяткували шампанським. Цілком демократично, хоч і без порядку: реформаторів зібралося стільки, що тост за майбутній успіх ліберально виголошував кожний стіл.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

«Сліпу демократію не

Актуальна розмова

Доки в столиці сушать голови над новими гучними фразами про необхідність земельної реформи, в провінції, на моїй малій батьківщині — Теофіпольському районі Хмельницької області, вже кілька років збирають урожаї з «реформованої» землі. Напевно, це дається моїм землякам легше, ніж чиновникам низати слова? Втім, про це краще почути з першоджерел. Про аграрну «революцію» місцевого масштабу розповідають її ініціатори — голова Теофіпольської райради Василь ШУЛЯК та керівник товариства «Полква» Василь ПЕТРИНЮК.

— Як я розумію, на «революцію» вас благословив уряд. У постанові Кабміну від 17 листопада 1997 року Теофіпольський район серед кількох інших визначено, цитую, «як базовий для опрацювання моделей ринкових відносин в агропромисловому комплексі»...

В. П.: — Можете не продовжувати. Це була дуже корисна і гарна постанова, але про неї ... забули. Ніхто не аналізує хід її виконання, ніхто не вивчає досвіду цих базових районів. Узагалі там, нагорі, ніхто ним не цікавиться.

В. Ш.: — Деякий час ще носилися з Глобинським районом на Полтавщині: організовували там семінари за участю урядовців, про глобинський досвід писала преса. Нині — знову мовчанка. Чому? Бо нічого з цього не вийшло. Секрет «досягнення» був дуже простий: на старий колгосп хотіли почепити нову вивіску — ось і вся «реформа».

— Ваш секрет складніший?

В. Ш.: — Звичайно, адже ми зайнялися не косметичним ремонтом, а закладанням нового фундаменту під сільськогосподарське виробництво, навіть більше, психологію селян.

У районі здійснено розпаювання землі. І 3179 селян уже стали її власниками, тобто одержали державні акти на право приватної власності на землю. До речі, не розумію, чому так вороже зустрічають цей крок прихильники лівої ідеї, адже їхні попередники саме на гаслах: «Землю — селянам», — виграли революцію. Що поганого в розпаюванні і видачі держактів?

В. П.: — Нині в нас активно впроваджується нова форма земельних відносин — оренда. І тут чуємо обурливі вигуки, між іншим, і з трибуни парламенту: кому й чому селянин повинен віддавати землю в оренду? По-перше, кому захоче, адже земля його, і в нього є вибір. По-друге, я сам запитую, а хто, коли, чим і яким документом змушував колишнього колгоспника передавати свій пай? Оренда — не примус. Вона, навпаки, вигідна насамперед для селянина. Він став власником свого наділу, і що йому робити — це його воля, а обов'язок держави — захистити його права. І добре, що Верховна Рада, правда, пізно, але прийняла закон про оренду землі, де чітко визначено обидві сторони відносин: хто може бути орендодавцем, орендарем; де викладено умови передавання, повернення землі, оплати тощо. Вирішено, врешті-решт, питання про юридичне оформлення всіх цих операцій, хоча плата за нотаріальні послуги все ще досить велика, і це якоюсь мірою стримуватиме орендні відносини.

Скажу на прикладі свого господарства «Полква». Ми мали 2300 гектарів землі, сьогодні в оренді майже 6000, і цей процес триває. Колективи збереглися, всі мають роботу. Крім того, кожен орендодавець має прибуток від своєї землі. Ми платимо за один гектар ціну, еквівалентну вартості двох центнерів пшениці. Підкреслюю: додатково до заробленого. Кожен має в середньому пай на 3 гектари, всього пайовиків майже 2000. Порахуйте, скільки зерна платимо за оренду землі: 1200 т. Чому не хочуть бачити цієї вигоди деякі політики?

Або пенсіонери, скажімо, до реформи зовсім нічого не одержували: змилосердиться голова колгоспу — випише щось у рахунок пенсії, не захоче — бувайте здорові. А тут приходять не з простягнутою рукою — за законною платою. То що тут протиправного? Навпаки, треба все зробити, щоб прискорити цей процес по всій країні. Адже ми звикли кивати на досвід цивілізованого світу, чого ж не використовуємо його? Там земля має власника, і за орендні відносини ще нікого не засуджували. Наприклад, в американському штаті Огайо із 70 тисяч фермерів на землі конкретно працюють лише 9 тисяч. Решта здає свої поля в оренду.

В. Ш.: — Якщо казати про нас, то ми сьогодні вже в шести господарствах видали акти на право приватної власності на землю. І це не призвело до нових меж і розвалу, а, навпаки, до укрупнення виробництва, концентрації основних засобів. У районі два колишні колгоспи практично контролюють 20 відсотків виробництва. Гадаю, протягом 2—3 наступних років складеться ситуація, коли з 32 матимемо 10—12, а може, й менше, міцних сільськогосподарських підприємств. До речі, в районі жодне з реформованих господарств не розвалилося. Навпаки. Вони дедалі впевненіше нарощують потенціал.

Саме завдяки реформі нам вдалося витягти з «ями» найвідсталіші села. Ось приклад. Є в нас село Шибена — там, було, дохазяйнувалися до ручки: із 2600 га посіяли восени 300 га озимини, яка до того ж загинула, решта — не зорано, не посіяно, техніку розбито... Одне слово, не зосталося нічого. Люди збиралися на збори, часто міняли керівника, а справи погіршувалися. Врешті-решт, люди вирішили покінчити з такою «незалежністю» — і віддали землю в оренду «Полкві». Василю Петринюку нова форма господарювання дала можливість вирішити шибенську проблему дуже просто. Здається, сама земля відчула руку справжнього господаря — поля наче відродилися. І люди мають роботу, всі працюють за договорами. Дисципліна, чітка організація праці, лад в усьому, як належить, дали змогу відновити за два місяці тракторний парк, зорати і вчасно засіяти всю землю. Вже засновано племінну свиноферму, готуємо до прийому телиць корівники, ремонтуємо дорогу і т. д.

В. П.: — Даруйте за мій надмірний патріотизм, але немає в Україні такого району, який зробив би в плані реформи стільки, як наш. Практично з усіх господарств тільки два в нас не реформовано, решту так чи інакше цей процес зачепив. І це правильний курс. Земля не повинна марнуватися, ми просто зобов'язані брати те, що може дати знаменитий український чорнозем. Ті селяни, що довірили мені свою землю, вже не будуть байдуже спостерігати, що з нею роблю. Якщо я погано господарюватиму, а сусід краще, то, зрозуміло, кому люди віддадуть перевагу. Це ж питання не потребує складних процедур.

До речі, в нас побували делегації з 12 областей: колеги зацікавилися досвідом самі, без підказувань з Києва. Спілкуємося нині з ними, цікавимося, що вдалося зробити. На жаль, не всі на місцях мають підтримку...

— За патріотизм, як ваша землячка, радо дарую. Але навіть моя солідарність апріорі змушує мене поцікавитися, чим конкретно в результаті реформ може похвалитися ваше товариство «Полква»?

В. П.: — Будь ласка. Сьогодні, об'єднавшись з корпорацією «Агротех» і «Поділля-М», ми маємо солідний технічний парк: 8 «домінаторів», три «ягуари», три американських бурякозбиральних комплекси; є п'ять «кейсів», п'ять «Джон Дірів», одне слово, весь набір знарядь, щоб можна було збирати без втрат високі врожаї на великій площі. А врожаї в нас справді щедрі — всупереч різним природним катаклізмам нам останніми роками вдається вийти за багатьма показниками на перші місця в області.

Однак для сільгосптоваровиробника важливо не тільки похвалитися вирощеним на землі чи одержаним з тваринницької ферми. Проблема в іншому. Для нас найоптимальніший шлях — поєднати землю, тваринництво, нові технології і потужну техніку з переробною діяльністю і торгівлею: тільки так можна одержати повний капітал, який знову повернеться до землі, а не осяде в кишенях різних посередників, які нас оббирають і до бюджету не платять. Розумієте? Ось чому ми створили і працюємо за новою моделлю, суть якої, ще раз хочу підкреслити, в тому, щоб створити господаря-власника, який, працюючи на землі, виробить сировину, переробить її на продукт і продасть його.

Тільки за такої схеми можна говорити про розвиток АПК і села взагалі.

Нині всі господарства району, і «Полква» теж, увійшли до складу агрофірми «Україна»: вони і вироблятимуть та продаватимуть готову продукцію. Що це означає конкретно? А те, що досі ми, наприклад, продавали молоко переробному підприємству по 30 копійок за кілограм, а то й нижче, і роками не отримували грошей, а

Василь ПЕТРИНЮК

можна втиснути в економічні рамки»

масло і сир ви, мешканці міст, купуєте за «божевільними» цінами і нарікаєте на нас — селян. А що, це ми винні? Хіба тому, що утримуємо в збиток собі корову, доїмо молоко і через хитро збудовані комерсантами і благословенні державою механізми віддаємо його за безцінь (30 коп.), а посередник, який залив його в пакет, продає в місті по 2 гривні 10 копійок.

— У вас обох за плечима багатолітній досвід колгоспного головування. Порівнюючи старі й нові методи господарювання, ви однозначно проти колгоспів? Чи таку форму ще рано списувати в архів історії?

В. Ш.: — Сьогодні багато хто з політиків і ваших колег-журналістів, що спеціалізуються на сільській тематиці, любить ставити риторичне, вважаю, запитання: як вижити колгоспам? Очевидно, на їхню думку, колективні сільські господарства — це все, вершина творчості. А я ставлю зустрічне запитання: чого ж ті колгоспи розвалились, якщо це така досконала форма, чого не витримали конкуренції за нових умов? А якщо ще якісь з них і тримаються на плаву, то тільки там, де авторитетний чи, точніше, авторитарний, керівник. Коли він відходить від роботи — все, кінець колективним успіхам. Ні, шановні, сільське господарство треба піднімати по-новому, а не плакати за колгоспним ладом. Бо це тужіння вигідне тільки тим, хто не хоче працювати, або хто погано працює, або хто хоче свою відповідальність перекласти на когось: ось це нам не вдалося, це в нас не зійшло, це в нас не вродило...

— То, по-вашому виходить, що за минулим плачуть тільки люди безвідповідальні? А як бути з тими, хто очолював міцні господарства «радянського зразка» і добивався високих результатів?

В. П.: — Давайте подискутуємо. Імениті керівники, як правило, свої результати підкріплювали черпанням з державної годівниці. Це за рахунок усіх інших більшість із них ставала героями. До речі, ті, хто своєю працею і потом досяг успіху, нинішніх змін не бояться. Вони просто дають собі раду за будь-яких змін. І потім. Серед непримиренних противників реформ — і ті, хто боїться втратити посаду, і ті, хто звик розподіляти фонди, кошти і т. д. Звичайно, головою колгоспу бути незле. Кого за розвал господарства покарали належним чином? Ну, зняли — то й що? Іншу роботу запропонували. А керівники колгоспних підрозділів здебільшого діяли за правилом: швидше хапонути, а там буде чи не буде — байдуже. Перепрошую, за нового господаря таке правило не проходить. Бо на першому місці — «її величність» відповідальність. І ще кілька ілюстрацій з минулого. Ще не так давно, на пам'яті багатьох, колгоспник був позбавлений навіть права на паспорт. Його ніде не приймали на роботу, якщо правління не дало «відпускної». Коли розібратися, врешті-решт, то що той колгоспник-кріпак одержував: тільки останніми роками, як перейшли на грошову форму оплати, трохи розправив плечі, а то все палички ставили, з яких наприкінці року міг тільки «паркан» на паперах залишитися. А згадаймо: як тільки «ударна» п'ятирічка завершувалася, колгоспам списували мільйонні борги. А яка продуктивність, які врожаї? Звісно, якщо не ліпили з господарства «правофлангового» — підкреслюю, за рахунок інших.

Про свідомість і дисципліну в колгоспах також треба згадати: люди відбували роботу, багато йшли (і йдуть), будьмо відверті, аби щось поцупити для підсобного господарства, з якого і можна було тільки вижити. Це стало системою, то чого за тим «раєм» так побиватися?

Саме тому, що ми маємо, як ви згадали, багатолітній досвід головування, впевнені: питання реформування назріло давно, ще до нинішніх політичних змін. На жаль, кроки у цьому напрямі раніше розцінювали як найбільшу крамолу, нині їх також штучно гальмують. Доки це ще триватиме? Годі плакати — давайте діяти.

— На початку нашої розмови ви сказали, що земельна «революція» змінила психологію людей, і в цьому ви бачите найпозитивніший ефект від реформування...

В. Ш.: — Я майже щодня об'їжджаю район і одержую море задоволення. Керівники господарств — фермерських, кооперативних — це люди нового типу: відповідальні, мислячі, розкуті. Це справді господарі, а не наймити вищестоящого начальства. До речі, у них і відповідальність перед людьми багато більша, ніж у вчорашніх голів колгоспів. Там як-небудь відмахнувся від гурту на правлінні і за капелюха: нема солярки, нема мастила, нема добрив — не дали. Нині нам також ніхто не квапиться підносити все це на тарілочці, але... маємо. А для чого підприємливість, ініціатива, кмітливість? Хіба господар може без них обійтися навіть на власному подвір'ї? Годі нарікати на державу, покажімо, що ми самі можемо.

Звичайно, і в нас далеко не оаза. За будь-якої організації, за будь-якого реформування є проблеми. Навіть у високорозвинених країнах банкрутують тисячі фермерів, підприємці, що вже казати про нашу аж ніяк не процвітаючу державу.

Та не треба боятися невдач. Інакше й успіхів не дочекаєшся. Схоже, це зрозуміли наші люди. Наведу ще один приклад. У селі Гаврилівці попередній керівник господарства «реформу» почав із... щоденних зборів. Селяни на ці «високі зібрання» з'являлися, а на роботу — ні. Здавалось, усе, не повірять тепер у жодні зміни. Але новий керівник, на щастя, ці побоювання розвіяв: усе стало на свої місця, люди працюють, справи налагоджуються.

Переконаний на всі сто відсотків: якби хтось сказав нашим господарям, що треба знову повертатися до «колективізації», ніхто з реформаторів-керівників не сприйняв би такого варіанта.

В. П.: — І не тільки керівники. А люди, яким ми вручили державні акти на землю? Хіба вони згодяться, щоб у них знову відібрали приватну власність? Та ніколи, хоч би хто і що казав. Вони із заплющеними очима покажуть, де їхня ділянка в полі. Як заступникові голови Всеукраїнської ради сільськогосподарських товаровиробників, мені доводилося вручати акти на землю в різних регіонах України. Я бачив, як хвилювалися селяни, як їхні очі вмивала сльоза — вони вже душею прикипіли до свого поля. І слава Богу, тільки так, тільки любов'ю до землі ми зможемо підняти село, а не тужінням за колгоспним минулим. Треба, щоб про землю насамперед говорили ті, хто працює на ній, а не той захисник народу, хто «оре» асфальт.

До речі, в мене до таких запитання. Назвіть мені хоч одного селянина в Україні, який відмовився від землі? Навпаки, в нас усі її хочуть і дуже вдячні Президенту, уряду та Верховній Раді, яка не заважає їм отримати землю, за цю можливість.

Люди в нас кажуть: тих, хто землю нам дав, треба на руках носити. Де що в світі таке є, щоб влада людям землю давала? Адже її завжди відбирали.

— Наші з вами земляки відразу сприйняли ваші «капіталістичні новації»?

В. Ш.: — О, всякого було! І пікети біля райдержадміністрації, і вогнища на знак найпалкішого обурення «капіталістами», і гасла на кшалт: «Геть і ганьба!» Пережили. Головне, люди повірили в користь перемін, земля стала щедрішою. І ще таке. Мене просто обурює, чому в нас прийнято боятися заможних людей. Хай вони будуть тут, а не «нові українці» — там.

— Якщо вам справді є що сказати, що показати іншим, чому ті, кого ви образно називаєте «орачами» асфальту, не просто нехтують вашим досвідом — роблять з вас таку собі «терра інкогніто»?

В. Ш.: — У столичних відомствах, в управліннях сільського господарства сидять люди, далекі від усього цього, вони бояться новацій, перемін. Як же вони можуть нас підтримати? У «творчих планах» Кабміну щось теоретично проповідується в плані земельної реформи, а як практично це зробити — жодного слова. Доходить до парадоксів. Президент закликає до реформ, а керівник Укрзему розсилає циркуляри із забороною розпайовувати землю.

Василь ШУЛЯК

В. П.: — Наш досвід замовчують, бо він не ініційований згори. Чия ідея? — перепитують столичні чиновники, наче в цьому вся суть, а не в самій конкретній роботі. Тому в Україні й відбувається не процес реформування, а процес шарахання від одних крайнощів до інших. Кожному — своє. Це дало змогу різним міжнародним організаціям впроваджувати свої «ноу-хау», які справді руйнують сільське господарство, і невідомо, чим це ще закінчиться. Наука також чомусь пасивна, не проявляє активності наше рідне міністерство.

— Що, саме там «окопалися» найзатятіші «контрреволюціонери»?

В. Ш. : — Ви жартуєте, а нам не до сміху. 95 відсотків проблем ми можемо розв'язати на місці, і все-таки потрібна хоч мінімальна допомога звідти. Натомість самі балачки, конкретної підтримки — кредитних ліній, лізингових фондів, субсидій — ми рішуче нічого не одержуємо. А принцип поділу дотацій? Він викликає в мене аналогію з прислів'ям: «Хто тягне, того поганяють». Виходить, якщо я не працюю, власних прибутків не маю, мені планують дотацію. Якщо чогось досяг — «виділять», у кращому разі, спасибі, залежно від доходів в обласний бюджет. Хто таке бачив?

— Та, мабуть, усі бачать...

В. Ш.: — Я розумію, що бачать. Але ж виробництво повинно стимулюватися. Скажімо, Теофіпольський цукровий завод іще єдиний в області, який має цукор. А скільки їх сидить на дотації? Хоч би для годиться нас чимось заохотили...

В. П.: — Чому не стимулюють — а нескінченні перевірки з прокуратури та інших поважних відомств? Були і депутатські запити, і доручення деяких шановних політиків.

— Якими ж статтями Кримінального кодексу вас хоче «заохотити» прокуратура?

В. П.: — Слава Богу, до статей не дійшло, після кількох перевірок це прискіпливе відомство визнало: законів ми не порушили. Хоча «доброзичливці» наполегливо «сигналили» — ой, щось вони затівають з тими реформами. З'ясували — нічого, що суперечило б законодавству. Відчували ми і «задоволення» від «наїздів» податківців, КРУ: якщо не через день, то через два — обов'язково зустрічали «гостей». Чого шукаєте, цікавлюсь, їдьте туди, де розвал. А чого туди їхати, сміються, там однаково нічого не візьмеш. Що ж, якщо працюєш у рамках закону, такі часті «ґості», може, й не дуже приємні, але не страшні. Просто дуже прикро: коли господарство міцне, його беруть «під приціл». Занедбане? — На здоров'я...

— Вам іще пощастило: місцева влада на вас не «наїжджає»...

В. Ш.: — Якщо справу не підтримає голова райдержадміністрації чи районної ради, нічого сіпатися. Це ми побачили на прикладі тих делегацій, хто приїздив до нас по досвід. Не можна сліпу брехливу демократію втискувати в економічні рамки. Там повинен бути сухий, холодний розрахунок.

— Останнім часом Верховна Рада прийняла ряд законів, які мають значно полегшити ваш «головний біль»: вони дають серйозну віддушину в плані оподаткування. Маю, насамперед, на увазі закон про фіксований податок...

В. П.: — Але цей закон зводиться нанівець чиновниками-податківцями. До цього часу вони не можуть вирішити: яку інструкцію запустити в дію. То не можуть визначитись, кого реєструвати платником фіксованого податку, кого — ні, то сам Президент цього не роз'яснив, а ще ніяк не домовляться, чи зараховувати в оплату податку видане пенсіонеру в рахунок пенсії порося, чи ні, хоча в самому законі про це чітко сказано, що такі зарахування повинні проводитися щомісячно. Але ж два відомства, ДПА і Пенсійний фонд, не можуть домовитись, а пенсіонери півроку мають страждати і поневірятись, бо пенсії немає.

І ще таке нам болить. Держава створила лізинговий фонд: гроші з нього віддали підприємствам, які продукують неякісну й непотрібну техніку. А потім іще й нав'язують її селянинові за неймовірно високу ціну. Я міркую так: якщо є вже цей фонд, кошти краще віддати виробникові, а він хай уже купує те, що йому до вподоби. В результаті такого розподілу грошей ми дожилися до того, що за 8 років в Україні леміша до плуга не можемо зробити. І галасуємо, що «Лан» кращий від «Джон Діра».

В. Ш: — А створення машинно-технологічних станцій! Між іншим, я згоден з виступом Сергія Довганя у вашій газеті з приводу цієї затії. Напевно, МТС створюють, щоб і далі... експлуатувати селянина. Адже в основному машинно-технологічні станції комерційні: поцупили ту техніку, яку купили під урядові гарантії, і тепер займаються заробітчанством. До добра це не приведе. Такі підрозділи треба створювати на базі господарств, які мають землю: для обробітку власних, орендованих полів, а, коли є потреба, то й земель сусідів. Ми в себе пішли саме таким шляхом: об'єднали зусилля всіх реформованих господарств і створили кооператив. Нині він став основою регіональної агрофірми «Україна».

В. П.: — Завершуючи розмову про наші проблеми, не можу змовчати про згубну дію на АПК і село в цілому суцільної бартеризації, яка панує в аграрному секторі. Невже найвищі посадові особи держави не розуміють її «підривної сили»? Доки держава не візьме під свій контроль грошові потоки, доти ми нічого не доб'ємося. Хоч би скільки побивалися над податками, виробництвом і рятуванням села. На бартері наживаються спритники, а потерпає від нього весь народ. Може, час їх поміняти місцями?

— У нашій державі багато що треба міняти. Власне, про це і йшлося в нашій розмові. Реформування, напевно ж, потребує не тільки окремо взятий район. І не лише земельних відносин.

Розмову вела
Людмила КОХАНЕЦЬ.
Фото Михайла ВАСИЛАШКА.

У номер

✔ Київ

Мамин бал

Жінкам Бориспільського району квіти і посмішки чоловіків дістаються не лише 8 Березня. Вже третій рік в останні вихідні травня тут проводять нове свято — День Матері. На святкування запрошували родини з усіх 42 сіл району. Стало традицією привітання мам поетом-піснярем Миколою Луківом, центральною темою творчості якого є гімн Жінці-матері. Цьогорічний «мамин бал», який організував районний відділ сім'ї та молоді, відбувся в клубі аеропорту «Бориспіль».

✔ Чернівці

Пільги є. Були б ще гроші

Мешканці села Костинці Сторожинецького району Чернівецької області, які потерпіли недавно від руйнівного зсуву, у разі купівлі житла не сплачуватимуть державне мито. Таку пільгу, взявши до уваги тяжке фінансове становище людей, надала їм чергова сесія облради. От би ще під цю пільгу гроші...

✔ Одеса

Під прапором муніципального пароплавства

У свій перший рейс до російських берегів Чорного моря вийшов з Іллічівського порту танкер «Райдужний», на якому піднято прапор муніципального пароплавства. Не так давно, здавалося, тутешня міськрада підтримала ініціативу Іллічівського міського голови Валерія Хмельнюка щодо зміцнення комунальної власності таким ось чином — й пароплавство вже почало діяти. У його складі поки що два зафрахтованих судна, та з часом, упевнений начальник нового пароплавства Станіслав Михайлюк, флот розшириться, за рахунок його діяльності істотно поповнюватиметься міська казна.

✔ Полтава

Школи не йдуть на канікули

По закінченні навчального року полтавські міські школи не закривають на канікули — в них буде створено дитячі табори відпочинку для школярів. До того ж більшість із них зможуть прийняти по дві зміни відпочивальників, а всього у таких пришкільних таборах оздоровиться більш як 11 тисяч учнів. Насамперед путівки виділятимуть дітям із сімей з важким матеріальним становищем. Відновлюють свою діяльність табори праці й відпочинку для старшокласників — у приміських селах, а також спортивні табори.

✔ Вінниця

Хочеться морозива...

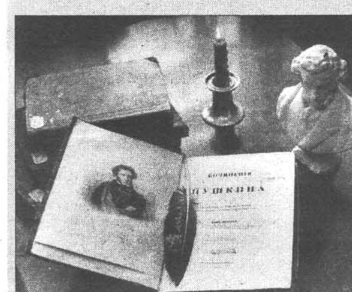
У Вінниці завершено будівництво першого в області спеціалізованого підприємства з виробництва морозива і йогурту. «Після встановлення обладнання, — каже його директор Анатолій Моргунов, — протягом зміни виготовлятиметься майже 100 тисяч порцій 33 видів морозива».

Поки що вінничани смакують здебільшого «чужим» морозивом: того, що виготовляється на декількох молокопереробних підприємствах, недостатньо для попиту покупців. Загалом ринок холодних ласощів у державі бідний: крім одного спеціалізованого підприємства (Луцького заводу «Троянда»), морозиво роблять ще у 16 інших молокозаводів. Для порівняння: в Італії, наприклад, 72 підприємства з виробництва морозива.

✔ Фотофакт

У Луганській обласній науковій бібліотеці відкрито виставку книг, присвячену 200-річчю від дня народження О. Пушкіна. Тут налічується близько 20 книг поета, що були видані в середині XIX — на початку XX століття.

Фото Вадима ЛІСНОГО (ДІНАУ).

«Я захищав сім'ю від насильства та вимагань»

Вони тільки й хочуть, щоб кара відповідала скоєному

Журналістське розслідування

(Початок на 1-й стор.).

Той фатальний постріл одних засліпив, інших оглушив. Сичова, його рідних, мешканців Великої Знам'янки, де вбивцю характеризують лише позитивно, досі ніхто по-справжньому не вислухав. А вони тільки й хочуть, щоб кара відповідала скоєному.

Рекет по-сільському: аби привід

Трагедію у Великій Знам'янці аж ніяк не можна розглядати у відриві від сільського рекету. До речі, він припинився відразу після лиха, що сталося. В багатотисячному селі зникнення рекетирів пов'язують саме з Сичовим. А 53-річному Володимиру Тимофійовичу сьогодні не до лаврів рятівника.

— Я захищав сім'ю від насильства та вимагань, — каже батько родини.

Від групи доморощених рекетирів перепадало водіям-далекобійникам і місцевим молодим гультяям. Привід для поборів давали часом самі потерпілі. Скажімо, син Сичова Олег з приятелем Сергієм побили Ірину. Її мати поскаржилася Володимиру Капаниці, місцевому «авторитету». А той не забарився з вимогами: мовляв, не хочеш бути битим — неси данину.

Олег знав, що дядьки з непокірними розбираються з допомогою кулаків. Про це, зазначу, забігаючи наперед, свідчили в суді Драгун, Комаров, мати Сергія, якого рекетири вивезли на кладовище й жорстоко побили.

Про заяву в міліцію не могло бути й мови. По-перше, Олег був сам винен; по-друге, наївно скаржитися на «прохачів», серед яких бачили і... працівника міліції Вадима Мішуру.

Олег розповів про все братові, той — батькам. Пізніше, на допиті, вуличний вихователь Капаниця стверджуватиме, що від Олега просив тільки одного: зібрати хлопців, які скривдили Ірину (її, з'ясовується, били й гвалтували не раз) і вибачитися.

Вибачень вона, судячи з того, що віднесла заяву до райвідділу, не прийняла. Але чи зареєстровано її у належному порядку, суд не встановив. Залишилася не з'ясованою судом й інша обставина: як удалося слідчому міжрайонної прокуратури винести постанову про відмову в порушенні кримінальної справи за добу до того, як матеріали з райвідділу міліції надійшли до прокуратури?

Батько відповідає за сина

Дізнавшись про зухвалу поведінку Капаниці та погрози на адресу Олега, Сичов-старший поїхав до «пахана». Вдома його не застав, тому через дружину передав: якщо син провинився, нехай розбирається міліція, а посередникам мзду він платити не збирається.

А жінка про візит непроханого гостя розповіла чоловікові, що Сичов буцімто погрожував, лаявся матірно і влаштував у хаті п'яний бешкет. Чим страшенно завела Капаницю. З Мішурою та ще двома приятелями, які зайшли до нього на чай, він тут-таки кинувся шукати непокірного бригадира рибалок. Капаниця наказав Мішурі (той був за кермом свого авто) їхати на край села.

Безпристрасна довідка

Судом не встановлено, чи перебував потерпілий Мішура 04.07.1996 р. при виконанні службових обов'язків.

У кримінальній справі є рапорт начальника слідчого відділу Кам'янсько-Дніпровського РВ УМВС Калугіна В. П., згідно з яким з 04.07.1996 р. по 06.07.1996 р. Мішура перебував у короткотерміновій відпустці.

Допитаний під час судового засідання як свідок Калугін заявив, що відпустку Мішурі було надано для ремонту службового автомобіля.

Суперечності між наявним у матеріалах кримінальної справи рапортом Калугіна та його ж показаннями суду не усунено.

Ці обставини, а також свідчення експерта Кистріна Ю. І. про вживання Мішурою за 20—90 хвилин до смерті 330—380 грамів алкоголю ставлять під сумнів об'єктивність акту службового розслідування, представленого звинуваченням.

(Із клопотання адвоката до райсуду.)

До будинку Сичових під'їхали дві машини. Сичов-старший відпочивав після нічної зміни. Напередодні випив літр пива. «Я спиртного не п'ю з 1983 року, як дочка народилася», — скаже він мені під час зустрічі в «двадцятці» — колонії посиленого режиму.

Чай уприкуску з арматурою

— Напередодні до мене вже приїжджали Капаниця з друзями, — продовжує Володимир. — Пояснили, що Ірина готова пробачити кривду, але треба підсолодити її нещасливе життя золотом, доларами, рибою та спиртним. Казали це дочці й дружині. Після цього я й їздив до Капаниці.

А четвертого липня мене розбудив син: «Вони знову приїхали». Я вийшов за хвіртку і побачив Капаницю. Навпочіпки півколом сиділи ще п'ятеро. Зі словами: «Поїхали розберемося і дружину прихопи для потіхи», Капаниця вхопив мене за сорочку і почав тягнути до машини. Пам'ятаю, вирвався з його рук, побіг у будинок по рушницю... «Гості» розбіглися, а потім почали наближатися до будинку з металевими прутами. Проте, за версією слідства, Капаниця з компанією до мене чай приходили пити, а я їх з рушницею зустрів...

Володимир замовк, мабуть, думав-гадав: чи повірив я йому. Та що я, коли суд не повірив. Та й чи міг, якщо слухав справу упереджено і з неприхованим обвинувальним ухилом?

«Суд вважає, що Сичов В. Т. учинив навмисне вбивство Мішури з помсти, на грунті особистих взаємин».

«Обставинами, що обтяжують відповідальність підсудного, є (...) скоєння злочину в стані алкогольного сп'яніння (...), дитина залишилася без батька».

Безпристрасна довідка

«Видана у зв'язку з тим, що аналіз на визначення проміле (вмісту алкоголю в крові) «провести немає змоги через неправильне взяття досліджуваного матеріалу».

(Аркуш справи 43.)

То на підставі чого визначено, що Сичов був у нетверезому стані?

Право на захист? Позбавляємо

Почну з того, що слідство не відтворило обстановку та обставини скоєння злочину. Знехтувало законною вимогою Сичова провести повторну судово-балістичну експертизу... Жодним чином не відреагувало слідство і на клопотання про проведення повторної психологічної експертизи. Елементарне прохання — передати окуляри — працівники міліції виконали через кілька тижнів.

Такі порушення згідно зі ст. 370 КПК вважаються істотними, бо вони обмежили звинувачуваного в праві на захист.

Пленум Верховного суду України в постанові «Про застосування законодавства, яке забезпечує підозрюваному, звинувачуваному, підсудному права на захист» від 7.07.95 р. указав, що вищезгадані порушення тягнуть за собою скасування вироку. На жаль, на них не звернула уваги судова колегія у кримінальних справах Запорізького облсуду. Правда, колегія визнала за необхідне вилучити з вироку райсуду вказівку на те, що Сичов учинив убивство з помсти, а також указівку на те, що після смерті Мішури «дитина залишилася без батька».

З Генпрокуратури на скарги адвоката отримано ідентичну відповідь.

А чи читали взагалі ту скаргу в Генеральній прокуратурі? До речі, прокуратура області підтримала свого часу адвоката, який вважав, що висновки суду побудовані на припущеннях слідства, проведеного неповно та необ'єктивно. Але сьогодні вона докорінно змінила свою позицію. Чому?

Відповідь ми спробуємо знайти у Верховному суді, де високий професіоналізм і рейтинг суддів дасть змогу, сподіваємося, поставити крапку над «і».

Істина, гадаю, у вині, яка часом неадекватна покаранню.

Іван ІЛЛЯШ.

Запорізька область.

Спортивний кур'єр

Спорт

Теніс. У Парижі триває відкритий чемпіонат Франції. Чудово виступає киянин Андрій Медведєв. Український тенісист вийшов до чвертьфіналу. Сьогодні він зустрінеться з бразильцем Густаво Куертеном. До речі, в цьому турнірі (в другому колі) наш земляк виграв у славнозвісного Піта Сампраса (США).

Хокей. Першим фіналістом Кубка Стенлі став клуб «Баффало», який у півфінальній серії взяв гору над «Торонто». У складі переможців грає киянин Олексій Житник.

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 28-й тур.

«Ворскла» — «Металург» Д. 2:0. 5 000. Головко, 6, Костюк, 32. **«Зірка» — «Таврія». 3:1**. 6 000. Шаповалов, 8, Кислов, 58, Жилін, 74 — Осипов, 41. **«Шахтар» — «Металург» М. 1:0.** 9 000. Селезньов, 85. На 72-й хв. з поля вилучено донеччанина Леонова. **«Металург» Зп — «Кривбас». 1:1.** 8 000. Демченко, 36 — Пономаренко, 73. На 83-й хв. з поля вилучено Зотова («Кривбас»). **«Дніпро» — СК «Миколаїв». 2:1.** 11 000. Калиниченко, 73, Шелаєв, 89, з пенальті — Лукаш, 70. **ЦСКА — «Прикарпаття». 1:2.** 1 500. Закарлюка, 17, з пенальті — Скидан, 13, 47, з пенальті.

	В	Н	П	М	О
Динамо	20	5	1	64—14	65
Шахтар	18	5	5	65—25	59
Кривбас	14	11	3	37—15	53
Карпати	13	9	4	44—26	48
Металіст	13	5	9	28—29	44
Металург М	12	5	10	32—26	41
Металург Зп	12	4	11	44—40	40
ЦСКА	10	8	9	32—31	38
Зірка	9	7	11	27—32	34
Таврія	9	7	12	30—37	34
Ворскла	8	5	14	27—38	29
Нива	7	7	13	25—34	28
Дніпро	8	4	14	20—36	28
Металург Д	6	7	15	25—46	25
Прикарпаття	6	5	17	24—55	23
СК Миколаїв	2	6	19	17—57	12

Першість країни. Перша ліга. 34-й тур. «Буковина» — «Нафтовик». 0:0. ФК **«Львів» — «Волинь». 2:1**. А. Мазур, 54, Леськів, 65, з пенальті — Федюков, 68. **«Металург» — «Кремінь». 3:1.** Миколаєнко, 11, 45, Валуєв, 79 — Микуляк, 22. **«Чорноморець» — «Поліграфтехніка». 4:1.** Каряка, 21, Голоколосов, 28, 32, Мокан, 42 — Гура, 50. **«Шахтар-2» — ФК «Черкаси». 0:2**. Косирін, 24, Мишков, 79, у власні ворота. **«Динамо-2» — «Полісся». 7:1.** Серебреников, 26, 45, Коновалов, 27, Венглинський, 32, 51, Мазяр, 78, Єзерський, 85. **«Торпедо» — ЦСКА-2. 2:0**. Косенко, 8, Слабишев, 58. «Десна» — «Вінниця». 0:0.

«Динамо-2» — 77 очок, «Торпедо» — 74, «Чорноморець» — 63, ФК «Черкаси» — 61.

Дискримінація опозиції

Голова Комітету Верховної Ради України з питань свободи слова та інформації Іван Чиж надіслав термінові телеграми Президентові України, Прем'єр-міністрові України та Генеральному прокуророві України, в яких говориться:

«18 травня цього року Кабінет міністрів України прийняв постанову № 838 «Про ставки плати за використання радіочастот», якою передбачається збільшити у 10 разів ставки плати за використання радіочастот.

Не заперечуючи того факту, що державний бюджет України потребує додаткових надходжень, вважаю, що це не той шлях, який суттєво розв'яже ці проблеми, він лише негативно вплине на розвиток інформаційної сфери держави, особливо недержавних електронних засобів масової інформації.

Викликає здивування і те, що прийняття постанови збіглося в часі з активним періодом проведення президентської передвиборної кампанії, і наводить на думку про дискримінаційний характер цього нормативного акту відносно засобів масової інформації, які є опозиційними до нинішньої влади. Переконаний, що введення в дію цієї постанови збільшить їх кількість.

Вимагаю від Кабінету міністрів України відмінити постанову № 838 «Про ставки плати за використання радіочастот» і тим самим захистити поки що незначні завоювання демократії: право на свободу слова, всебічну та об'єктивну інформацію в Україні. Впевнений, що прийняття такого рішення позитивно вплине на авторитет органів державної влади».

Продатися чи пропасти?

Регіональні й місцеві телерадіокомпанії вже нині, за кілька місяців до президентських виборів, помітно відчувають на собі адміністративний та політичний тиск з боку владних структур і опинилися перед вибором: або комусь продатися, підтримуючи того чи іншого кандидата, або пропасти. Про це говорили журналісти на нараді керівників регіональних телерадіоорганізацій, скликаній Комітетом ВР з питань свободи слова та інформації і Національною радою з питань телебачення й радіомовлення. Телерадіокомпанії розглядають президентські вибори як можливість заробити. Бо реальної свободи слова в Україні не існує. За словами голови комітету Івана Чижа, є лише клановий перерозподіл ЗМІ.

Із цим висновком фактично погодилися всі промовці — претенденти на кандидатів у Президенти, які взяли участь у роботі наради: Олександр Ткаченко, Євген Марчук, Олександр Мороз, Петро Симоненко, Віталій Кононов, Юрій Кармазін.

Домінантою виступу Євгена Марчука було те, що сьогодні виконавча влада на чолі з Президентом згуртувалася на основі страху. Чиняться посягання на конституційні права громадян — свободу слова, волевиявлення, зборів і т. д.

Олександр Мороз ділився своїми враженнями од відвідин з'їздів «уламків правих партій» — «Реформи і порядок», ДемПУ. А насамкінець, констатуючи, що в Україні завершується антиконституційний державний переворот, закликав: «Якщо ми хочемо врятувати державу, давайте єднатися!»

Петро Симоненко, стверджуючи, що ЗМІ — єдиний механізм народного контролю над державною владою всіх рівнів, процитував... Біблію. «Давайте виженемо торгівців із храму нашої душі» — так завершив він свій виступ.

Віталій Кононов переконував, що об'єктивність у телерадіоефірі залежить не від політиків, а від журналістів: «Не продавайтеся за «зелені» — і все буде добре в країні!» А сам стверджував, що зелені нікого із ЗМІ не купуватимуть, бо «нема за що».

Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко розкрив перед учасниками наради концепцію Національної програми відродження України. «Україні передусім нагально потрібно об'єднати громадян навколо національної ідеї, яка скине з усіх очей пелену туману, що густо окутує соціально-економічне безладдя, зніме параліч думки і дій, додасть віри і впевненості у завтрашньому дні, —наголосив він. — Настав час відповісти на запитання, бути чи не бути Україні суверенною й економічно незалежною державою». О. Ткаченко переконаний, що необхідно розробити «власну систему розвитку України, яка базується на ринкових принципах, і лише на них».

Учасники наради прийняли резолюцію про участь регіональних ЗМІ у виборчій кампанії, де заявили, що робитимуть усе для об'єктивного та незаангажованого висвітлення виборчих процесів. Наскільки це можливо, невдовзі побачимо на власні очі.

Юліана ШЕВЧУК.

Усі до «пупа»? Інакше програєте

Дві консолідуючі структури з приставкою «між» запропонував на черговому засіданні політради НДП створити лідер партії Валерій Пустовойтенко.

За його словами, на початку червня плановано підписання з «близькими за духом» фракціями парламентського міжфракційного об'єднання «Злагода». Фракція НДП, як було сказано, має позбутися тенденції самоізоляції, зрости чисельно і стати генератором соціально-економічних реформ.

Основним завданням партії на найближче майбутнє на політраді НДП було названо і формування на основі об'єднання «Нова Україна» міжпартійного блоку — фундаменту нового партійного партнерства. Потенційними союзниками у цьому В. Пустовойтенко бачить Ліберальну партію, Партію праці, Партію зелених, СДПУ(о), МБР, ХДПУ, Демократичну партію, Рух, Партію регіонального відродження, «Реформи і порядок» та інші. Зрозуміло, що в обох замислених структурах політичним «пупом» («у ролі партії-лідера, інтегратора...») беззаперечно має бути НДП, а єдиним кандидатом у Президенти України від усіх демократичних сил — звісно, Леонід Кучма. Інакше, як було сказано, програють усі...

Зі стратегією розвитку нашої держави в разі здійснення задумів НДП також визначились остаточно. Лідер народних демократів наголосив, що в парламенті треба зробити все можливе для розгляду і схвалення Верховною Радою урядової програми стратегічного розвитку «Україна-2010» і водночас закликав партійних фахівців здійснити «ретельну експертизу» всіх альтернативних програм, у тому числі й програму відродження України, яку пропагує Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко.

Анатолій БЕНЬ.

Оголошення

Інформація, що публікується емітентом у друкованих органах

Найменування емітента: **ВАТ Прилуцький маслоробний комбінат.**
Код ЄДРПОУ 00447994.
№ свідоцтва про державну реєстрацію та дата видачі свідоцтва: № 16 від 2 серпня 1996 року.
Орган, що видав свідоцтво: Прилуцька районна державна адміністрація.
Місцезнаходження: м. Прилуки, вул. Дружби народів.
Телефон 5-09-55.
Телефакс 5-09-55.
Основні види діяльності — переробка молока.
Кількість акціонерів — 1585.
Кількість власників облігацій — .
Статутний фонд (для ВАТ) — 80071 грн.
— прості акції (кількість та частка у статутному фонді) — 320284 (100%).
— привілейовані акції (кількість та частка у статутному фонді) — .
Дата проведення останніх зборів акціонерів (для ВАТ) — 30.10.98 р.
Найменування та місцезнаходження юридичної особи, уповноваженої емітентом продавати (купувати) його цінні папери. Найменування та місцезнаходження юридичної особи, уповноваженої емітентом виплачувати доход за його цінними паперами: «Авіста», м. Чернігів.
Дата та термін виплати дивідендів, якщо вони будуть виплачуватись.

Основні фінансові показники

тис. грн.

Показник	Рік звітний	попередній
Виручка (валовий доход) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за вирахуванням державного регулювання цін, ПДВ та акцизного збору	3002,8	1633,7
Балансовий прибуток (збиток)	-644,2	-431,7
Всього за активами балансу	11796,2	11765,6
Всього зобов'язань	11796,2	555,6
Статутний фонд (довідково: номінальна вартість акції)	80,1	80,1
Нерозподілений прибуток	–	–
Прибуток, що припадає на одну просту акцію	–	–
Дивіденди, сплачені на одну просту акцію	–	–

ВАТ «Прилуцький маслоробний комбінат»

повідомляє про проведення зборів акціонерів, які відбудуться 12 липня 1999 року о 13-й годині за адресою: Чернігівська область, м. Прилуки, вул. Дружби народів, актовий зал маслоробного комбінату.

Порядок денний:

1. Звіт правління про господарську діяльність товариства за 1998 рік.
2. Звіт ревізійної комісії за 1998 рік.
3. Зміни до статутного фонду ВАТ.
4. Зміни та доповнення до статуту.
5. Обрання органів управління товариства:
спостережної ради,
членів правління,
голови та членів ревізійної комісії.
6. Реструктуризація ВАТ МРК.
7. Різне.

Для участі в зборах потрібно мати документ, що посвідчує особу, доручення на право участі у зборах.
Реєстрація — за місцем проведення зборів з 10-00 до 13-00.
Телефон для довідок 5-34-44.

3—5 червня ц. р. у будинку культури УТОСу (Київ, Червоноозорний пр., 115) відбудеться виставка-ярмарок виробів Українського товариства сліпих, тел. 224-55-37.

Арбитражный суд Автономной Республики Крым (333000 г. Симферополь, ул. Карла Маркса, 18) возбудил дело № 4511-9 от 16.10.98 г. о банкротстве Ассоциации «Таврический печатный двор» (юридический адрес: Автономная Республика Крым, Симферополь, ул. Горького, 5; р/с 26007000000132 в АБ «Крымкредит», МФО 324355, код 24501095).
Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражний суд Харківської області (310022, Харків, Держпром, 8-й під'їзд) за позовом ДВАТ «Свердловвуглезбут» ДП ДХК «Свердловантрацит» Свердловська порушив справу № 287/7-74 про банкрутство малого приватного підприємства «Єкспансія». Юридична адреса: 312170, Харків, сел. Солоницевка, вул. Пушкіна 10/3, р/р 2600701219 у філії № 6 АВУБ «Грант», код ЗКПО 21198704.
Претензії кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Чернівецької області (274000, Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14) порушив справу № 4-134-102/б про банкрутство ТОВ «Міраж-Плюс» (с. Мамаївці, Кіцманського району, Чернівецької області, р/р 26001251046001 у Чернівецькій філії КБ «Приватбанк», МФО 356282, ідентифікаційний код 21442653).
Претензії кредиторів приймає арбітражний суд протягом місяця від дня опублікування.

Арбітражний суд Донецької області (340105, Донецьк, бульвар Пушкіна, 34) порушив справи про банкрутство:
№ 4/31Б — ООО «Агрофірма Степове», Краматорськ (343980, Донецька обл., м. Краматорськ; р/р 26008980165 в УСБ, Краматорськ, МФО 334486, код 00848664);
№ 5-42 Б — КСП «Колос» Шахтарського р-ну (343780, Донецька обл., Шахтарський р-н, с. Нікішине; р/р 26002200079001 в АПБ «Україна», Шахтарськ, МФО 334367, код 00696935);
№ 18/74 Б — КСП «Заповіти Ілліча» Краснолиманського району (343342, Донецька обл., Краснолиманський район, с. Крива Лука, р/р 26007200199001 в АПБ «Україна», Красний Лиман, МФО 334163, код 00697260).
Претензії кредиторів приймають протягом місяця від дня публікації оголошення.

Арбитражный суд Донецкой области (340105, Донецк, бульвар Пушкина, 34) возбудил дела в банкротстве:
№ 18/58 Б, государственного открытого акционерного общества «Красноармейский ремонтно-механический завод» (343116, г. Димитров, ул. Артема, 16; р/с 26006301600095 в ПИБ Украины, Димитров, МФО 334806);
№ 18/179 Б, шахтостроительного управления 2 треста «Красноармейскшахтострой» (343116, г. Димитров, ул. Шоссейная; р/с 26000301620179 в ПИБ Украины, Красноармейск, МФО 334497);
№ 1/3-18 Б, государственного открытого акционерного общества «Шахта имени А. Г. Стаханова» (343116, г. Димитров, ул. Шоссейная; р/с 26008301600112 в ПИБ Украины, Димитров, МФО 334806).
Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования этого объявления.

Комерційно-впроваджувальна фірма «Норд Ам Лтд» повідомляє про свою реорганізацію шляхом виділення частини майна новому підприємству.
Заяви кредиторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: Київ, вул. О. Шмідта, 26 Б.

У номер

✔ Вінниця

Знову звучить орган

Зруйнований 1991 року вінницький орган, занесений до реєстру ЮНЕСКО, знову зачаровує своїми звуками любителів музики. Польський органіст Єжи Кукля разом із своїми помічниками зробив неможливе: відновлювати довелося майже всі 2088 труб, решітки клавіатури, деталі з'єднання та кріплення тощо. Це був перший випадок у житті майстра, коли він реконструював інструмент, якому завдав шкоди не час, а люди (орган знищили віруючі, які відстоювали свої права на Свято-Преображенський собор, де раніше був орган). «Переїхав» орган недалеко — в будинок навпроти на головній вулиці міста, в приміщення католицького костьолу з чудовою акустикою.

Перший концерт звучав у виконанні того, хто дав унікальному інструментові друге життя.

✔ Львів

Майстре, я тебе впізнаю...

Громадськість урочисто вшанувала видатного скульптора, лауреата Державної премії України ім. Т. Шевченка, народного художника України Емануїла Миська. З нагоди 70-річчя майстра в Національному музеї відкрито виставку його робіт — скульптурних образів видатних людей нашого часу. Серед них Олесь Гончар, Ростислав Братунь, Дмитро Павличко, Іван Драч. І ті, що відійшли вже у вічність, і нині сущі герої наділені невичерпною життєлюбністю майстра. Ректор академії мистецтв серед своїх учнів і колег — завжди наймолодший.

✔ Київ

Не гальмуй!

Ті, хто святкував День Києва і бачив, як летіли по вилизаному асфальту Хрещатика зі швидкістю близько 40 км на годину українські й білоруські велогонщики, напевне, насолоджувалися перебігом справжньої гонки на 150 км, яка розгорнулася 30 травня між Голосіївським кільцем, проспектом 40-річчя Жовтня і аграрним університетом.

Для любителів екзотики Держкомспорт влаштував біля лижної бази лісопарку ім. Рильського чемпіонат та першість Києва зі змагань на маунтбайках. Близько 60 чоловік від 14 команд України на лижному спуску, вкритому штучним покриттям, показували насамперед гонщикам та нечисленним відпочивальникам, для чого саме придатні ці важкі та, здавалося б, неповороткі велосипеди. У Голосієві відбувся й крос-кантрі. Сподіваємося, ці змагання бачили також не всі дітлахи, для яких будь-які вправи професіоналів — безумовне керівництво до дії. Адже дивлячись, що виробляють хлопці, ловиш себе на цікавому спостереженні. Перед фінішем будь-яка людина, керуючись почуттям самозбереження, натискає на гальма. Небезпечно кидає з боку в бік! І коли вболівальниця молодого спортсмена, немов випереджаючи це почуття, гукнула: «Не гальмуй!!», хлопчина втримався в сідлі.

Традиційний вернісаж на Андріївському узвозі.

Фото Анастасії СІРОТКІНОЇ.

Проба технологій

Вибори міського голови Києва очима політиків

Думки з приводу

У неділю, 30 травня, відбулися вибори Київського міського голови. За попередніми даними міської виборчої комісії, переміг нинішній голова столичної держадміністрації та Київради Олександр Омельченко. За його кандидатуру проголосували 648 тисяч киян, або 76,4% виборців.

Основний суперник Олександра Омельченка Григорій Суркіс набрав 16,49% голосів, Валерій Бабич — 4,87%. Кияни не виявили високої активності — у виборах узяли участь 49,3% виборців, внесених у списки.

Остаточні офіційні дані про підсумки виборів столичного міського голови буде оприлюднено Київською міською виборчою комісією після розгляду заяв і скарг щодо порушень на виборчих дільницях не пізніш як на десятий день після виборів.

Олександр ТКАЧЕНКО, Голова Верховної Ради України:

— Вибори Київського міського голови показали і сильні, і слабкі сторони закону про столицю. Зокрема, у майбутньому треба переглянути норму закону стосовно явки виборців. Не повинно такого бути, щоб голову столиці обрали менш як 50% громадян.

Сам процес передвиборної агітації шокував багатьох людей. Бо йшлося про те, чи потрібен господар міста, чи людина, яка має безліч компроматів. На мій погляд, такий односторонній підхід змусив людей проголосувати не так за міського голову, як проти того безглуздя компроматів, що на них вихлюпнулося.

Волевиявлення людей — 76% проти 16% — таке переконливе, що оскарження результатів виборів з одного чи другого боку недоречне. Якби був розрив 3—5% — інша річ. А за такого розриву порушувати це питання — означає виступити проти мешканців Києва. Думаю, недоречно гаяти час.

Євген МАРЧУК, голова Комітету Верховної Ради з питань соціальної політики і праці:

— На прикладі виборів голови Києва ми переконалися, що великі гроші і політичне нахабство та непристойні методи агітації, до яких вдалися залежні ЗМІ, нічого не дали. Бо в народі формується глибинне розуміння, хто і що за цим стоїть. Людей уже непросто обдурити.

Борис БЕСПАЛИЙ, народний депутат:

— Не вважаю за погане те, що було багато кандидатів. Хоча ті люди, які балотувалися без жодних шансів, не піднялися в очах виборців і лише ускладнили своє політичне майбутнє. Їм краще було б попрацювати на користь когось із реальних кандидатів.

Микола ТОМЕНКО, директор Інституту політики:

— В Україні відбулися передвибори Президента. Це надзвичайно серйозний грунт для роздумів. Я вручив би авторові ідеї висунення Г. Суркіса на посаду Київського міського голови премію. Це дуже мудрий чоловік, і всі повинні знати його ім'я. Бо це дало можливість під час київських виборів побачити ті виборчі технології, які застосовуватимуть під час президентської виборчої кампанії.

Записала **Юліана ШЕВЧУК.**

«Автолікарі» спішать на допомогу

Конкурси

Лікуючись у бабок-знахарок від однієї хвороби, людина все одно звертається до офіційної медицини, але вже з іншою болячкою.

Приблизно те саме стосується і автомобілів. Численні приватні майстерні пропонують за невеликими цінами чималий перелік послуг. Здебільшого це дрібний ремонт, який, за наявності певних знань, може зробити і сам власник авто. Коли ж з'являються більш серйозні проблеми (приміром, рихтування кузова після аварії та перефарбування), то автолюбителі, як правило, звертаються до фірмового автоцентру, де нададуть необхідні послуги. Тому не дивно, що представництва великих автомобільних компаній, починаючи роботу на українському ринку, насамперед дбають про сервісне обслуговування.

Уже тридцять років дорогами світу їздять автомобілі Волзького автозаводу. І майже тридцять років існує сервісна служба ВАЗу, яка має по всьому світу майже 40 тисяч своїх автоцентрів, де працюють висококваліфіковані майстри. Для того, щоб визначити кращих з кращих, з 1985 року проводяться щорічні міжнародні конкурси-огляди профмайстерності робітників провідних професій сервісних центрів ВАЗу. Відбуваються вони у три етапи за олімпійською системою.

Цього року другий етап проходив у столиці України на базі АТЗТ «Київ—Лада». Майже 40 «автолікарів» представляли Україну (до речі, найчисельніша команда), Білорусь та Молдову. Конкурс складався з кількох завдань: прийом автомобіля та визначення робіт, ремонт агрегатів, електрообладнання, рихтування, фарбування. Враховувалося все: якість роботи, час, за яку її виконали, і навіть зовнішній вигляд робітника.

Найбільшу кількість призових місць завоювали представники «Київ—Лади» та «Крим—Лади». Проте й інші не були засмучені. Принаймні вони мали змогу і на інших подивитися, і себе показати.

Богдан ДОВНИЧ.

На знімку: президент АТЗТ «Київ—Лада» Анатолій Фоменко задоволений виступом своєї команди.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Четвертий «дубль» «Динамо»!

Футбол

Кубок країни. Фінальний матч.

«Карпати» (Львів) — «Динамо» (Київ). 0:3 (0:2). Шевченко, 16, 67, Белькевич, 19.

«Карпати»: Стронцицький, Євтушок, Чижевський (Вільчинський, 24), Мізін, Беньо, Закотюк, Вовчук (Луцишин, 52), Назаров (Ковалець, 63), Паляниця, Гецко, Толочко. Тренер Юрчишин.

«Динамо»: Шовковський, Лужний, Хацкевич (Кормильцев, 81), Головко, Ващук, Дмитрулін, Герасименко, Белькевич, Гусин, Шевченко, Ребров (Серебреников, 79). Тренер Лобановський.

Попереджено Назарова (17), Ващука (40), Мізіна (70).

Арбітр Василь Мельничук (Сімферополь); асистенти — Анатолій Олійник (Сімферополь), Володимир Петров (Харків).

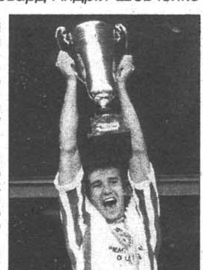
31 травня. Київ. НСК «Олімпійський». 71 000 глядачів.

Минуло лише дві доби після того, як динамівці достроково виграли титул чемпіона країни. І знову дзвінкий успіх — перемога в турнірі Кубка України. До речі, вже вчетверте футболісти «Динамо» роблять так званий «дубль» — стають володарями «золота» і кубковими переможцями.

Цікава деталь: нинішні фіналісти шість років тому також 30 травня зустрічалися в аналогічному матчі на цій самій арені. Нагадаю, тоді успіх був на боці киян — 2:1. У складі динамівців виступав Володимир Шаран, котрий тепер у карпатських реєстрах. А за львів'ян грали сьогоднішні динамівці Андрій Гусин та Василь Кардаш. Гусин вийшов і цього разу на поле, Кардаш був у запасі, а Шаран навіть і в резерві не значився.

Як стверджують знавці, «Карпати» не комплексують перед іменитим суперником. Адже протягом останніх років львів'яни і вигравали в нього, і нічиєї добивалися. Тому всі чекали, що кубковий двобій тим більше має бути безкомпромісний. Так воно і було поперваx. Але дуже швидко «Динамо» заволоділо ініціативою і протягом кількох хвилин у середині першого тайму практично вирішило долю поєдинку на свою користь.

З кубком України форвард Андрій Шевченко

Після перерви численні вболівальники (до речі, було встановлено рекорд кубкових фіналів за кількістю глядачів) дістали насолоду від сольного проходу й ефектного точного удару Андрія Шевченка.

Коли пролунав фінальний свисток, Президент України Леонід Кучма вручив почесний приз капітанові переможців Олегові Лужному.

— У нас щасливий сезон, — сказав мені Андрій Шевченко. — Виграли чемпіонат і Кубок, дісталися півфіналу Ліги чемпіонів. Було дуже важко. Шкода, звичайно, що не здолали «Баварію». А могли...

Наставник гостей Степан Юрчишин дуже щиро привітав динамівців:

— Ми ретельно готувалися до цього важкого іспиту. Спершу в нас виходила гра від оборони. А потім усе якось розвалилося. Та що там казати, «Динамо» є «Динамо»...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.
Фото Володимира СТРУМКОВСЬКОГО.

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Сергій ПРАВДЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 200579.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311098.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок —441-88-23; телефакс —224-72-54; відділ реклами —441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс —449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець – Верховна Рада України